

ஊழியர்

கலவிடலா 1965

50 ரூ

தரத்திலும் குணத்திலும்

உயர்ந்தது

செய்யது பீடியே!

தொலைபேசி: 78001

- ★ பல்லாண்டு பீடித்தொழில் அநுபவமிக்கவர்கள்
- ★ பீடித்தொழிலின் ரகசியம் தெரிந்தவர்கள்
- ★ ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் புகழ் பெற்றவர்கள்

செய்யது பீடி டிப்போ

192, பழைய சோனகத் தெரு கொழும்பு-12.

இளம்பிறை

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறிள்.

மாலை I

கல்வி மலர் 1965

பூ 6 & 7

நிர்வாக ஆசிரியர்:
எம். ஏ. ரஹ்மான்

திங்கள் வெளியீடு

அலுவலகம்:
இளம்பிறை,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13
இலங்கை.

Office:
Ilampirai,
231, Wolfendhal Street,
Colombo-13 (Ceylon).

இந்தப் பூவில்.....

ராஜாஜி

மௌலானா ஆஸாத்

எ. எம். எ. அனீஸ்

கலாநிதி குருகே

பண்டிதர் சச்சிதானந்தன்

ராஜ். மித்ரா

பேராதனை ஷர்புன்னிஸா

மஹாகவி

...முதலியோர்

விடயதானம்

வழங்கியுள்ளார்கள்.

‘இளம்பிறை’யில் வெளிவருங் கதை
களிலுள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும்
கற்பனையே. கட்டுரைகளில் வெளிவருங்
கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே
பொறுப்பாளிகளாவர்.

தலையங்கர்!

இளம்பிறை தலைநிமிர்ந்து, அச்சமின்றித் தலையங்கங்களை எழுதுகின்றது. இளம்பிறையை வாங்கியதும் நான் முதலில் வாசித்து முடிப்பது ஆசிரியர் தலையங்கமே. சென்ற பூவின் தலையங்கத்தை அரசாங்கமும் அரசியல்வாதிகளும் கட்சி நலன்களுக்கு அப்பாற்படப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

பெரி. ராமசாமி, பதுளை.

கடனர்!

சீவக சிந்தாமணி பற்றிச் ச.வே. எழுதியுள்ள கட்டுரை நன்றாகவுள்ளது. ஆனாலும், 30-ஆம் பக்கத்தில் 'சீவகன் கட்டியங்காரன் என்னும் வணிகனிடம் வளர்ந்து...' என அவர் விட்ட தவறை மன்னிக்க முடியாது. வணிகனின் பெயர் கந்துக்கடன் என்பதை அவர் அறியாரோ?

பண்டிதர் குமாரசாமி, நயினாதிவு.

○ அவர் அறிவார். நமது அச்சரக்கன் அறியவில்லை. எனவே, கந்துக் கடனைச் சுட்டவேண்டியது உங்கள் கடன்!

தேடலர்!

மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத் பற்றிய ஆங்கிலக் கட்டுரைத் தொகுதியை வாசித்திருக்கின்றேன். சுவை குன்றாது, அழகுத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பவர் யாரோ?

எ. எம். இஸ்மத், கண்டி.

கரும்பர்!

கரும்பு தின்னக் கூலி கொடுப்பவர்கள் நீங்கள். அதாவது, குறும்பா நயத்திற்குப் பத்து ரூபா பரிசில் வழங்குவதின் மூலம்!

எம். ஷரிப்தீன், காலி.

சவுக்கடியர்!

யாரைய்யா சொன்னது மஹாகவி குறும்பு செய்கின்றார் என்று? சென்ற பூவில் வந்திருக்கும் ஐந்து குறும்பாக்களையும் வாசியும். தற்காலப் போலிநாகரிகத்திற்குச் சவுக்கடியல்லவா கொடுக்கிறார்.

சீ. அம்பலவாணர், கொல்லங்கலட்டி.

ஊர்ஜிதர்!

'காலைக்கடனே வேலை' என்று முடிவடையும் குறும்பா ஒன்றை ஊர்ஜிதப்படுத்திவிட்டது. ஓவியரும் சாட்சாத் மஹாகவிதான்!

யா. ராஜன், புத்தளம்.

○ நாம் பிறிதொன்றை ஊர்ஜிதப்படுத்துகின்றோம். 25 ஆம் பக்கப் பார்க்கவும்.

தீர்ப்புரை!

இளம்பிறையில் ஆழமான விடயங்கள் இடம்பெறுகின்றன. அதே சமயம் சுவையான துணுக்குகளும் இடம் பெறுகின்றன. சினிமாக்காரரின் ஆட்டங்களைப்பற்றி எழுதுவதுதான் light matter என்ற நிலையை இளம்பிறை மாற்றியமைத்துவிட்டது. பழம்பெரும் பத்திரிகைகளே இளம்பிறையைக் 'கொப்பி' பண்ணுகின்றன என்றால், உங்கள் சாதனையே சாதனை!

ஜே. வி. சந்தியாப்பிள்ளை, திருகோணமலை.

திரிசங்கு சுவர்க்க நிலை வேண்டாம் !

ஈழத்தின் அபிவிருத்தியில் ஆசிரியர் குலம் தன் பங்கினைச் செய்வனே செய்துள்ளது. கலை - இலக்கியம்-சமூகம்-அரசியல் ஆதியாம் சகல துறைகளிலும் ஆசிரியர்கள் உழைத்திருக்கிறார்கள். அடிமை இலங்கையில், தன்மான உணர்வையும், சுதந்திர எழுச்சியையும் அவர்கள் கட்டி வளர்த்திருக்கிறார்கள். சர்வசன வாக்குரிமை கிடைத்ததின் பின்னர், பொதுசன வாக்குகளின் மூலம் ஆசிரியர் பலர் பிராந்திய தலைமைப் பீடங்களுக்கு உயர்ந்தனர். நம் சுதந்திர ஈழத்தின் முதலாவது அமைச்சரவையிற் சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் பிரதிநிதிகளாக அங்கம் வகித்த ஜனாதிபதி. டி. பி. ஜாயாவும், திரு. சி. சுந்தரலிங்கமும் ஆசிரியர்களாகவே அரசியலில் ஈடுபட்டோர்தாம். திரு. W. தஹநாயக்காவும், ஜனாதிபதி. பதியத்தின் மஹமுதும் ஈழத்தின் கல்வி அமைப்பில் வியத்தகு மாற்றங்களைச் செய்த கல்வி அமைச்சர்களாகவும் பணிபுரிந்துள்ளார்கள். தஹநாயகர் நாட்டின் பிரதமராகக்கூட உயர்ந்தவர். ஆசிரியர்களாக அரசியலில் ஈடுபட்டு, இன்று பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களாக உள்ளவர்களுடைய பட்டியல் நீளமானது. அரை நூற்றாண்டுக் காலம் ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டதினால், கல்வியின் தரம் குறைந்ததா? ஜனநாயகப் பற்று அழிந்ததா?

கொழுத்த சம்பளங்களுடன் கூடிய வேறு உத்தியோகங்கள் பார்க்கும் வாய்ப்பிருந்தும், தமது அரசியல் உரிமையைப் பேணும் முகமாக மட்டுமே உதவி நன்கொடை பெற்ற பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாகச் சேர்ந்தோர் அநேகர். சென்ற அரசாங்கம் மதத்தாபனங்களினதும், தனிப்பட்டோரினதும் முகாமையை வித்தியாபதியிடம் ஒப்படைத்தது. முகாமை மாற்றம் அந்த ஆசிரியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக்கிற்று? வாடகைப்படியும், புகைபிரதப் பிரயாணச் சீட்டும் அந்த ஆசிரியர்களை அரசாங்க ஊழியராக்கிற்று? அரசாங்கக் கடனுதவி நிறுவனங்களும், திறைச்சேரியும் இந்த ஆசிரியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாகக் கருதவில்லை! ஆசிரியர்கள் திரிசங்கு சுவர்க்கத்தில் வாழ்வதால் யாருக்கு என்ன பயன்? இதனால், அரசியல் உரிமை அனுபவிக்கும் மாணக்கர் தமது ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக மொட்டைக் கடிதம் போடுவதற்கு வசதியாக இருக்கின்றது. சின்னப்புத்தியுள்ள அரசியல் வாதிடிகள் 'அரசியல் ஆசிரியர்' எனப் பூச்சாண்டி காட்டிச் சுவலஞ்சம் தீர்க்க வசதியாக இருக்கின்றது. இந்தப் பழிகளைச் சுமக்க வேண்டிய பொறுப்பு கல்வி அமைச்சரின் தலையீடு விழுகின்றது.

எனவே, முதலில் ஒரு முடிவு செய்வோம். நாட்டின் நலனை மட்டுமே முன்வைத்து, ஆசிரியர்களுடைய அரசியல் உரிமையைச் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, திட்டவாட்டமாகத் தெளிவு படுத்துவோம். பின்னர், அரசியல் ஈடுபாடு ஆசிரியர்களுக்கு சுவர்க்கப் பாதையா, நரகப்பாதையா என்பது சுயமே நிர்ணயமாகும். நன்றல்லன அன்றே மறப்போம்; நல்லனவே என்றுஞ் செய்வோம்!

சீன்ற பூவில், ஆரவது பூ கல்வி மல
ராக மலருமென அறிவித்திருந்தோம். வாச
கர ஏமாற்றது, கல்வி மலரைச் சிறப்பாக
வெளியிட வேண்டுமென அயராது உழைத்
தோம். அரசாங்க மாற்றத்தினால், கல்வி மல
ருக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் வாழ்த்துக்
களும், ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளும் பெறுவ
திலே தாமதமாகி விட்டது. வாசகரை இவ்
வளவு நாட்கள் காத்திருக்கச் செய்து விட்
டோமே என்ற வருத்தம் நமக்கும் உண்டு.

காலதாமதத்தையும், நெருக்கடியான சூழ்நிலையையும் உத்தே
சித்து ஆரம் ஏழாம் பூக்களை இணைத்துக் கல்வி மலரைப்
பூரண பொலிவோடும், மணத்தோடும் வெளியிடுவதெனத் தீர்
மானித்தோம். கல்விமலர் நூற்றுக்கும் அதிகமான பக்கங்களு
டன் மலர்கின்றது. இம்மலரை நுகரும் வாசகர், இம்மலரைப்
பெறுவதற்கு இத்தனை நாள் காத்திருந்தது தகும் என்ற முடி
வுக்கே வருவா.

சினிமா அல்பம், சினிமா மலர் போன்றவைகளை வெளியிடு
தல் சுலபமானதாயும் ஆதாயமானதாயும் அமையும். கல்வி மலர்
ஒன்று வெளியிடுதல் சுலபமான காரியமன்று, ஈழநாட்டுக் கல்
வித் துறையில் அக்கறைகொண்ட பெரியார்களை யெல்லாம் அணு
கிணும். தமக்கிருந்த பல வேலைகளுக்கிடையிலுஞ் சிலர் மன
முவந்து கட்டுரைகள் எழுதி உதவினர். பல அறிஞர்களின் கட்
டுரைகள் உரிய காலத்தில் எம்மை வந்தடையவில்லை. மேலும்
பக்கங்களை அதிகரித்து, காலத்தையும் காழ்த்துவது பல வழிகளி
ளும் அசௌகரியமானது. எனவே, இம்மலரைத் தொடர்ந்து
வெளிவரும் பூக்களில் எஞ்சிய கட்டுரைகளைப் பிரசுரிப்பதெனத்
தீர்மானித்தோம். இதன் மூலம் கல்வித் துறைக்கும் இளம்
பிறை சில பக்கங்களைப் பூ தோறும் ஒதுக்கும் என்னுஞ் செய்
தியையும் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கின்றோம். ஈழத்தின் முதலா
வது கல்வி மலரை வெளியிட்ட மாசிகை, இளம்பிறை என்ற
மகிழ்வோடு இம் மலருக்குக் கட்டுரைகள் எழுதியுதவிய அறிஞர்
களுக்கு எமது நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

கல்விமான்களான எ. எம். எ. அஸீஸும், கலாநிதி ஆனந்த
ரங்கேயும் சிறந்த இரு கட்டுரைகளை வழங்கியுள்ளனர். கலா
நிதி குருகே, ஆசிரியரிடங் கூறிப் கருத்துக்கள் 'ஈழத்துக் கல்வி
வளர்ச்சி' என்னுந் தலைப்பில் பிறிதொரு கட்டுரையாக வெளிவரு
கின்றது. பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன், கம்பராமாயணம்பற்றிய
ஆராய்ச்சிக்கட்டுரையைத் தந்துள்ளார். மௌலானா ஆஸாத்
தொடரில் ராஜாஜியின் கட்டுரையும் மௌலானாவின் சுயசரிதை
யின் இறுதிப் பாகமும் பிரசுரமாகின்றன. முஸ்லிம் பெண் எழுத்
களாரான பேராதினை ஷர்புன்னிஸாவின் 'இஸ்லாமியக் கலைகளும்
பெண்களும்', கிண்ணியா எம். ஐ. அப்துர் ரஹ்மானின் 'முஸ்லிம்
பெண் கல்வி' ஆகிய இரு கட்டுரைகளும் முஸ்லிம் பெண்களின்
கலை-கலாசாரம்-கல்வி முதலியவற்றினை ஆராய்கின்றன.

குறும்பா, களஞ்சியம், பதின் மூன்றாம் பக்கம், மக்குமாலா
ஆகிய பகுதிகள் வழக்கம் போல மலருக்குப் பொலிவூட்டு
கின்றன.

The Message from

The Minister of Education

ILAMPIRAI is a young Literary and Cultural magazine published monthly in Tamil. It is heartening to hear that their sixth issue is a special supplement on Education. Their endeavour is laudable and I wish them success.

I. M. R. A. IRIYAGOLLA

கல்வி அமைச்சரின்

வாழ்த்து

இளம்பிறை, கலை-இலக்கியத்திற்காக மாதாந்தம் தயார் செய்த பிரசுரமாகும் ஓர் இளஞ் சஞ்சிகையாகும். அதன் ஆளுவது பூவே, கல்வி விசேட மலராக அமைகின்றது என அறியும் பொழுது மனமகிழ்வைத் தருகின்றது. அவர்களுடைய முயற்சி புகழ்ச்சிக்குரியது; அவர்களுடைய வெற்றிக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

ஐ. எம். ஆர். ஏ. இரியகொல்லை,

கல்வி அமைச்சர்.

அஞ்சாத நெஞ்சம் அன்பூறு முள்ளம்
ஆள்கின்ற அழகுத் தோற்றம்
துஞ்சாத ஊக்கம் தொழிலாக்க மறிவு
துயர்நீக்கும் தூய நோக்கம்
கெஞ்சாத ஆண்மை கிறுங்காத கோன்மை
கிளர்கின்ற பான்மை கண்டு
நெஞ்சார வான்கோன் நினக்கீந்து பதயி
நிறைந்ததோ ஆண்டு மொன்று!

—வி. கந்தவனம்

தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்
அல்ஹாஜ் எம். எச். முஹம்மது
 அவர்களின் ஆசீர் செய்தி

“இளம்பிறை” இதழ் கல்வி மலராக வெளிவருவதை அறிந்து மகிழ்ச்சி!

மனித இனம் பகைமறந்து, அன்பை நினைந்து வாழ வேண்டுமெனில், அதன் கல்வி வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க முறையில் முன்னேற்றம் கண்டிருத்தல் வேண்டும். கல்வி மேம்பாட்டிற்கான அனைத்து முயற்சிகளும் சிறந்த செயலாக்கம் பெற்று அமைய வேண்டும்.

இஸ்லாம் கல்விக்கு மிக உயர்ந்த ஓரிடம் அளித்துள்ளது. திருமறை உரையிலும், திருநபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்வு முறையிலும் கல்விக்கு உயர்ந்த இடம் அளித்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. “மனிதர்க்கு அவன் அறியாதவற்றையெல்லாம் (அல்லாஹ்) கற்றுக் கொடுத்தான்” என்ற திருக்குர்ஆன் உரையும், “கல்விக்கு உயிர்தந்தோர் இறப்பதில்லை” என்ற திருநபி மணிமொழியும் கல்வியின் சிறப்பைப் பரக்கப் பேசுகின்றன. நாம் ஊன்றி உணரவேண்டிய உண்மைகள் இதுவாகும்.

சிறந்த சமுதாயம் என்று குறிப்பிடும்பொழுது, அது கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும் மேம்பட்டு விளங்கும் சமுதாயத்தையே குறிக்கின்றது எனலாம். ஏனென்றால் இவை இரண்டும் மனிதனின் இரு பெரும் விழிகளாக அமைந்துள்ளன.

கல்வித் துறையிலே ஆர்வமும் ஊக்கமும் பெருகிவரும் இந்த நேரத்திலே “இளம்பிறை” கல்வி மலர் வெளியிட்டு, அறிவுபற்றிய எண்ணத்தை மக்கள் மத்தியில் உயர்ந்தோங்கச் செய்யும் முயற்சி பாராட்டப்படவேண்டிய ஒரு நன் முயற்சியாகும். அவர்கள் முயற்சி வாழ்க! அமைச்சன் என்ற முறையிலும் கல்வி வளர்ச்சிக்கான அனைத்து முயற்சிகளிலும் என்னுடைய ஆதரவு உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்சியடைகிறேன்.

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் தங்கள் முயற்சிகளை ஏற்று அருள்வானாக!

இவ்வண்ணம்,
 எம். எச். முஹம்மது.

அகில இலங்கை அரசினர் இஸ்லாமிய ஆசிரியர் சங்கத் தலைவர்

ஜனாப் எம். எம். அப்துல் குத்தூஸ்

அவர்களின் ஆசிச் செய்தி

இளம்பிறை சுல்வி இதழாக மலர்தல் கண்டு மனப் பூரிப்படைகிறேன். ஈழத்தில் தலைசிறந்த ஓர் இலக்கிய ஏடாக—தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைவரும் படித்து இன்புறக் கூடிய ஒரு பொது இதழாக—இலக்கிய வானில் பவனி வரும் இளம்பிறை மேன்மேலும் வளர இறைவனை இறைஞ்சுகிறேன்.

இளம் பிறையில் தொடர்ந்து வெளிவரும் காப்பியக் கட்டுரைகள் மாணவர்களின் இலக்கிய அறிவை வளம் படுத்தக்கூடியதாக அமைந்துள்ளன. 'வளரும் பயிர்' மாணவர்கள் எழுத்துப் பயிற்சிபெற உதவுகிறது. இவ்வாறே ஏனைய அம்சங்களும் சிறப்புடைத்து. ஈழத்து இஸ்லாமியக் கலாசாரத்திற்கும், இலக்கிய வளத்திற்கும் இளம்பிறை பாலம் அமைத்துள்ளது. ஈழத்து இலக்கிய உலகம், 'இளம்பிறை' மறைந்து விடாது பாதுகாக்குமாக! வளர்க இளம்பிறை!

இவ்வண்ணம்,

எம். எம். அப்துல் குத்தூஸ்.

‘அதிபர் திலகம்’

அல்ஹாஜ்

ஐ. எல். எம்.

மஷ்ஹூர்

அல்ஹாஜ் ஐ. எல். எம். மஷ்ஹூர் அவர்கள், சாதிருக்கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமைபாற்றி விட்டு, அண்மையில் இளைப்பாறியுள்ளார். அவர்தம் சேவையின் சின்னங்களாக ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான முஸ்லிம் ஆசிரியர்கள் நாடெங்கிலும் பரம்பி வழங்கினார்கள். உளதூல் வல்லாரான அவரின் ‘உளமும் கல்வியும்’ என்ற நூல் பல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டுச் சிறப்புப் பெற்றது. மஷ்ஹூர் அவர்களைப் பற்றி ‘அதிபர் திலகம் ஐ. எல். எம். மஷ்ஹூர்’ என்னும் தலைப்பில் அவரின் மாணாக்கர், கல்முனை ஏ. யூ. எம். அப்துல் கரீம் நூலொன்று வெளியிடவிருக்கின்றார். அந்நூலில் உள்ள ஒரு பகுதியே இங்கு பிரசுரமாகின்றது.

அதிபர் திலகம் பத்திரிகைகள், மாசிகைகள், விசேட மலர்கள், கல்லூரி ஆண்டு மலர்கள் முதலியவற்றில் பல அருமையான கட்டுரைகளை அவ்வப்போது எழுதியுள்ளார்கள். அவற்றினைத் திரட்டிப் புத்தக உருவில் வெளியிடும் முயற்சியில் அவர்தம் மாணாக்கர் ஈடுபடுதல் வேண்டும்.

அதிபரின் எழுத்துப் பணியின் சிகரமாக, அவர்கள் வெளியிட்ட ‘உளமும் கல்வியும்’ என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். ஈழத்தில் வெளியான முதலாவது உளநூல் இதுவேயெனக் கூறும் பெற்றியது.

அதிபரின் எழுத்து நடை யிலே எளிய சொற்கள் மிளிரும். அவர் கையாளும் கருத்துக்கள் தெளிந்த நீரோடை போல் விளங்கும். சுருக்க விளக்கம், கருத்தாழம், சுவை இம்முன்றும் அவர் ஆக்கங்களில் இயைந்திறவாடுதலைக் காணலாம்.

நம் நாட்டிற் பலர் சிறிய உத்தியோகம் கிடைத்து விட்

டாற்கூட நாடு, சமூகம், உலகம் என்ன என்பதையே மறந்து தலைகீழாய் நடக்க ஆரம்பித்து விடுதலைப் பார்க்கின்றோம். பளபளக்கும் கார்ப்கள், பலப்பல கருமை எண்ணங்கள்; பன்னீர் தெளித்த - மல்விகை முல்லை தூவிய பஞ்சணைப் பள்ளியறை; மந்தகாச வாழ்வு! இவ்வாடம் பரத்தால் அழிந்த நாடுகள், சமூகங்கள் ஏராளம். செல்வத்திற் புரளுபவனுக்கு சமுதாயத்தின் அக்கறையா, கவலைபோ இராது என்று பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றது. வறுமையையே அறியாதான் வறியமக்கள் வாழ்க்கையை அறியமாட்டான். அவர்களைப் பற்றி எடுக்கவேண்டிய சிரத்தை அவனுக்கு தேவையற்ற ஒன்றாகும். பணம் படைத்தோரெல்லாம் பொதுவாக ஏழைப்பாட்டாளியின் இரத்தத்தை உறிஞ்சுவோராகவே யிருப்பர் என்று கூறுவர். அதிபர் திலகம் இவையனைத்திற்கும் விதி விலக்காகவே தம் வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டுள்ளார்கள்.

ப(ா)டாக்

‘அடிமைப் பெண் சொல்லு
கின்ற தூது தீதானது; கிளியோ
தூது போகாது; ஆகையால் தூது போகக்
கூடிய தூதியே! இந்தத் தூதை அவரிடஞ்
சொல். இன்று நல்ல நாள். அவரை நாள்
போற்றிப் புகழ் சாற்றுகின்றேன். என்
மது கலசக்கொங்கைகளில் மரகந்த
மொத்த தேமல் படராமல் இருக்கச்
செய்ய விரைந்து வரச் சொல்’ என்னும் கருத்தமைந்த பழம்
பாடல், கண்ணதாசன் தயாரிப்பான வானம்பாடியிற் பட்ட
பாடுகள் கொஞ்சமல்ல.

பழம் பாடல்:

தாதி தூதோ தீது, தத்தை தூதோதாது
தூதி தூதொத்திதத் தூததோ - தாதொத்த
துத்தி தத்தாதே, துதித்துத் தேத்தொத்தீது
தித்தித்ததோ தித்திதி.

‘வானம்பாடி’யில் பின்வரும் பாடல் வருகின்றது.

மீ: தன் வாழ்க்கையையே காதலித்தால்
புரியும் அப்போது
தாதி தூது தீது தத்தை தூதும் சொல்லாது

சே: ஆ..!

மீ: தூதி தூது ஒத்தித்தது தூது செல்லாது

சே: ஆஹாஹா...!

மீ: இன்று துத்தி தத்தும் வாழ தித்தித்ததோது
அடிமைத் தூது பயன்படாது கிளிகள் பேசாது

பாடாத பாட்டு படுத்தப்படும் பாடு புரிகிறதல்லவா?

[இப்பூவிற் பிரசுரமாகும்
ப(ா)டாத பா(ட்)டு, மீண்டும்
ஜெயம் அவர்களால் அனுப்பி

வைக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டியாந்தோட்டை
யில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் அவருக்கு
ரூ. 5/- சன்மானமாக அனுப்பிவைக்கப் படு
கின்றது. இந்தப் பகுதிக்கான துணுக்குகளை
வரவேற்கின்றோம். கையாடப்பட்ட பழம்

பாடல் எந்த நூலிற் காணப்படுகின்றது என்கிற விபரத்தையு
ம் குறித்து அனுப்புங்கள். பிரசுரமாகிறவற்றிற்கு வழக்கம்
போல ரூ. 3/- சன்மானம் வழங்கப்பெறும்.]

பா(ட்)டுகள்

*

13-ஆம் பக்கத்தார் 12-ஆம் பக்கத்தில்!

திரு. ஆர். பாலகிருஷ்ணன் B.Sc., மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியிற் சிரேஷ்ட விஞ்ஞான ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார். சகல துறைகளிலுந்தம் கைவண்ணத்தைக் காட்டுந்திறமைசாலி. பல நகைச்சுவை நாடகங்களை எழுதியும் தயாரித்தும் வெற்றி கண்டவர். 'கூண்டுக்கு வெளியே..!' என்னும் இவரது முழுநீள நகைச்சுவை நாடகம் பலரின்பாராட்டுதல்களைப் பெற்றது. அகில இலங்கைச் சிறுகதைப்போட்டிகளில் ஒரு தடவை 'வழி' என்னுங் கதைக்கு முதற் பரிசும், பிறிதொரு தடவை 'வேள்வி' என்னும் கதைக்குப் பாராட்டுதலும் பெற்றவர். இலங்கை வாடுவிலி மூலம் ஏராளமான விஞ்ஞான நிகழ்ச்சிகளை அளித்துள்ளார். கண்டோர் வியக்கும் வண்ணம், தமது கல்லூரியில் விஞ்ஞானப் பொருட்காட்சி நடாத்திக் காட்டியவர். அத்துடன்

சிறந்த ஓவியருங்கூட. பொதுச் சேவையிலும் ஈடுபாடுள்ளவர். இவர், கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் சங்கம், இலங்கைச் சாரண இயக்கத்தின் மட்டக்களப்புப் பிராந்தியச் சபை ஆகியவற்றின் பொதுக்காரியதரிசியும் ஆவர்.

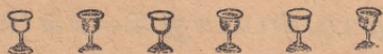

பத்துச் சாக்குகளிலே தேங்காய்களுண்டு. ஒரே ஒரு சாக்கைத் தவிர மற்றைய எல்லாவற்றிலும் 2 இரூத்தல் நிறையுள்ள தேங்காய்களுண்டு.

ஒரே ஒரு சாக்கில் மட்டும் 1½ இரூத்தல் நிறையுள்ள தேங்காய்களுண்டு. ஒரே ஒரு தடவை மட்டுமே தராசை உபயோகிப்பதன் மூலம் எந்தச் சாக்கில் 1½ ரூத்தல் நிறையுள்ள தேங்காய்கள் உண்டு என்று தன்முறை கண்டு பிடிக்க முடியுமென்று மக்குமாலா சாதிக்கின்றார்.

இஃது எவ்வாறு சாத்தியம் என்பதை மக்கு மாலாவிற்கு அறிவியுங்கள். முதற்கிடைக்கும் விடை இளம்பிறையிற் பிரசுரமாகும். அத்துடன், சரியான பதில்கள் அனுப்பியவர்களுடைய பெயர்களும் வெளியிடப்படும்.

சென்றபூவின் 26-ஆம் பக்கப் புதிரின் விடை:

இரண்டாம் கிண்ணத்தை நகர்த்தி, அதிலுள்ள நீரை 5-ம் பாத்திரத்தில் ஊற்றிவிட்டு, இரண்டாம் கிண்ணத்தைப் பழைய இடத்தில் வைக்கவும்.

இந்தப் புதிருக்குப் பலர் சரியான விடை அனுப்பியிருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. முதலாவது நமக்குக் கிடைத்த சரியான விடையை அனுப்பி வைத்தவர்:

ஜனாப். ஜி. எல். ஏ. ஹமீட்,
அரசினர் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி,
கட்டுபெத்தை, மொறட்டுவ.

இவர் கா. இலட்சுமிப் பிள்ளை என்னும் ஆசிரியையை மணந்து இல் வாழ்க்கையில் இறங்கத் துணிந்துள்ளார். அப்படியிருந்துங்கூட, பதின்மூன்றாம் பக்கத்தில் திருமணத்தைத் தமக்கே உள்ள நகைச்சுவையுடன் அணுகுகின்றார். அவர்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறுவதில் இளம்பிறைமுந்திக்கொள்ளுகின்றது. நாம் வைதீக நம்பிக்கையுடையவர்கள். எனவே, பதின்மூன்றாம் பக்க பாலகிருஷ்ணனவர்களுக்கு நமது வாழ்த்து பன்னிரண்டாம் பக்கத்தில் இடம் பெறுகின்றது.

*

கல்யாண காரியத்தில் கல்யாணத்தைப் பற்றி எழுதுவது பொருத்தமானது. மிக மங்கலமான கல்யாணத்தைப் பற்றி அபசகுனமான பதின்மூன்றாம் பக்கத்திலேயே எழுதுவதா என்று சில வைதீகங்கள் சீறக்கூடும். ஆனால், கல்யாணத்தில் அனுட்டிக்கப்படும் பழக்கங்கள் பல அர்த்தமற்றவை. இத்தகைய நூற்றுக்கணக்கான பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றி, ஆயிரம் பக்கங்கள்கூட எழுதலாம். சட்டம்: ஒரு பக்கம்!

“குமர் காரியம் ஒரு மாதிரியாக ஒப்பேறிவிட்டது” என்று பெண்ணின் பெற்றோருக்கு நிம்மதி “பொடியனுக்கு ஒரு மாதிரிக் காற்கட்டுப் போட்டுவிட்டோம்” என்று ஆணின் பெற்றோருக்குத் திருப்தி. “குமர் கரை சேருகிற காரியம்” ‘பையன் சம்சார சாரத்தில் இறங்கிற காரியம்’ எல்லா நாட்டினருக்கும் பொதுதான். ஆங்கிலத்தில் இதைத்தான் ‘Where the worries of a woman end the worries of a man begin’ என்று கூறுகிறார்களா?

கல்யாண காரியங்களில் எப்பொழுதும் வலக்காலுக்கு நிரம்ப மதிப்பு உண்டு. ‘வலது கால் முதலிலே வை’ ‘வலது கால் முதலிலே வைத்து ஏறு’ என்று கிழவர்கள் முந்திரிக் கொட்டையாகச் சொல்லுவார்கள். ‘Left-Right’ சொல்லி ‘றில்’ பழக்க அவர்களுக்கு வசதி கிடைத்த இடம் கல்யாணந்தான்! மாப்பிள்ளை வீட்டார் வாங்கியளிக்கும் உடையிலேதான் பெண் மாப்பிள்ளையிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றாள். This is bodily handing over! அஃறிணைப் பொருளைக் கையளிப்பது போன்றுள்ளது. இதற்கு உயிருட்ட பெரியவர்கள் சில உத்திகளைக் கையாளுகிறார்கள். அம்மிக் கல்விலே கால்வைத்து அகலியை ஞாபகப்படுத்துவார்கள். புத்திசாலி மாப்பிள்ளை அம்மிக் கல்லை மிதிப்பதுபோல, மனைவியை நடத்தவேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டால்? நடுப்பகலிலே கூட வடக்கு வானத்திலே அருந்ததியைக் காட்டுவார்கள். தெரியாதது ஒன்றைப் பார்த்ததாக நடிப்பதுதான் கல்யாணம் என்று மாப்பிள்ளை நினைத்துக் கொண்டால் என்ன செய்வது? ஆயிரங் ‘கண்’ பெற்ற இந்திரனின் ஞாபகார்த்தமாக முள்முருக்கை நாட்டுவார்கள். அந்த முருக்கு இந்திரனைத்தவிர மற்றைய எல்லாவற்றையும் ஞாபகப்படுத்தக்கூடும். பெண்ணின் தந்தைக்குக் கடன் தொல்லையையும், மாப்பிள்ளைக்கு (சீதனங் வாங்கினாலுங் கூட) இந்த உறவினால் ஏற்படக்கூடிய எதிர்காலக் கடன் தொல்லையையும்..பால் கலந்த நீரிலே கோதிரத்தைத் தேடுவது மாப்பிள்ளைக்குச் சுவாரஸ்யமான விளையாட்டாக இருக்கலாம். இத்தனை தொல்லைகளுக்குத் தன்னை உள்ளாக்கியுள்ள பெண்ணினுடைய ‘திறமான’ கைகளிலே மூன்று ‘கிள்ளு’ப் போட நல்ல வசதியல்லவா? பிற்காலத்தில் ‘ஐயோ, அடித்துக் கொல்லு அடித்துக் கொல்லு’ என்று கத்தும் பெண்ணால் அப்பொழுது ஒன்றுஞ் செய்யமுடியாதல்லவா?

இங்குள்ள கல்யாணச் சடங்குகளில் இடம்பெறாமல், தென் லிந்தியாவில் அனுட்டிக்கப்பட்டுச் சம்பிரதாயம் உருவகத்தாற் சிறந்து விளங்குகின்றது. அங்கு மாப்பிள்ளை அழைப்பின் பின்னர் ‘காசியாத்திரை’ என்ற ஒரு முறையுண்டு. மாப்பிள்ளை துறவறங் கொள்ள விரும்பி, காசியாத்திரை கிளம்பி விடுவார். அப்படிக்கிளம்புவார் வேறொரு வீட்டிலே தங்கியிருப்பார். பெண் வீட்டார் சென்று மாப்பிள்ளையை அழைத்து வந்து, பெண்ணைக் கொடுத்து, இல்லறத்தில் இறக்கித் தாம் மகிழ்வார். புத்திசாலி மாப்பிள்ளைக்கு உண்மையாகக் காசிக்குப் போய்த் தொலைந்துவிட இது நல்ல வசதி செய்து கொடுக்கும். இல்லாவிட்டால், ‘ஒரு நாள் ஆடுவது கூத்து; வாழ்க்கை முழுவதும் கூத்தாடுவது குடும்பம்’ என்று வாழ்ந்துவிட்டுப் போகட்டும்! நாசம் + அற்று + போகட்டும்!!

குறிஞ்சிப்பூ வெளியீட்டுவிழா

மிட்டக்களப்
பிலே, 1963-ம்
ஆண்டு ஆவ
ணித் திங்களில்

மூன்று தினங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்ற தமிழ் விழா, முதன் முறையாக ஈழத்து எழுத்தாளர்களை ஒன்று சேர்த்தது. இரு நூற்றுக்கும் அதிகமான கவிஞர்கள், கதாசிரியர்கள், விமர்சகர்கள் ஒன்றுகூடிய இம்மாபெரும் விழாவிந்தான் மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கும் பிரதான இடம் வழங்கப்பட்டது. இவ் விழாவிலே மலைநாட்டுச் சிறந்த பேச்சாளர்களும் எழுத்தாளர்களான இர. சிவலிங்கம், திருச்செந்தூரன், பெரி. கந்தசாமி, தமிழோவியன் முதலியோர் பங்கு பற்றினர். அதன் பின்னர் நாடெங்கிலும் நடைபெற்ற பல விழாக்களுக்கும் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். மலைநாட்டு இலக்கிய விழிப்புக்கு மேலும் தூபமிட்டு இயக்கமாக வளர்த்தவர்களுள் விசேடமாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டியவர்கள் இர. சிவலிங்கமும் திருச்செந்தூரனும் ஆவர். இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் மலைநாட்டு இலக்கிய முயற்சிகளைப்பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றார்:

‘வீரகேசரியில் வெளிவரும் ‘தோட்ட மஞ்சரி’யினால் மலை நாட்டைச் சேர்ந்த பல இளம் எழுத்தாளர்கள் தமது எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்கள். மலையகத்தில் ஒரு கேந்திரமான எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தோற்று வித்து, இர. சிவலிங்கம், பெரி. கந்தசாமி, செந்தூரன், செ. மு. கார்மேகம் ஆகியோர் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உழைத்து வருதல் மகிழ்ச்சி தருஞ் செயலாகும். பதுளை, நாவலப்பிட்டி, கண்டி, மாத்தளை ஆகிய பகுதிகளிலே இளம் எழுத்தாளர் சங்கங்கள் தோன்றி வருதல மலையகத்தின் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது.’

(ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி பக்கம். 189)

இரசிகமணி கூறியபடி மலையக இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சி, இன்று ‘மகிழ்ச்சி தருஞ் செயலாகப் பரிணமித்திருக்கின்றது. 47 முதிய - இளம் கவிஞர்களின் படைப்புக்களை ‘குறிஞ்சிப்பூ’ என்னுந் தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள்.

‘குறிஞ்சிப்பூ’ நூல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் கண்டி புஷ்பதான மண்டபத்தில் திரு. பி. டி. ராஜன் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரபல வர்த்தகரும், ‘செய்தி’ நிருவாக ஆசிரியருமான திரு. ரா. மு. நாகலிங்கம் நூலை வெளியிட்டு வைத்தார். முதற் பிரதியை செல்ல முத்துப்பிள்ளை வாங்கி நூல் விநியோகம் தொடங்கி வைத்தார். சிறப்புச் சொற்பொழிவாளர்களாக திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை, இர. சிவலிங்கம், சாரல் நாடன், கு. ராமச்சந்திரன் முதலியோர் கலந்து கொண்டார்கள்.

தேயிலையின் கதை

குறிஞ்சிப்பூ வெளியீட்டு விழாவின் இறுதி அங்கமாக திரு. வி. என். பெரிய சாமி அவர்களின் ‘தேயிலையின் கதை’ என்ற கதாப்பிரசங்கம் நடைபெற்றது. கதாசிரியர் செய்த திரு. பெரியசாமி, இன்று வர்த்தகராக இருப்பினும் மலையக மக்களின் வாழ்விலும் வளத்திலும் எவ்வளவு தூரம் ஒன்றித்துவிட்டார் என்பதற்கு அக்கதாசிரியர் சான்றாகும். தென்னிந்தியாவி

விருந்து கங்காணிமாரால் தென்னகத் தொழிலாளர் எவ்வாறு ஆசை வார்த்தைகள் கூறி அழைத்து வரப்பட்டனர் என்பதிலிருந்து இன்றுவரை அவர்கள் அநுபவித்து வரும துன்பத்தையும் துயரத்தையும் கண்ணீர் மல்க உருக்கமாகப் பாடி சபையோரை மெய்மறக்கச் செய்தார். 'தேயிலையின் கதை' மலை நாட்டு மக்களின் வரலாற்றுக் கதையாகும். அதைத் திறமையாகவும் உருக்கமாகவும் கதாப் பிரசங்கமாகத் தயாரித்திருக்கும் பெரியசாமி பெரும் பாராட்டுக்குரியவர். இக்கதாப் பிரசங்கத்தை ஈழமெங்களும் நடாத்தி, மலைநாட்டுத் தமிழர்களின் நிலையை எடுத்துக்காட்ட பெரியசாமி முன்வருதல் வேண்டும். அதே போன்று தமிழ் மக்களும் அவருக்கு ஆதரவு நல்க வேண்டும்.

நிந்தலூர்த் தமிழ்விழா கிண்ணியாவை அடுத்து, இலக்கிய விழாவைப் பெருமளவில் ஒரு முஸ்

லிம் ஃராமத்தில் நடாத்திய பெருமை நிந்தலூர் எழுத்தாளர் சங்கத்தைச் சாரும். விழாவினை முதுர்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஜனாபர் ஏ. எஸ். ஏ. மஜீத் துவக்கி வைத்தார். விழாவில், பாராட்டரங்கம், இளங்கவிஞர் அரங்கம், கவியரங்கம், கருத்தரங்கம், கதையரங்கம் ஆகியன இடம்பெற்றன. பாராட்டரங்கத்திற்குச் சங்கத் தலைவி செல்வி க. வள்ளியம்மை B. A., தலைமை தாங்கினார். கிழக்கு மாகாணத் தந்த காதற் கவிதை மன்னன் அண்ணலும், 'மட்டக்களப்புத் தமிழகம்' ஆசிரியர் வீ.சீ. கந்தையாவும் பாராட்டிக்கொளரவிக்கப்பட்டார்கள். இளங்கவிஞர்களுக்கான கவிதைகள் அரங்கேற்றப்பட்டன. இவ்வரங்கிற்குக் கவிஞர் அண்ணல் தலைமை தாங்கினார். 'பேர், வாழ்த்தி நிற்பர் பெரிது' என்னும் பொருள்பற்றி நடைபெற்ற கவியரங்கில் கவிஞர்கள் அண்ணல், இராஜபாரதி, மண்டூர், மு. சோமசுந்தரம்பிள்ளை, வன்னியூர்க் கவிராயர், எருவில் மூர்த்தி ஆகியோர் பங்குபற்றினார்கள். கதையரங்கு ஜனாபர் அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றபொழுது, 'நவம்', ஜனாபர்கள் எம். ஜி. எம். தாஹிர், நிந்தலூரன், திருவாளர்கள் சி. பி. சத்தியநாதன், ஞா. லீயோ, மணியன் ஆகியோர் பங்குபற்றினார்கள். கருத்தரங்கத்திற்கு ஜனாபர் எம். எஸ். ஏ. மஜீத் தலைமை தாங்கினார். 'மனித வாழ்வில் இலக்கிய கர்த்தாவின் பங்கு' என்ற பொருள்பற்றிக் கருத்துப் பரிவர்த்தனை நடைபெற்றது. விழாவின் இறுதியில், ஜனாபர். எம். எம். முஸ்தபா தலைமையில், 'கயிறு', 'புது வாத்தியார் பட்ட பாடு', 'வங்குரேட்டுக் கழகம்' ஆகிய ஓரங்க நாடகங்கள் இடம்பெற்றன.

இத்தகைய ஒரு சிறப்பான தமிழ் விழாவை நடாத்தியதற்காக நிந்தலூர் எழுத்தாளர் சங்கத்தினையும், அதன் தலைவி செல்வி. க. வள்ளியம்மையையும் இளம்பிறை பாராட்டுகின்றது. இந்தவிழாவினைச் சிறப்பாக அமைத்த பெருமை மேற்படி சங்கப் பொதுச் செயலாளர் எஸ். முத்துமீரான் அவர்களைச் சாரும். —தகவல்: மீ.

அடுத்த பூவில்.....

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
ஷாஜஹானி ஆப்தீன்

ஆகிய
பெண் எழுத்தாளர்களின்
கட்டுரைகளும்

‘தோணி’ ஆசிரியர்
வ. அ. இராசரத்தினத்தின் சிறு கதை
ரசிகர் குழுப் போட்டியில்
இரண்டாவது பரிசு பெறும்
‘போரும் முடிவும்’ சிறு கதை
ஆகியவற்றுடன் வழக்கமான
அம்சங்களும் இடம்பெறும்.

சாதாரணமாக,

வெங்காயத்தட்டுப்பாடு
எதிர்ப்புக் கூட்டத்திற்குத்
தலைமை தாங்குகின்றார்.

விசேடமாக,
இவருக்கும்
இளம்பிறைக்கும்
உள்ள தொடர்பு என்ன?

ரசிகர் குழு, போட்டிக்கதைகள்.

இலக்கிய ரசிகர் குழு நடாத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசும், பாராட்டும் பெறும் கதைகள் இளம்பிறையிற் தொடர்ந்து வெளிவரும் என்பதை மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

பரிசும், பாராட்டும் பெறுங்கதைகள் ‘போட்டிக் கதைகள்’ என்னுந் தலைப்பில் நூலுருப் பெறும். நூல் வெளியீட்டு விழாவும், பரிசளிப்பு விழாவும் விரைவில் நடைபெறும்.

எ. எம். எ. அவீஸ்

மொழி பெயர்ப்புக் கலை

“கல்வி என்பது பாஷைகளை வாசித்தறிதல் மாத்திரமல்ல. மனவிரிவுக்கும் தெளிவுக்கும் பலவித அறிவு நூல்களையும் நன்றாயறிவதாம். ஆனால் மேற்சொல்லிய பிரயோசனமுள்ள நூல்கள் தமிழ்ப்பாஷையிலே மிகவும் சுருக்கமானபடியினாலேயே தமிழ்ப்பாஷையை மாத்திரம் தெரிந்தவர்கள் அவைகளையறிந்து கொள்ளுவதற்கு வழியில்லாது இருக்கின்றது. ஆகையால் அறபுகிதாபுகளிலிருந்து அறியவேண்டிய அறிவுகளையும் “இங்கிலீஷ்” முதலிய பாஷைகளிலுள்ள கல்விகளையும் விசேஷமான புதினங்களையும் படித்தவர்களும், படியாதவர்களும், முதியவர்களும், இளையவர்களும், மற்றையவர்களும் தங்கள் தங்கள் வேலை முயற்சிகளோடு வாசித்தறிந்து கொள்ளும்படி உலமாக்கள், கல்விமாத்கள் ஆகியவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு ஒரு பத்திரிகையைக் கிழமைதோறும் பிரசுரஞ்செய்ய விரும்பி இப்பத்திரிகைக்கு ‘முஸ்லிம் நேசன்’ என்று பெயரிட்டோம்.”

1882-ம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம், 21-ம் நாள் வெளியான அறபுத் தமிழ் வார இதழாகிய முஸ்லிம்நேசனின் முதலாந்தலையங்கத்தில் எம். சி. சித்திலெவ்வை அவர்களால் எழுதப்பட்ட கூற்றின் ஒரு பகுதியே மேற்போந்த வசனங்களாகும். சித்திலெவ்வை அவர்களே முஸ்லிம்நேசனின் சொந்தக்காரர்; பிரசுரகர்த்தர்; ஆசிரியர்; -ஒருவரே மூவராய் நின்று கடமையாற்றினார். இவருடைய காலத்து இலங்கையின் வரலாற்றைத் துருவி ஆராய, நேரமும் - ஆர்வமும்-புத்தி சாதாரியமுமுள்ள வித்தகரெவரேனும் முன்வருவாராயின் எம். சி. சித்திலெவ்வை அவர்கள் முஸ்லிம் கல்வியின் மறுமலர்ச்சியாளரின் தந்தையெனப் போற்றுதற்கான போதிய அத்தாட்சியைக் காண்டல் கூடுமென்று நம் பிக்கையுடன் நான் கூறத் துணியேன். சித்திலெவ்வை அவர்கள் இலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் மத்தியிலே புத்தி விவேகத்தின் எழுச்சிக்காகப் பல தடவைகளில் சொன்னவை - எழுதியவை எல்லாம் பொருள் நிறைந்தவை; உற்சாகமுட்டுபவை; விலைமதிப்பற்றவை. இவை எல்லாவற்றையும் விட அவர் அன்று கூறிய அறிவுரைகள், காட்டிய வழி வகைகள் இன்று எங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் கூடியவைகளாக அமைந்து கிடக்கின்றன என்று நாம் பிரமிப்படைய வேண்டியவர்களாகின்றோம். இவற்றில் ஒன்றே மேலே காட்டிய மேற்கோள்.

அண்ணல் சித்தி லெவ்வை அவர்கள் இன்று ஹயாத்தோடு (உயிரோடு) இருந்திருந்தால் இலங்கையின் அரசுகளும் மொழியாக உயர்ந்துள்ள சிங்கள மொழியையும் அந்த மேற்கோளிற் சேர்த்திருப்பார்.

இலங்கைவாழ் முஸ்லிம்கள் என்ற பான்மையில் இந்நாட்டிலும், வெளியுலகிலும் நடைபெற்றுவரும் நீடுநிற்கக்கூடிய பெருமாற்றங்களின் தன்மையை நன்கு விளங்கி, நாங்களும் எங்கள் நாடாகிய ஸ்ரீ லங்காவின் முன்னேற்றத்திற்கும் அபிவிருத்திக்குமான தொண்டினை ஆற்றவேண்டியது எங்கள் கடமையாகும். ஆங்கில மொழி மூலம் நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ பெற்றுக்கொண்ட அறிவைப் பொதுமக்களின் வாசலண்டை கொண்டுவர எடுக்கப்படும் தூண்டுதல் முயற்சிகளில் நாங்களும் பங்குகொள்ளுதல் வேண்டும். ஆங்கிலம் உலகமொழியாகப் பெரும் முக்கியத்துவத்தோடு திகழ்வதன்றி, விஞ்ஞானம், நுண்தொழிலியல் ஆகியவற்றின் தனிப்பெரும் ஊடக மொழியாகவும் விளங்குகின்றது. விசேடமாகக் கல்வித் துறையில் எங்கள் தனித்துவக் கலாசாரத்தைத் தீவிரமாகவும் முழுமையாகவும் பாதுகாத்துச் சம்ரட்சித்து வளர்க்க எங்களாலியன்ற எல்லா வழிவகைகளையும் அனுசரிப்போமாக!

அற்பு மொழியின் துணையின்றி அல்லாஹ்வின் பிரகடனமாக அருளப்பெற்ற இறைமறையாம் திருக்குர்ஆனை எங்கள் சமூகம் அணுக முடியாது; அம்மொழியில் ஆக்கப்பட்ட தப்ஸீர்களையோ, பிக்ஹு நூல்களையோ, மார்க்கக் கிரந்தங்களையோ நாம் அறிய முடியாது; கஸ்ஸாலி இமாம், ஷாவலியுல்லாஹ், முஹம்மது அப்துஹ் ஆகிய பெரியார்கள் விட்டுச் சென்ற அரும்பெரும் நூல்களைப் பயன்படுத்த முடியாது.

அற்புமொழி மூலம் பெறக்கூடிய அறிவினை எங்கள் சமூகத்தில் நிறையப் பரப்பினாலன்றிக் கலாசாரவிருத்தி முயற்சிகளை அனுசூலமாகக் கையாளமுடியாது. இவ்வண்மையை நன்குணர்ந்தே பலபின்ன பேதங்களுக்கு எதிராக, தொல்லைகளைப் பொருட்படுத்தாது, சித்தி லெவ்வை தமது பத்திரிகையை, அவாசார்ந்த சமூகமாகிய எங்கள் சமூகம் எந்த வகையிலும் எந்த வேளையிலும், அத்தியாவசியமான அறிவுப்பட்டினியால் வாடாமல், மலர்ச்சி கொள்ளவேண்டுமென்ற விடாப்பிடி நோக்கத்தோடு, தொடக்கி வைத்தார்.

கல்வியின் ஊடகத்திலுந் தொடர்பிலும், அதன் வெளியீட்டு-பிரசார முறைகளிலும் காலம் பல மாற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளது. வாராந்த சஞ்சிகையன்றித் தினசரிகளுந் தோன்றலாயின. அன்று புராணங் கேட்ட மக்கள் இன்று வானொலி மூலம் தோத்திரப் பாடல்களைக் கேட்டும் இரசிக்கக் கூடியவர்களாயிருக்கின்றார்கள். வாசிப்பு, எழுத்து, கணிதம் என்ற மூன்று பாடங்களுக்குமே உரித்தாயிருந்த பாடசாலைகள், இன்று, வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் மத்தியதானமாக மாற்றப்படலாயின. சமூகமும் பாடசாலையும் மிகவும் நெருங்கிப் பின்னிப் பிணைந்து நிற்கின்றன. எவ்வாறெனின், பாடசாலையின் சுற்றூடலிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் பழைய, புதிய அல்லது வருங்கால மாணக்கராகத் தொடர்பு

கொள்ளப்படுகின்றார். இது தவிர்க்க முடியாதது. இப்பொழுது, அறிவேன்பது தொடர்ச்சியாக எண்ணமோ, கவலையோ இல்லாத முயற்சிகளின் மூலம்— அதாவது நாங்கள் பிராண வாயுவை மூச்சுப் பேச்சின்றிப் பிரித்தெடுத்துக்கொண்டு சுவாசிப்பதுபோல-பெறப்பட்டு வருகின்றது. கன்னங்கரா காலத்திலே தாபிக்கப்பட்ட அரசாங்கமுஸ்லிம் பாடசாலைகள் அதன்பின் வருடாவருடம் விருத்தியாக்கப்பட்டு வளர்ந்துள்ளன. பொதுவாக நோக்குமிடத்து, இப்பாடசாலைகளிற் கல்வி பயிற்றும் ஆசிரியர் குழாம் எங்கள் கலாசாரப் பாதுகாவலர்களாகத் திகழ்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இப்படியான ஒரு தலைமையும், தானமும் வருதல் கூடுமென்று அரசினர் முஸ்லிம் பாடசாலைகள் தாபனமாவதற்கு முன்னிருந்த காலத்தில்—சித்திலெவ்வை அவர்கள் காலத்தில்—எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது.

இவற்றின் பெறுபேராக அரசாங்க முஸ்லிம் பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் எங்கள் சமூக கலாசாரத்தின் பாதுகாவலராகத் திகழ, அவர்களை ஆசிரியர்களாகப் பயிற்றும் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் எங்கள் கலாசாரத்தின் அரண்களாக அமைகின்றன. மேற்படி கல்லூரிகளிற் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்கள் தங்கள் பொறுப்பில் விடப்படும் மாணுக்கரைப் பயிற்றுவதன்றியும், பூரணமான நல்வாழ்க்கையை நடாத்த வழிகாட்டிகளாக எங்கள் சமூகத்தின் வருங்காலத் தலைவர்களை உருவாக்கும் பொறுப்பு முடையவர்களாவார்கள்.

எங்கள் கலாசாரத்தை வளர்க்கத் தேவைப்படும் மொழி பெயர்ப்பாளர் குழாமொன்றினை அரசாங்க முஸ்லிம் ஆசிரியர்களிலிருந்து உருவாக்கப்படவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அறபுமொழி மூலம் பெறக்கூடிய அறிவை ஆசிரியர் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கும், அறபுமொழி தெரியாத பொதுமக்களுக்கும் இடையிற் செறியச் செய்வர். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பாளர் குழாத்தினர் இந்த நோக்கத்தைத் தனிப்பட்டவர்களாக, பிரித்து வைக்கப்பட்ட அங்கங்களாகப் பொதுவான நோக்கம் எதுவுமின்றி, பொது நிருவாகமின்றி, பொது அமைப்பின்றிச் சேவ்வையாகவும் திருப்திகரமாகவும் நிறைவேற்றமுடியாது. மொழிபெயர்ப்புத் துறையின் செயல் முறையில் அனுசரிக்கக்கூடிய விதிகள் மற்றும் விருத்தியடைந்த கலைகள், சாத்திரங்களுக்கு இருப்பதுபோல், இருந்தாற்றான் சமூகத்திற்கு வேண்டிய நன்மை பயக்கும். இவ்வகையான நெறிமுறை எங்கள் சமூகத்தில் உதிக்க வேண்டுமாயின், அதைப் பயிற்சிக்கல்லூரிகள் போன்ற தாபனத்தாற்றான் தோற்றுவிக்க முடியும். மொழி பெயர்ப்புக்கலை மிகவும் முக்கியமானது. எனவே அதனை முறைப்படி தேடிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்படுதல் வேண்டும். இதனை ஏற்பாடு செய்வதற்கு வாய்ப்பான தகுந்த முறை இந்த அற்புதக் கலையாகிய மொழிபெயர்ப்புக் கலைக்குத் தீர்க்கமான - சிறப்பான இடம் பாட விதானத்தில், கட்டாய பாடமாகவோ, விருப்பப்பாடமாகவோ அதற்குரிய மேன்மையோடு அளிக்கப்பட வேண்டும். நேரகுசி போடும் நுணுக்கம் பரீட்சைக்கேள்விப் பத்திரங்கள் பற்றிய விசாரணை இக்கட்டுரைக்கு அப்பாற்பட்டவைகளாகும்.

“இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவலல்”, மொழி பெயர்ப்பு யாப்பினையும், பொள்ளையும் உள்ளடக்குகின்றது. உண்மையில், மொழிபெயர்ப்பாளன் இருமொழிவல்லுநகை இருத்தல் வேண்டுமென்பது வெளிப்படை; உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி. ஆனால், இரு மொழிப்புலமை பல தரப்பட்டது எனலாம். மல் ஹேர்பே இதனை ஆறுவகையாகத் தரப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். வியாபாரி தனை பொருள்களை இலாபகரமான விற்பனைக்குச் சாதகமாக இருமொழிச் சொற்களில் ஆட்சி பெற்றிருப்பான். அஃது ஒருவகை. புலவர் ஒருவர் மொழிபெயர்ப்புக்கு வாய்ப்பாகச் சொல்லாட்சி பெற்றிருப்பார். வியாபாரியினதும், புலவரினதும் சொல்லாட்சியில், வெகு வேற்றுமையுண்டு. மொழிபெயர்ப்பாளராகிய ஒருவர் மொழியின் மரபுச் சொற்றொடர்களையும், மொழிநுணுக்கங்களையும், மொழிப்படிவக்குறிகளையும் இரு மொழிகளிலும் நன்கு உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும். இவையன்றி மொழிபெயர்ப்புக்கு எடுத்துக்கொண்டது பற்றிய மொழியறிவும், பொருள் அறிவும் இருத்தல் வேண்டும். உதாரணமாக, பாராளுமன்றச் சட்டங்களை மொழிபெயர்ப்பவன், சட்ட நூல்களை அறிந்தவனாயிருத்தல் வேண்டும். வாழ்க்கைச் செலவுப்புள்ளி விபரப் பொருளியல் பற்றியனவற்றை மொழிபெயர்ப்பவனுக்குப் பொருளாதார அறிவு இருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வகைத் தேவைகளாம் மொழியாட்சியும் பொருளறிவும் பொருந்தாத விடத்தில் யாப்பு அல்லது பொருள் குன்றிவிடும். சில சமயம் இரண்டும் குன்றிவிடும். ஆகவேதான், “மொழி பெயர்ப்பாளன் மொழிசிதைப்பாளன்”. என்று பொருள்படக் கூடிய பழமொழி ஒன்று இத்தாலிய மொழியில் வழங்குகின்றது. இக்கூற்று நியாயமானதே. மொழிபெயர்ப்பாளன் தகுதியற்றவனாயிருந்தால், மொழிபெயர்ப்பு உயிரற்று, அல்லது சுவையற்றுக் கிடக்கும். அது தப்பான வழியிலும், இட்டுச் செல்லும். பொருட் பொருத்தமற்றுமிருக்கும். நேரடி மொழிபெயர்ப்பும் இதை தன்மைகளால் நலிந்துகெடும். ஆனால், முன்னையதிலும் பார்க்க ஓரளவு சயமானதாயிருக்கும். முன்னையது மூலத்திலுள்ள உணர்ச்சி வேகத்தை எடுத்துக் காட்டாது; ஆனால், பின்னையது மூலத்தின் உண்மைப் பொருளை ஓரளவு எடுத்துக்காட்டும். திறமான மொழிபெயர்ப்பெனின் அஃது எழுத்தோடும், வேகத்தோடும் பற்றிக்கொள்வதுடன், யாப்பையும் பொருளையும் அணைத்துக்கொள்ளும். இவ்வகைத் தேவைகளின் காரணமாக, மொழிபெயர்ப்புக்கலை பெருஞ் சிக்கலான கலையாக அமைய, வேறு கலைகளைப் பயில வேண்டப்படும் அத்தியாவசிய அடிப்படைத் தன்மைகளும் நெறிமுறைகளும் இதற்குத் தேவைப்படுமென்பதும் புலனாகின்றது.

அங்குமிங்குமாய்த் தெரிந்தெடுத்த சில உதாரணங்கள் மூலம் மொழிபெயர்ப்புக்கலை சிக்கலானது என்பதனையும், அதனைப் பயில்வோர் கைவரப்பட்டவராக இருத்தல் வேண்டுமென்பதனையும் அளந்தறிய அல்லது கண்டறிய முடியும். தமிழ்ச் சொல்லாகிய சான்றோர் - ஆங்கிலச் சொல்லாகிய ‘ஜெனரில்மன்’ - அறபுச் சொல்லாகிய ‘முறுவத்’ - லத்தீன் சொல்லாகிய ‘கிரூவிராஸ்’ ஆகியன மற்றைய மொழிகளின் பொருட் பொருத்தமான சம்பதங்களில்லாதிருக்கின்றன. ஏனெனில், இச்சொற்கள் ஒவ்

வொரு சாதி மக்களின் தேசிய சாதிப் போக்குவாக்குகளுக்கும், அவர்களின் வரலாற்றுச் சேர்மானங்களுக்கும், கலாசாரப் பின்னணிக்கும் இசையப் பொருள்படுகின்றன. சாட்சிக் கூண்டிற் பொய்ச்சாட்சி கூறிக்கொண்டு நிற்கும் சாட்சிக்காரனுக்கு நீதிபதி கூறிய எச்சரிக்கை வசனமாகிய “அத்திஸ் ரேற் யூ வில் கெற் இன்ரு ஹொற் வாட்றர்” என்பதைக் கோட்டு முதலியார், “உம் முடைய போக்கு இப்படியானால் துரை உம்மைப் பிடிச்சுச் சுடு நீரில் போடுவார்” இப்படி என்று மொழிபெயர்த்தார். நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால் அவ்வளவு திருப்திகரமாய் அமையாது, துரையின் எச்சரிக்கையின் உண்மைச் சொருபத்தைத் தரிசிக்கவும் இயலாது.

தமிழ் மொழியைப் பேசும் இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு இந்த மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலே, தென்னிந்தியாவிலுஞ் சரி, இலங்கையிலுஞ் சரி, அறபுத்தமிழ் எழுத்தாளர்களால் பெருவைப் பென விட்டுச்சென்ற ஒரு தனி மரபு எங்கள் மூதாதையருக்கும் ஏற்புடையதாய், தலைமுறை தலைமுறையாய், ஆரம்பகாலந் தொடர் யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்கதாய் இருந்தது எனலாம். ஏனெனில், அப்போதிருந்த குர்ஆன் பள்ளிக் கூட முறை, வீட்டிலும் பொது இடங்களிலும் மௌலாத் புராணம் ஆகியவற்றை ஒதும்முறை, பள்ளிவாசல்களில் ஒழுங்காகச் சொல்லப்படும் ஹதீதுமுறை முதலியவை பொதியப் பெற்றுள்ள கேட்டல் - பார்த்தல் என்ற பயிற்றல் முறைகளோடு பொருந்திய ஓதலும், ஒப்புவித்தலும் என்ற தன்மைகள் காரணமாக, அந்தக் காலத்தில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் மிகக்குறைவாக இருந்தும் அறபுத்தமிழ் இலக்கியம் மிகவும் பரவி யிருந்தது. இன்று அந்நிலை குன்றிவருவதை நாம் உற்றுநோக்கி ஆவன செய்ய முன்வரல் வேண்டும். சகல துறைகளிலும், அரசியல்- கலாசார மாகியவற்றிலும், இவற்றை உணர்ச்சிபுடனும் தன்மானத்துடனும் மேலும் வளர்க்க ஒருப்படாமையாலும், வளர்ந்துவந்த மரபு வாடிவதங்கத் தொடங்குகின்றது.

இந்த மரபைப் புதுப்பிக்குமிடத்து சென்றபல ஆண்டுகளிற் பெற்ற அனுபவங்களினால் நாங்கள் நன்மையடையலாம்; கட்டாயம் அடையலாம். அன்றியும், இக்காலத் தேவைக்கிசைய இந்த மரபை ஒருசில மாற்றங்களுடன் புதுப்பிக்க உபாயங்களைக்கையாளுவோமாக! இந்தியாவில் பல்லவர்காலத்து வைஷ்ணவர்கள் மத்தியில் வெகுசனப்பிரியமாய் வளர்ந்த மணிப்பிரவாள நடையும், அதிற் பெரும்படியாகவும் சில சமயங்களில் நியாயமற்ற பான்மையிலும் வந்து வழங்கிய சொற்களும், கிறிஸ்தவ வேதநூல்களை மொழிபெயர்க்கத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கையாண்ட சொல்லடுக்கும், தற்கால நிர்ச்சரவாதிகளின் வசனப்போக்கு ஆகியனபற்றிய அறிவும் எங்கள் அறபுத்தமிழ் மரபை விளக்கமாகவும், அனுசூலமாகவும் திருத்தியமைக்க உதவும். கல்வியைப் புதிய முறையிற் கையாள முயன்று கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் இத்திருப்பம் மிகவும் வேண்டப்படுகின்றது. இந்த மரபின் முக்கியத்துவம் முஸ்லிம் இலக்கியங்களைச் சிங்களத்தில் எழுதும் தேவை அண்மித்திருக்கும் இக்காலத்தில் அதிகம் புலப்படும்.

இத்த மரபின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும் முஸ்லிம் மக்களின் விசேட பான்மையாகிய அறபு மொழிப் பாசத்தோடு தொடர்

புடையதெனலாம். எங்கள் மூதாதையர்க்கும், எங்களுக்கும் அறபு மொழி ஓர் உலகமொழி என்பதற்காகவோ, கிரேக்க-இந்திய இலக்கியங்களின் மொழிபெயர்ப்புக்களையுடைய வளம் பெற்ற மொழி என்பதற்காகவோ, பழைய நூற்றுண்டுகளின் சக்கராதிபத்திய மொழி என்பதற்காகவோ அல்ல, அஃது எங்களுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பரிசுத்த குர்ஆன் மொழியாகையால் அஃது எங்களுக்கு அதிமுக்கியமாகின்றது. ஏனெனில், மனிதனால் உருவாக்கப்படாத அல்லாஹ்வின் வார்த்தைகள் அம் மொழியிற்றான் இறக்கப்பட்டன. ஆகவேதான், திருக்குர்ஆனுக்கே உரித்தான அதிலுள்ள விசேடமான கருத்துப்படிவங்களுக்கும், சொற்களுக்கும் பொருத்தமான சம சொற்கள் வேற்று மொழிகளிற் காண்புதரீது. மற்றைய மொழிகளில் முற்றாக-முழுமையாக உணர்ச்சியோடு இதனை எடுத்துரைக்க முடியாத தொல்லை ஒரபுறமிருக்க, திருக்குர்ஆனின் ஞான அருட்சி, தூதம், அத்ன சந்தம், மொழி நடை இவை காரணமாக இவ்விறை மறையை மற்றைய மொழிகளிற் பூரணமாக மொழி பெயர்க்க முடியாதென அழுத்தம் திருத்தமாக முடிவு செய்யப்படலாயிற்று. பித்தோல் அவர்களின் கூற்றுப்படி திருக்குர்ஆனைக் கண்ணீர் சிந்தவும், பரவசமடையவுஞ் செய்யும் அதி உசிதமான இன்னிசையைக் கைநெகிழவிட்டுத் தகுதியான வார்த்தைகளோடு பெரும்பாலாக எழுத்துப் பெயர்ச்சியே செயற்பாலதாகின்றது. சரிசம சொற்களையும் சில சமயங்களிற் காணமுடியாது. அத்தன்மையுள்ள சில சொற்களையும், கருத்துப் படிவங்களையும் உதாரணங்களாகக் கொள்ளுவோம். அல்லாஹ், ரகுல், உம்மத், தெளஹீத், சகராத், மையித், ஜனாசா, வலீமா போன்ற சொற்களுக்கு ஓரளவு சமபதங்கள் தமிழிலிருந்தும் அவற்றை உபயோகிக்க முஸ்லிம் மக்கள் ஏன் மறுக்கிறார்கள் என்பது இப்போது தெளிவாகின்றது. அர்ச். பீற்றர், அர்ச். போல், அர்ச். யோன் இவர்களின் இடுகுறி சிறப்புப் பெயர்களை முறையே இராயப்பர், சின்னப்பர், அருளப்பர் என்று வழங்குவதுபோல அபூபக்கர், செய்ஹ் அப்துல் காதிர் என்ற பெயர்களுக்கு அவக்கர், சிதக்காதி என மொழிபெயர்ப்புச் செய்யாததும் விளங்குகின்றது. விவிலிய நூலை மொழிபெயர்த்தவர்கள் இராயப்பர் போன்ற பெயர்களை வெகு பிரசித்தியாக்கிவிட்டனர். ஆனால், நிருவாக முறையிலமைந்த திருச்சபையோ, அபிஷேகம் பெற்ற குருமாரோ முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் இல்லாதபடியால், அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பும் இல்லாது போயிற்று. இவையில்லாமையே முஸ்லிம் மக்களின் உனித்துவம் திருக்குர்ஆனிலுள்ள வார்த்தைகளையும் அறப்புதங்களையும் தங்கள் ஐந்து நேரத் தொழுகையின்போது உபயோகித்து, அறபு நெடுங் கணக்கிலுள்ள எழுத்துக்களையே உச்சரிக்கின்றபடியால், தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்கள் அறப்புப் பெயர்களையும், சொற்றொடர்களையும் இவருவாக உருப்போடக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆகவேதான், மெய்யதீன் என்னும் பெயர் சில மக்கள் வாயிற் பயிலப்பட்டுவரினும் எழுத்துமொழியில் இவ்வாறு இடம் பெறவில்லை. இந்தப் பெயரை ஆங்கிலத்திலுள்ள மொகிடன் என்பதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு அப்படியே தமிழில் மொகிடன் ஆகத் தெருப் பெயர்களிலும் வந்துள்ளது. உண்மையில், இப்பெயர் எங்கள் மரபுப்படி முஹியித்தீன் அல்லது முஹியித்தீன் என்பதாகும். எனினும், அந்த நாட்டு மக்களுக்கு மிஸ்ர்

என்பதாகும். எங்களுக்கும் மிஸ்டர் ஆகவேண்டும். இதுவும் மொஹி
 டன் போல எகிப்து ஆகி வருகின்றது. முஸ்லிம் எழுத்தாளர்
 தமிழில் உள்ள எல்லாச் சம சொற்களையும் ஏற்க மறுத்துவிட்டு
 மெளத் என்ற அறபு வார்த்தையை உபயோகிக்க, கிறிஸ்தவர்
 கள் மரித்தல் என்பதற்கே அதிகஞ் சார்பு காட்டி வருகின்றனர்.
 இதிலிருந்து மெளத் என்னும் பதத்திற்குச் சரிசமபதம் கிடை
 யாதென்பது புலப்படும். இன்னுமொரு தொடர்புடைய பிரச்சினை
 யுண்டு. அஃதாவது, பல சமபதங்களில் ஒன்றை அல்லது மிகவும்
 அண்மியவற்றைத் தெரிந்தெடுத்தல் என்பதுவாகும். எங்கள்
 தற்போதைய சந்தர்ப்பத்தில் தமிழிலுள்ள பக்திப்பாடல்கள்—
 விசேடமாக ஆழ்வார், நாயன்மார் பக்தி இலக்கியங்கள்—முஸ்
 லிம் எழுத்தாளர்களுக்கு நிறைந்த சொல்வளத்தைத் தருவதா
 யிருக்கும் ஆனால், இந்துசமய இஸ்லாமிய மார்க்கக் கடவுட் தத்
 துவ பேதத்தை உய்த்துணர்ந்து கொண்ட பின்னரே, இச்சொற்
 செல்வத்தை உபயோகிக்கலாம். பதங்களைக் கவனத்துடன்
 கையாளுதல் வேண்டும். அஸ்மா உல்ஹுஸ்ஸவைத் தமிழ்ப் பெயர்க்
 கும் வேளை இம்முறையில் இந்துக்களின் ஸஹஸ்ரநாமம் உதவி
 புரியும். ஆண்டான் - அடியான் என்ற பாவனையிற் பாடப்பட்ட
 பாக்களும் இவ்விதமே. இக்கட்டத்தில், 'அல்ஹம் துலில்லாஹ்'வை
 அல்லாஹ் போற்றி எனவும் 'அற்றஹ்மா'னைப் பரம கருணாநிதி
 எனவும் 'அற்றஹி'மை பக்தரட்சகன் எனவும் மொழிபெயர்த்தல்
 உகந்ததாவென்பது அவசியம் ஆராயவேண்டியதொன்று.

மற்றைய மொழிகளிலுள்ள இஸ்லாமிய இலக்கியங்களோடு
 போட்டி போடத் தக்கவையும், உன்னதமானவையுமெனக் கரு
 தப்படும் பேரிலக்கியங்களைத் தந்த அறபுத்தமிழ் எழுத்தாளர்
 எமக்கு விட்டுச்சென்ற இலக்கியத்திற் பொதிந்துள்ள அரும்
 பொருளாம் மரபுக்குப் புனரமைப்புச் செய்யும்போது, எனது
 இலங்கையில் இஸ்லாம் என்ற நூலின் நூன்முகத்தில் ஆலோ
 சனை கூறியது போல் சாவதானத்துடனும், பொதுவாக ஏற்றுக்
 கொள்ளப்படக் கூடியதாகவும், மூன்று காரியங்கள் நிறைவேற்
 றப்படல் வேண்டும். முதலாவதாக, ஒலிக்குறி ஒழுமைப்
 பாடு, எழுத்துப் பெயர்த்தலுக்குத் தேவையாக ஏகமாதிரியான
 குறிகளைத் தமிழ் எழுத்துக்களுக்குக் கொடுத்தல். இரண்டாவதாக,
 அறபுத்தமிழ்ச் சொற்களை அகராதியாக்கல். (அறபுத்தமிழ் அக
 ராதியிற் சில உறுதுப் பெயர்களையும் உதாரணமாக:- சாச்சா,
 சாச்சி, நாஹ, ஐஹமுதவியவனவற்றை சேர்க்கவேண்டியவரும். கத்
 தம், கந்தூரி முதலியவைகளும் இடம்பெறல் வேண்டும். கடைசி
 யாக, அறபுத் தமிழ் இலக்கியக் கோவை, மக்களார் போற்றப்படும்
 அறபுத் தமிழ் இலக்கியங்களைத் தொகைக்களஞ்சியமாக்கல். மொழி
 பெயர்ப்புக் கலைக்கு ஏற்ற இடமும் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிப்
 பாடத்திட்டத்தில் முக்கியதானமும் கொடுபடாத பட்சத்தில்
 இவை உடனடியாகப் போதிய அளவு நிறைவேற்றப்படமாட்டா.
 இவ்வகையான முறைகளிலேதான் எங்கள் மரபை - முது
 சொத்தை நாம் நிலைநாட்ட முடியும்; எங்கள் இஸ்லாம் மார்க்
 கத்திலும், கலாசாரத்திலுமுள்ள பொக்கிஷமாம் அறிவு எங்
 களுக்கு இலகுவில் வந்தடைதல் கூடும். இவ்வாறுதான் எங்கள்
 கலாசாரத்தைத் திடமாகப் பாதுகாக்கவும், சம்ரட்சை செய்ய
 வும், வளர்க்கவும் முடியும்.

★

மறுபதிப்பு வெளிவந்துவிட்டது!

இளமைப் பருவத்திலே!

எம். ஏ. ரஹ்மான் எழுதியது

பாடநூற் பிரசுர ஆலோசனைச் சபையால் நூல்
நிலையத்திற்கான நூலெனச் சான்றிதழ் பெற்ற
சிறுவர் இலக்கியம்.

விலை ரூ. 1-10

வியாபாரிகளுக்குத் தகுந்த கொமிஷன் அளிக்கப்படும்.

விபரங்களுக்கு:

அரசு வெளியீடு

231. ஆதிருப்பள்ளித்தெரு, கொழும்பு-13.

கலைச்செல்வி

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியாகி, ஈழத்துக் கலை,
இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சேவை புரியும் 'கலைச்செல்வி'யைப்
படிக்கின்றீர்களா?

சிறந்த கதைகள், கவிதைகள், இலவச பரிசுப்
போட்டி, சூடான சினிமாச் செய்திகள், கேள்வி - பதில்கள்
மற்றும் பல அம்சங்கள் அடங்கிய இலக்கிய இதழ்.

தனிப்பிரதி : 25 சதம்.

ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா. 3/-

விபரங்களுக்கு:

கலைச்செல்வி

கலாதேவி அச்சகம்

சுன்னாகம்.

மூளைக்குச் சற்றே வேலை!

[சென்ற பூவிற் பிரசுரமான 'மூளைக்குச் சற்றே வேலை'யில் இடம் பெற்ற முதலாவது கேள்விக்கு விடை தவறாகப் பிரசுரமாகியுள்ளமைக்கு வருந்துகின்றோம். 'விமான நிலையத்திற்குத் தானே? எந்த வேகத்திற் போனாலும் அடையமுடியும்' என்பது தான் விடை.]

[விடை: 29ம் பக்கத்தில்]

1. ஒரு புத்தக அலமாரியில் ஒவ்வொன்றும் 200 பக்கங்கள் கொண்ட பத்து தொடர் புத்தகங்கள் ஒழுங்காக அடுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன. முதற் புத்தகத்தின் முதல் பக்கத்திலிருந்து கடைசிப்புத்தகத்தின் கடைசிப்பக்கம் வரைக்கும் கறையான் அரித்துவிட்டது. கறையான் அரித்த தாள்கள் எத்தனை?

2. ஒரு தவளை என்னதான் முயன்றாலும் இரண்டு அடிகள் தான் தாவிப்பாய முடியும். அதற்கு அண்மையில் நிற்கும் வள்ளத்தின் நீரின் மேலிருக்கும் பகுதி நீர் மட்டத்திற்கு மேல் 3 அடி உயர்ந்துள்ளது. நீர் எத்தனை அடி உயர்ந்தால், தவளை வள்ளத்திற்குப் பாயக்கூடியதாக இருக்கும்?

3. ஆகக் குறைந்த நேரத்தில் ஆகாய விமானத்தில் உலகைச் சுற்றியவர்கள் ரிச்சட், பிளயிட் என்போர் ஆவர். இவர்கள் உலகைச் சுற்ற எடுத்திருக்கக் கூடிய நேரம் எவ்வளவு?

4. நெப்போலியன் போரில் ஒரு கையை இழந்த வீரனுக்கு ஆயிரம் ரூபாயும், இரண்டு கைகளையும் இழந்தவர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாயும் சன்மானங்கொடுத்தான். இதனை அறிந்த ஒற்றைக் கையை இழந்த போல் என்பவன் உடையைக் கொண்டு வெட்டினான். அவன் எவ்வளவு சன்மானம் பெற்றிருப்பான்?

5. பாவட்டம் பூவை மூன்று எழுத்துக்களில் எழுத முடியுமா?

குறும்(பு)பா ஓவியர்

மட்டக்களப்புத் தென்பகுதியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எஸ். கே. செளந்தராஜா அவர்கள் விஞ்ஞானப்பட்டதாரியாவர். கிண்ணியா மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகின்றார்.

மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியிற் பயிலுங்காலத்திலேயே கலை - இலக்கியத் துறைகளிலே ஆர்வங்காட்டினார். சித்திரம் வரைதலை அவர் நமது பிரதான பொழுது போக்காகக் கொண்டார். அவர் இந்தக் கலையை எகலைவன் பாணியிலே தன்னுடைய வடா முயற்சியினூற் கற்றுத் தேர்ந்தார். அவருடைய சித்திரங்கள் சென்னைப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றிற் பிரசுரமாகியுள்ளன. அவருடைய கலைத்திறமையைப் பூரணமாக வெளிப்படுத்தவும், ஈழத்து மக்கள் மன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தவும் இளம்பிறை விரிவான களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. இருபத்தைந்து வயது இளைஞரான அவர், மஹாகவியின் குறும்பா முழுவதற்கும் சித்திரம் வரைகின்றார். சிறுகதைகளும் எழுதுகின்றார். 'ஆலிம் அப்துல்லா' என்னும் இவரது கதை இளம்பிறையிற் பிரசுரமாகியுள்ளது.

ஈழத்தில் வாழும் இஸ்லாமியப் பெண் எழுத்தாளர்களுள் முதன்மையாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் பேராதனை ஷர்புன்னிஸா பேகம். 1946-ம் ஆண்டிலேயே எழுத்துத்துறையிற் பிரவேசித்து, கவிதைகள் - கதைகள்-கட்டுரைகள் ஆகிய பல துறைகளிலும் தமது கைவண்ணத்தைக் காட்டிவருகின்றார். ஈழத்துப் பத்திரிகைகளிலும், தென்னக இதழ்களிலும் இவரது எழுத்துக்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன. இஸ்லாமியப் பெண்களின் கலை முன்னேற்றங் கருதி உழைத்துவரும் இவர், எஸ். எம். ஏ. ஹஸன் என்னும் எழுத்தாளரை மணவாளராகப் பெற்று, பேராதனையில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இஸ்லாமியக்

கலைகளும்

பெண்களும்

— பேராதனை ஷர்புன்னிஸா

கலைகள் உலகத்துக்குப் பொதுவானவை. 'வாழ்க்கையே ஒரு கலை' என்று கூறுவாருமுளர். கலைகளின் அமைப்பிலே சில அடிப்படைத் தத்துவங்கள் மிளர்கின்றன. கால ஓட்டத்தின் தன்மைக்கேற்ப கலைகள் புதுமையும், மெருகும் பெற்றாலும்; ஓர் இனத்தின் கலையிலே அவ்வினத்திற்குரிய அடிப்படைத் தன்மைகளை முற்றாக மாற்றியமைக்க முடியாது. இத்தகைய அடிப்படைத் தன்மைகளை மையமாகக்கொண்டே ஒவ்வொரு இனத்தினதும் கலைகள் வளர்க்கப் படுகின்றன. ஓர் இனத்தின் வாழ்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் அவ்வினத்தினது கலைகளுக்கும் பங்குண்டு.

இஸ்லாமிய 'சரீஅத்' தத்துவங்களுக்கமைவாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்ட இலக்கியம், சித்திரம், கட்டிடக்கலை, அழ

குணர்ச்சிக்கலை ஆதியாம் அனைத்தும் வெளித்தோற்றத்திலே பொதுவானதாகவும், அதன் மூல அமைப்பிலே முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கைக்கு உயர்ந்த தத்துவ நெறியாகவும் விளங்குகின்றன. வாழ்க்கைக்குப் பயன்படாத கலைகள் எவையும் நிரந்தரமற்றவை. இனவாரியாக வளர்க்கப்படுங்கலைகள், பொதுக்கலைப்போக்கினை மேலும் பலப்படுத்தும். தமிழ் இலக்கியப்பரப்பை நோக்குவோம்: பல இனங்களின் இலக்கியங்கள் தமிழில் உள்ள சைவம், வைணவம், பௌத்தம், கிறித்துவம், இஸ்லாம் போன்ற மதங்களின் இலக்கியங்கள் பலவும் உள்ளன. அவையனைத்தும் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பை வளமுறச் செய்திருப்பதைக் காணலாம். ஏனைய கலைகளும் இத்தன்மைத்தாகவே வளம் பெறுகின்றன. இதனால், ஒரு நாட்டின் தேசியக் கலைவளர்ச்சிக்கு, இனங்

களுக்கிடையிலே கலையார்வம்
பிறக்கின்றது; அது வளர்ச்சிக்கு
அணியாகவும் அமையும்.

கலையும் ஆசாரமும் ஓர் இனத்
தின் வழிபாட்டுத் தத்துவத்
தின் அடிப்படையிலே மரபு
பெறுகின்றது. அஃது அந்த
இனத்தின் சின்னமுமாகும்.
அதனை வளர்ப்பதும்-பாதுகாப்
பதும் அவ்வினத்திற்குரிய
கடமையாகும்.

இஸ்லாமியக் கலைகளின்
வளர்ச்சியில் முஸ்லிம் மாதர்
களின் பங்கும் முக்கியமான
தாகும். 'பெண்கள் சமூகத்தின்
கண்கள்.' சமூகக் கலைகளிலே
பங்குகொண்டு சமூகத்தைச் சித்
திரித்துக் காண்பிப்பதில் முன்
னணியில் நிற்கவேண்டும். கவி
தைத் துறையிலும் எழுத்துத்
துறையிலும் மட்டு மன்றி.
இன்னும் எத்தனையோ கலைத்
துறைகளில் நமக்கு முன்மாதிரி
காட்டிய எண்ணற்ற மாதர்

திலகங்கள் இஸ்லாமிய வரலாற்
றிலே உளர். கலைப்பண்பும்,
ஞானமும், ரசனையும் மிக்கவர்
களாக அவர்கள் மினிர்ந்ததை
வரலாறு கூறுகின்றது. இன்னும்
அநேக முஸ்லிம் நாடுகளிலே
இஸ்லாமிய மாது சிரோமணி
கள் கலைத்துறையிலே புத்தார்
வம் பெற்றுவருகின்றனர்.

'ஈழத் திருநாட்டில் இஸ்லா
மியக் கலை வளர்ச்சியில் நமது
பெண்கள் எவ்வளவு தூரம்
அக்கறை காட்டியுள்ளனர்?'
என்கிற கேள்விக்கு ஒரு திருப்தி
யான பதில் கிட்டாது. இதற்
குப்பேதிய அளவு விழிப்புணர்ச்சி
தோன்றாமையே காரணமாகும்.

கலைபற்றிய ஆர்வம் முதலில்
ஏற்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.
அந்த ஆர்வத்துக்கு இலக்கிய
விழாக்களும், கலை விழாக்களும்
சந்தர்ப்பமளிக்குமானால் நமது
பெண் சமூகமும் நிச்சயம் தங்
கள் ஆர்வத்தையும் ஆற்றலை
யுங் காட்ட முன்வருவார்கள்.

இயந்திராதிகள் விற்பனைக்கு

சகாய விலையில்

10 கு ச. "பெட்டர்" டீசல் எஞ்சின்கள்

6 கு. ச. "லிஸ்டர்" டீசல் எஞ்சின்கள்

இங்கிலீஸ் ஏ. சி. மோட்டார்கள்

நெல் உமி அகற்றும் மெசின்கள்

இங்கிலீஸ் வெல்டிங் ட்ரான்ஸ்போர்மர்கள்

ஏ. எம். பி. எஸ். 200, 175.

தொடர்பு கொள்க:

ஹு^{ம்}சேன் ஹார்ட்வெயர் ஸ்டோர்ஸ்,

553, பூ சங்கராஜ மாவத்தை, கொழும்பு,

தொலைபேசி:

—

78131.

யாழ்ப்பாணத்தில்
ஒரு கல்யாணம் நடை
பெற்றுக்கொண்டிருக்க
கின்றது. அதிற் சம்
பந்தப்பட்டோர் பின்
வருமாறு யோசிக்க
லாமல்லவா?

களஞ்சியம்

“மகான்”

மாப்பிள்ளை பேச்சுப்படி இரு
பது பலன் நகைகள். இவள்
போட்டிருப்பவை இருபது
பலன்தானா? 21 கரட்தானா?
எப்படிக்கண்டுபிடிப்பது?

பெண்: மாப்பிள்ளை டொக்டர்
என்று சொன்னார்களே!
ஆனால் பார்த்தால் இவருக்கு
வைத்தியத் செய்ய மூன்று
டொக்டர்களும், மூன்று தலை
முறைச் சொத்துந் தேவைப்
படும் போலிருக்கிறது.

பெண்ணின் தந்தை: சே,
அந்தக் கோப்பாய்ச் சம்பந்
தம் சரிவந்திருந்தால், இவங்
கள் கூடக் கேட்ட சேனாத்
தைச் சரிசெய்யப் பத்தாயிரம்
ரூபாய்கள் கடன் வாங்கிபுருக்
கத் தேவையில்லை.

பெண்ணின் தாய்: மடிப்
பாரம் இறக்கிவிட்டது. மாப்
பிள்ளையின் தாய் கொஞ்சம்
செட்டுக்காரி போல இருக்
கிறாள்.

மாப்பிள்ளையின் தந்தை: ஸ்ரீ
நம்பர் கார்தான் பேச்சு,
ஆனால், 1 ஸ்ரீ மொல்
முறைய காரைத் தந்து
ஏமாற்றிவிட்டார்கள்.

மாப்பிள்ளையின் தாய்: பெண்
னின் தாய்க்காரியைப் பாருங்
கோ. ஏதோ தனக்குத்தான்
கல்யாணம்போல முழுப்பூணை
ரத்தையும் சோடித்து வைத்
திருக்கிறாள்.

தந்தை: தரகுப் பணத்திலே
இரண்டு பகுதியாரும் இரு
நூறு. இருநூறு பாக்கி
வைத்திருக்கிறார்கள். நாளை
சும்மாவிடப் போகிறவன்?

பெண்ணின் அக்காள்: அப்பு
லாவத்சுமமான் மனுஷன்.
எனக்குக் கிளாக்கர் மாப்
பிள்ளை. தங்கச்சிக்கு டொக்
டர் மாப்பிள்ளை. எங்களுக்கும்
ஒரு கார் வாங்கித் தராட்டில்
விடமாட்டன்.

பெர்னாட் ஷாவின் ஆவி: கல்
யாணம் என்பது சட்டப்படி
நடைபெறும் விபசாரம்.

தேர்தலின்போது யாழ்ப்பாணத்தில்
நடந்தவை:

வாக்குச் சீட்டுகள் எண்ணப்பட்டுக்
கொண்டிருந்தன. எண்ணிக் கொண்டிரு
ந்த ஒரு விகிதர். அகால வேளை, கடின
உழைப்பு. காற்றோட்டமின்மை ஆகிய
காரணங்களினால் மூர்ச்சையானார். உடனே
அம்புலன்சக்காக ஒலிபெருக்கியில் அறி
விக்கப்பட்டது பழம்பெரும் அரசியல்
வாதி ஒருவர் தேர்தலிலே தோற்றதினால்
மூர்ச்சையாகிவிட்டார் என்று வெளியே
பரபரப்பு.

*

வடக்கே தேர்தல் முடிவுகள் தெரிவிக்க
கப்படும் இடத்தில், ஏனைய தொகுதி

பாவம், வித்தியாபதி!

கீழ்க்கு மாகாணத்திலுள்ள ஒரு பிரபல
பெண் பாடசாலைக்கு ஒரு பிரமுகர் வந்தார்.
அப்பொழுது அதிபர் வகுப்பறையிலிருந்தார்.
“வெளியில் அமர்ந்துகொள்ளுங்கள். அதிபர்
வர நேரமாகும்” என்று கிளார்க் பதிலளித்து
விட்டுத் தன் கந்தோர்க் காரியங்களில் ஈடுபட்
ட்டுக் கொண்டிருந்தான். அரைமணி நேரங்
கழித்துவந்த அதிபர், வெளியில் அமர்ந்திருந்த
பிரமுகரைப் பரபரப்புடன் வரவேற்றார். “ஏன்
வெளியில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள்? சொல்லி
அனுப்பியிருந்தால் உடனே வந்திருப்பேனே?”
என்றெல்லாம் முகமண்கூறி, உபசரித்து அனுப்
பினார். அவர் போன பின்னர், “இப்படித்தானா
செய்வது? அவர் உதவி வித்தியாபதியல்லவா?
எனக்கு உடனே வந்து சொல்ல வேண்டுமல்
லவா?” என்று சீறினார்.

கிளார்க் அமைதியாகப் பதில் சொன்னார்.
“நேற்று முன்தினம் எங்களுடைய தட்டச்சுப்
பொறிகளைத் திருத்துவதற்காக ஒருவர் வந்தி
ருந்தாரல்லவா? உடையைப் பார்த்து, அவர்
தான் இவர் என்று நினைந்துவிட்டேன்.”

களின் முடிவுகளையும் ஒலிபெருக்கியில் அறிவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வேட்பாளருடைய வெற்றிகளுக்குப் பலத்த கரகோஷம் கிடைத்தவண்ணம் இருந்தது. கிழக்கு மாகாணத் தொகுதி ஒன்றின் தேர்தல் முடிவு அறிவிக்கப்பட்டது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வேட்பாளரின் பெயர் முதலில் வாசிக்கப்பட்டதும் வழக்கம்போல கரகோஷம் எழுந்தது. ஆனால், அத்தொகுதியிலே தோற்றவருடைய பெயர் வாசிக்கப்பட்டதும் ஒரு கட்சியினர் கைதட்டுவதைப் பூரணமாக நிறுத்திவிட்டனர். தொகுதி: கற்குடா. தோல்வியுற்ற வேட்பாளர் தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்.

*

ஒரு முதியவர் ஒருவாக்களிப்பு நிலையத்திற்கு வந்தார். அவரிடம் 'கார்டு இல்லை. "உங்கள் பெயரென்ன?" என்று தலைவர் கேட்டார். அவர் தன்னுடைய பெயரைச் சொன்னார். "உங்கள் தகப்பனார் பெயரென்ன?" என்று கேட்டார் தலைவர். "அந்த முருகண்டிப்பிள்ளையார் தான் எனக்குத் தகப்பன்" என்று அந்தக் கிழவர் பதிலளித்தார்.

*

ஒரு வாக்களிப்பு நிலையத்தில், ஒரு வயோதிக மாது புள்ளடி போட்டுத் தரும்படி நிலையத் தலைவரைக் கேட்டாராம். அவர், "யாருக்குப் புள்ளடி போடுவது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அக்கிழவி, "எல்லா அறுப்பாரும் எனக்கு ஒண்டு தான். ஆருக்கெண்டாலும் போட்டுத்தா" என்றாள். தலைவர் எல்லாவற்றையும் விளக்கி, வேட்பாளர்களின் சின்னங்களையும் வரிசையாகச் சொன்னார். "அப்படியெண்டால் வீட்டுக்கும் குடைக்கும்போட்டுத்தா!" என்றாள் அம்முதாட்டி.

ஆர் எஸ் பெரோ என்பவர், ஈழத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற நியாயதரந்தராக விருந்தார்.

கிறிமினல் வழக்குகளிலே நிகரற்று விளங்கினார். அவருடைய மகனும் நியாய தரந்தராவர். அவர் இளவயதிலே இறந்துவிட்டார். இல்லாவிட்டால், தந்தையையும் மிகுதிய நியாயதரந்தர் என்று தமது பெயரை நிலைநாட்டியிருக்கலாம். ஒரு தடவை; தந்தையும் தனயனும் ஒரே வழக்கில் எதிர் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு ஆஜராகியிருந்தார்கள். விவாதங் காரசாரமாக நடைபெற்றது. தந்தையான ஆர். எஸ். பெரோ குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்; எதிர்த்தரப்பிற்கு வாதாரும் என்னுடைய கற்றறிந்த நண்பர் இளவயதினர். அவருக்குச் சட்டங்கள் தெரியாமலிருக்கின்றது.

உடனே மகன் பதிலளித்தார்: எதிர்த்தரப்பில் வாதாரும் என்னுடைய கற்றறிந்த நண்பர் வயோதிகர். இதனால், அவர் சட்டங்களை மறந்துபோனார்!

அசலும் நகலும் பகுதியில், பல சுவையான புனைபெயர் மோசடித் தகவல்கள் இடம் பெறுகின்றன. 'ஈழத்து' என்ற பெயர்களைச் சேர்த்துப் புனைபெயர்கள் சூட்டுவதில் நாம் முன்னணியில் நிற்கின்றோம். 'ஈழத்துக் காந்தி' 'ஈழத்து அண்ணா' முதலியன தண்ணீர்பட்டபாடு. எழுத்தாளர்களின் புனைபெயர்களும் அவ்வாறே. பின்வரும் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் உயிர் வாழும் இந்திய எழுத்தாளர்களுடைய புனைபெயர்களைத் தமக்குச் சூடியுள்ளார்கள்.

1. ஈழத்துச் 'சோழ'
2. திமிலைத் 'துமிலன்' 'மாலதி', 'கிருஷ்ண'
3. 'அன்புமணி'
4. டொமினிக் 'ஜீவா'
5. 'நவம்'
6. மாயாவி

புனைபெயர் வைப்பதற்குக் கூட நம் எழுத்தாளருக்குக் கற்பனை பஞ்சமா!

முஸ்லிம் பெண் கல்வி

எம். ஐ. அப்துர்ரஹ்மான் கிண்ணியா.

விஞ்ஞானம் வளர்ந்து அஞ்ஞானம் மறையும் இப்பொற் காலத்திலே, முஸ்லிம் பெண்களின் கல்வி குறித்து முஸ்லிம்கள் வெட்கமும் துக்கமும் அடைய வேண்டும். அண்ணல் நபி அவர்கள் வாழ்ந்து காட்டிய வளம் பெறு வாழ்வும், நாயகத் தோழர்களின் பின்பற்றுதல்களும், இமாம்களின் பகுத்தறிவுக் கருவூலங்களும் ஒன்று சேர்ந்து மங்காத கலங்கரை விளக்காய் ஒளிவிடாது போனால் 'முஸ்லிம் பெண் கல்வி' என்னும் நாவாய் அறியாமையென்னும் கடற் பரையில் முட்டி நொறுங்கக்கூடும்.

அஞ்ஞான காலம், அருமை நபியவர்களின் வருகையால் மறைந்தொழிந்தது. இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் ஆடவரும் பெண்டிரும் சமத்துவமாக வாழ்ந்தனர். ஆனால், காலம் இதை மாற்றியது. நிலைமை மாற மாற, பலதரப் பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட, அண்ணல் நபிக்கு இறங்கிய "வஹி" என்னும் தேவவாக்கு இந்நிலைமையை மாற்றவுஞ் செய்தது. பெண்களின் உடை நடைபாவனை எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்று இஸ்லாம் வரையறுத்துக் கூறுகிறது. "எல்லை மீறுபவர்களை நிச்சயம் நேசிக்க மாட்டேன்" என்று ஆண்டவனுக் கட்டளை விடுத்தான். ஆண்களும் பெண்களும் தொடர்ந்து ஒன்றாகத் தொழ முடியாமல் போய்விட்டது. ஆனால், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் தனித்தனியே கூட்டுத் தொழுகைகள் நடாத்தப்

பட்டன. இவை பெண்களின் ஒழுக்கத்தைச் சிறந்த முறையிலமைக்கவே உதவின. இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சியை முன்னிட்டு, பெருமானார் தற்பாதுகாப்பு யுத்தங்களில் இறங்கினார்கள். அக்காலங்களில் பெண்கள் யுத்த வீரர்களுடன் சென்று, அவர்களுக்குத் துணை புரிந்தனர். உணவு தயாரித்தல், பாட்டுப் பாடி வீரரை ஊக்குவித்தல், காயப்பட்டோரைப் பராமரித்தல் ஆகிய சேவைகளில் ஈடுபட்டனர்.

இஸ்லாமியர் மார்க்கக் கல்வி மட்டுமல்ல, உலகக் கல்வியும் பெறல் வேண்டும். அன்றேல், பூரண வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. பெருமானார் முஸ்லிம் கல்விக்குச் சிறப்பான இடம் அளித்துள்ளார்கள்.

இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி அருமை நபி அவர்களின் காலத்துடன் குன்றிவிடவில்லை. பின்னரம், உலகின் நான்கு திசைகளிலும் பரந்து ஒளிவீசியது. நாயகத் தோழர் உரோமரையும் வென்று, மேற்கே ஸ்பெயின் வரையிலும் கிழக்கே, இந்தியாவரையிலும் இஸ்லாத்தைப் பரப்பினர். இவர்களின் காலத்தை இஸ்லாத்தின் பொற்காலம் என அழைத்தல் தகும். இக்காலத்தில் இஸ்லாமிய மகனார் இஸ்லாத்தின் எழுச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய மாபெரும் சேவை அளப்பரியதாகும். அன்றைய நங்கையர் ஆடவருக்கு, இலட்சியத்தில், பயணத்தில் உறுதுணையாக நின்றனர்.

மக்குமாலா பேசுகிறார்:

நான் இளம்பிறை மூலம் அறிமுகப்படுத்தும் யுக்திகள் எனக்கு மட்டுந் தெரிந்தவையல்ல. அவை பல்வேறு இடங்களிற் பயிலப் பட்டு வருபவை. புது முலாமிட்டு அறிமுகப்படுத்துவதுதான் எனது நோக்கம். எனவே, உங்களுக்குத் தெரிந்த யுக்திகளையும் அனுப்பிவைத்தால், அவற்றை உரிய முறையிலே அறிமுகப்படுத்திவைப்பேன். நான்தரும் யுக்திகளைப்பற்றி நீங்கள் குறிப்பிட்டுக் கேள்விப்படும் என்பதற்காகத்தான் உங்களிடமிருந்து விடைகளைத் தருவிகின்றேன். கல்முனைமிலிருந்து முகில்வண்ணன் என்பவர், 'பூ' இது என்ன பெரிய யுக்திகள். முதலில் பிலிப் குணவர்த்தனாவும் ராஜரத்தினாவும் ஆற்றைக் கடக்கிறார்கள்' என்று எழுதுகிறார். முதல் வசனத்திலேயே கால் இடறிவிழுகின்றார். இவ்வாறு பொறுப்பற்றவாறு சிந்தித்தால், யுக்திகளின் தரிசனப் பணை நீங்கள் தரிசிக்கமுடியாது போகலாம்.

கல்பாக்களின் காலம் மறைந்து விட்டது இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யம் தளர்வுற்று மெலிவுற்றது. சத்திய வேதத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் ஊக்கம் குன்றியது. கல்வியை அலட்சியம் செய்தனர். ஆனால், அருமை நபியவர்களின் ஹதீதுக் கருவூலங்களை மனனஞ் செய்து கொண்டும், திருக்குர்ஆனை ஒதிக்கொண்டும் இஸ்லாத்தைப் பேணி வந்தது ஒரு கூட்டம். இக்காலத்திற்குள் பக்தாதிற் பிறந்தார்கள் கௌதுல் அஃலம் ராஹிய்யித்தீன் அப்துல்காசர். இவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்து, இஸ்லாமிய வனிதையருக்கே முன்னோடியாய் நின்ற ரூபியத்துல் அதபியா என்னும் பெண்கள் குலமாணிக்கத்தின் பெருமைதான் என்ன! அருமை நபி காலத்தில் வாழ்ந்த அருமை நபியவர்களின் மனைவி கதீஜா, மகள் பாத்திமா வென்னும் மங்கையர் திலகம் எந்த முறையில் இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தில் ஒழுக்கி நின்றார்கள்னோ அதே முறையில் இஸ்லாத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழு

விடைகள் :

1. 802 தாள்கள். புத்தகங்கள் அலமாரியில் அடுக்கப்படும் பொழுது, பின்புறமாகவே அடுக்கப்படும்.
2. நீர் உயர், வள்ளமும் உயரும். அதனால் தவளையாற்பாயமுடியாது.
3. 10 நிமிடங்களில், வடதுருவத்தைச் சுற்றி முடித்தார்கள்!
4. ஆயிரம் ரூபாய்தான். போலால் ஒற்றைக் கையினால் அதே கையை வெட்டியிருக்கமுடியாது.
5. ஆம். பா 0 பூ!

கிணர் அன்னை ரூபியத்துல் அதபியா. இதே போலவே இன்றைய இஸ்லாமிய நங்கையர் வாழவேண்டும்.

முஸ்லிம் பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் வரை சென்று படிப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. ஆது இஸ்லாமியப் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கான நல்ல அறிகுறி எனலாம்.

இன்று இலங்கையின் மூல முடுக்குகளில் எல்லாம் இஸ்லாமியப் பெண்கள் கல்வி பெறுகின்றனர். ஆனால், போதிய வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை. கல்-எலிய மகளிர் அரபிக்கலாசாலையும், தர்காடவுன் மகளிர் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் இரு கண்கள் எனத் துவங்குகின்றன.

அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கும் இஸ்லாமிய கலாசாரப் பல்கலைக்கழகம் உருவாகினால், பொதுவாக முஸ்லிம் சமுதாயமும், விசேடமாக முஸ்லிம் மாதரும் பெரும் பயன் எய்துவர்ப்பது திண்ணம். *

சேன்ற பூவில், 5ம் பக்கத்தில் வெளியான மக்குமாலாயுத்திக்கு அறுபது விடைகள் வரைகிடைத்தும், இரு விடைகளே சரி. முதலாவது சரியான விடையை அனுப்பி வைத்தவர்: ச. சக்திவேல், இரண்டாம் குறிச்சி, புங்குடுதீவு.

முதலாம் முறை:

பிலிப் குணவர்த்தன—க்ஸுமா, ராஜரத்தினா, அமிர்தலிங்கம் நால்வரும் இக்கரையில் தங்கி நிற்க... குசுமாவும் மங்கையர்க்கரசியும் ஆற்றைக் கடக்கின்றனர். அக்கரையில் குசுமாவை நிறுத்திவிட்டு, மங்கையர்க்கரசி மட்டும் திரும்பி வருகின்றார்.

இரண்டாம் முறை:

பிலிப் குணவர்த்தன— ராஜரத்தினா— அமிர்தலிங்கம் மூவரும் இக்கரையில் தங்கி நிற்க க்ஸுமாவும் மங்கையர்க்கரசியும் ஆற்றைக் கடக்கின்றனர். அக்கரையில் க்ஸுமா, குசுமா இருவரையும் நிறுத்திவிட்டு, மங்கையர்க்கரசி மட்டும் திரும்பி வருகின்றார்.

மூன்றாம் முறை:

மங்கையர்க்கரசியும் அமிர்தலிங்கமும் இக்கரையில் நிற்க, பிலிப் குணவர்த்தனவும், ராஜரத்தினாவும் ஆற்றைக் கடக்கிறார்கள். மறுகரை அடைந்ததும், ராஜரத்தினாவும் குசுமாவும் இக்கரைக்குத் திரும்புகின்றார்கள்.

நான்காம் முறை:

இரு பெண்களும் இக்கரையில் நிற்க, ராஜரத்தினாவும் அமிர்தலிங்கமும் ஆற்றைக் கடக்கின்றார்கள். அவர்கள் குணவர்த்தனவுடன் அங்கு நிற்க, க்ஸுமா இக்கரை திரும்புகின்றார்.

ஐந்தாம் முறை:

க்ஸுமா, குசுமாவுடன் ஆற்றைக் கடந்து, தம் கணவன்மாருடன் நின்று கொண்டு, அமிர்தலிங்கத்தைத் தமது மனைவியை அழைத்துவர அனுப்புகிறார்கள்!

ஆறாம் முறை:

அமிர்தலிங்கம் மங்கையர்க்கரசியுடன் ஆற்றைக் கடக்கின்றார்.

எட்டுத்

தங்கக்
கட்டி.

விட்டுச்

செத்தான்
செட்டி.

மக்கள்

மூவர்
கொள்ளச்

சிக்கல்

இன்றிச்
சமமாய்

உடைக்கா

தொன்றும்
பிரித்துக்

கொடுப்பான்

கெட்டிக்
காரன்

யலயாதிஊ—

ரூகி மரமிக
பீடா ரூபி ஈடிடு
யூலூ மயாபூச ரூகி
ஈயூரு நீலயலகீரி

மற்றைய சரியான
விடையை அனுப்பி
யுள்ளவர்:

பி. எம். பூபாலசிங்கம்,

அல்லாரை,

கொடிகாமம்.

கம்பராமாயணம்

இந்தியாவின் புகழை உலகுக்கு எடுத்தியம்ப அதன் வடபாலும் தென்பாலும் இரு அழியாச் சின்னங்கள் துலங்குகின்றன. வடபாலுள்ளது இமயம். தென்பாலுள்ளது கம்பராமாயணம். இராமாயணக்கதை பரத கண்டத்தின் வழிவழிச் சொத்தாகும். ஆனால், அதனை உலகம் போற்றும் உன்னத அமர காவியமாக்கித் தந்தவர் கம்பர். அந்தி வானச் செம்மையின் அழகு அழியாது. அலைகடலின் நீல அழகு சாகாது. புலரிக் காலத்தில் வாயவிழும் பூவின் புதுமை இறக்காது. மழலைச் சிறுவர் கடைவாயின் புன்னகை மாபாது. முழு நிலவின் அமுததாரை அள்ளி வரும் இன்பம் என்றுங் கெடாது. இராமாயண காவியமும் அழியாத அமரகாவியமாகும். அது காலத்தால் வாடாது. கற்பதனால் புளியாது. ஒரு கால் கண்ட புதுமை தோற்க, மறுகால் வேறொரு புதுமையைக் காட்டும். மந்திர காவியம் அது. ஊட்டும் அழகு விருந்தெல்லாம், மீட்டும் அழகுப் பசி தொகுக்கும் மருந்தாகும் அமுத காவியம் அது.

காவியம் தன்னிகரில்லாத் தலைவனைக் கொண்டது; அறம் பொருள், இன்பம், வீடெனும் நாற்பொருள் பயப்பது. இடையறாது எண்வகைச் சுவைகளையுந் தருவது. நாடு, நகரம், மலை, ஆறு என்பவற்றில் இயற்கை யழகை அள்ளிச் சொரிவது. போர், திருமணம், தூது, பிரயாணம் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது. அந்தி மாலை, நிலவு, புனல் விளையாட்டு, பொழில் விளையாட்டு, உண்டாட்டு என்னுங் காட்சிகள் மலிந்தது. இன்னும் இவற்றைப் போலப் பலவகை இலக்கணங்களையும் உடையது. இராமாயண காவியமோ இவையெல்லாவற்றையும் ஒருங்கே கொண்டதால் காவியங்களுக்கே சக்கரவர்த்தியாகின்றது. அதனாற் கம்பனையும் கவிச்சக்கரவர்த்தி யாக்கிவிட்டது.

கம்பன் கவிச்சக்கரவர்த்தியானான். அவனைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி யாக்கியவன் இராமன். வால்மீகி கண்ட இராமனும், துளசிதாசர் கண்ட இராமனும், வடமொழி இலக்கியங்கள் பல கண்ட இராமனும், கம்பன் கண்ட இராமனுக்கு ஈடாகார். கம்பன் கண்ட இராமனோ கோசலை வயிற்றிற் பிறந்த குணத்தெய்வம். அவன் பெருங் குணமென்னும் மாணிக்க மாமலை. மானி

டப் போர்வையில் வந்த அறத்தெய்வம். குண மணியாகிய ஓர் இராமனைக் காவியத் தலைவனாகக் கொண்டதாலேயே இராமாயணம் அமர காவியம் ஆயிற்று.

விசுவாமித்திரனுடன் இராம-இலக்குமணர்கள் நிற்கிறார்கள். பேரிடி போன்ற முழக்கங்கேட்கிறது. தாங்கொண முடை நற்றம் வீசுகின்றது. காடும், திசையும், மலையும் நடுங்குகின்றன. மண்ணும் விண்ணும் மயங்குகின்றன. தோற்றினுள் தாடகை. கருங்கல் போன்ற மேனியும், கோரப் பற்களும், செம்பட்டை மயிரும் இவள் பெண்ணோ பேயோ என ஐயுற வைக்கின்றன. மலைகளை எடுத்து வீசுகின்றாள்; மரங்களைப் பிடுங்கி எறிகின்றாள். யாகங்கள் இவளால் அழிந்தன. முனிவரர் தவச்சாலைகளை யெல்லாம் அவச்சாலைகள் ஆக்கினாள். யோகியரும் நல்லோரும் இவளால் இன்னலுற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். “தவத்தைக் குலைக்கும் இவளை இன்னே அழித்தலே, சத்திரியனாகிய இராமா, உனது கடமையாகும்” என்கிறார் தவசிரேட்டராகிய விசுவாமித்திரர். இராமனோ பாலகன்; தயங்குகின்றான். ஏன்? அவளின் பயங்கரத்தோற்றத்தைக் கண்டு பயந்து விட்டானா? முனிவர்களின் தவம் அழிந்தால் அதற்காக நாள் ஏன் போரில் இறங்க வேண்டும் என்று தயங்குகின்றானா? படைகளின்றிப் போர் புரிதல் முடியாதே என்று கைகள் அம்பைத் தொடாதிருக்கின்றனவா? கம்பனைக் கேளுங்கள்:

“அண்ணன் முனிவர்களுக்கே ருத்தெனினு மாவியுண்ணென வடிக்களை தொடுக்கில னுயிர்க்கே துண்ணெனும் வினைத்தொழில் தொடங்கியுள னேனும் பெண்ணென மனத்திடை பெருந்தகை நினைத்தான்”

நான்காவது அடியிலே கம்பன்பதில் கூறுகின்றான். ‘பெண்ணென மனத்திடை பெருந்தகை நினைத்தான்’ என்பது தான் அது. எத்தனை அட்டுழியங்கள் செய்தாலும் இவள் பெண்ணயிற்றே என்று தான் தயங்கினான் இராமன்.

இராமனுக்கு இந்தத் தயக்கம் வேண்டியதில்லையே! அவனைக் கொல்லும்படி ஏவுகின்றவன் யாவன்? போர் போரென்று முரசடிக்கும் மறச் சேனாதிபதியா? திக்கு விசயஞ் செய்து சக்கரவர்த்தியாகப் போகும் மன்னனா? இரத்தமும் நிணமும் பிணமுமே ஒவ்வொருநாளும் போர்க்களத்திலே கண்டு மரத்துப் போன மனமுடைய மறவனா? முனிவரெல்லாம் கையேத்தும் முனிபுங்கவன், வேள்வியும், யோகமும், தானமும், தவமுமன்றி வேறறியாப் புண்ணிய மூர்த்தி; அன்பும் ஈகையும் தண்ணளியும் குளிர் வித்த உள்ளமுமுடைய அறவள்ளல் என முனிவரும் ஏத்தும் தெய்வமுனிவனல்லவா ஏவுகின்றான்? அவனை ‘அண்ணல் முனிவன்’ என முனி சிரேட்டனாக்கியுள்ளான் கம்பன். அந்த முனிவருக்கெல்லாம் அண்ணலாகும் தகைமையுடைய விசுவாமித்திரனுக்கு இது சம்மதமே. வேதத்தின் அந்தத்தையும், அறத்தின் ஆதியையும் கண்ட விசுவாமித்திரனுடைய கட்டளை யல்லவா இது? ‘முனிவற்கு அதுகருத்தெனினும்’ என அழகாக அவர் சம்மதத்தைக் கூறியுள்ளார் கம்பர். ஆனால், அவளோ நாசகாரியமாகிய வேள்வியழித்தலையே தொடங்கியுள்ளாள்.

இராமா, என்ன தயக்கம்?

‘பெண்ணென் மனத்திடை பெருந்தகை நினைத்தான்’

இராமன், ‘எப்படியாயினும் இவள் பெண்ணல்லவா?’ என்று தயங்கினான். இங்கே இராமன் விசுவாமித்திரனிலும் அறத்திலே ஒருபடி கூடநிற்கின்றான் என்ற உட்பொருளைக் காட்டியிருக்கின்றார் கம்பர். அதனாலேயே, அவனைப் ‘பெருந்தகை’ எனப் பொருத்தமாகக் பெயரிட்டுள்ளார். இராமன் பெருங் குணமுடையவள்ளால். தருமத்தின் பிள்ளை. குணமென்னும் மாணிக்க மாமலை. இக்கருத்தையே இராமாயண காவியம் முழுவதிலும் கம்பர் இழைத்திருக்கின்றார்; விரித்திருக்கின்றார். இராமன் ‘பெருந்தகை’ என்னும் இழையொன்றே இராமாயணமாகிய மணிமாலையினூடே செல்கின்றது.

நானைக்கு விடிந்தால் இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா நடக்கப் போகின்றது. தாயரெல்லாம் தம் மைந்தன் மணிமுடி சூடுகின்றான் என்று ஆரவாரிக்கின்றார்கள். தந்தையரெல்லாரும் தம் மைந்தன் முடி சூடுகின்றான் என்று ஆடிப்பாடுகின்றார்கள். நகரமோ அதற்கென அலங்கரிக்கப் பட்டுவிட்டது. சீதைக்கோ மகாராணி யாவதற்கேற்ற புனைவுகளைத் தோழியர் தொடங்கி விட்டனர். அந்தனர் முனிவராதியோர் ஓமச் சுள்ளி முதலாக யாவும் ஆயத்தஞ் செய்து விட்டனர். மன்னரும். மற்றோரும் விழாக் காண நகரில் நிறைந்து விட்டனர். மங்கையரோ ஆடிப்பாடி இராமனின் எழில் காண ஏங்கி ‘எப்போது’ என்று அவர் வடக்கி நிற்கின்றார்கள்.

அப்போது கைகேயின் அந்தப்புரத்துக்கு வரும்படி இராமனுக்குக் கட்டளை பிறந்தது. ஒடுங்கி, வாய் புதைத்து, மேலாடை மடக்கி இராமன் கைகேயியின் முன்தோன்றுகின்றான். அவனைத் தாயென்று வணங்குகின்றான் இராமன். அவளோ அவனுடைய கூற்றுவகைக் கூறுகின்றாள். “அப்பா, இராமா! இந்த அயோத்தியைப் பரதன் ஆள வேண்டுமாம். நீ சடை முடிதரித்து காட்டிற்குப் போய் தவமேற் கொண்டு புண்ணிய நதிகளிலாடிப் பதினான்கு வருடத்திற்குப் பின் வரவேண்டுமாம். இப்படி நான் சொன்னேன்ல்லன். உன் தந்தையே பணித்தார்” என்று கூறினாள்.

இராமன் அப்பொழுது கண்ணீர் விட்டான். ஆத்திரத்தோடு பேசத் தொடங்கினான். “இது யாருடைய சூழ்ச்சி? அப்பாவும் உங்கள் மாய வலையில் விழுந்து விட்டாரா?” இப்படி ஆரம்பித்தான் இராமன். இப்படி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆரம்பித்தவன் கம்பன் கண்ட பெருந்தகை இராமனல்லன்.

கம்பன் தந்த இராமன் கைகேயிக்கு எப்படிக்கூறுகிறான் தெரியுமா? “மன்னவன் பணியன்றாகில் நும்பணி மறுப்பனையான் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ?”

“எந்தையே ஏவ நீரே உரை செய இயைவதுண்டேல்
உயந்தனன் அடியேன்”

என்று ஆரம்பித்தான். “அம்மா, தாயே! அப்பா கூறுகின்றார் என்று ஏன் சொன்னீர்கள்? நீங்கள் இட்ட கட்டளை என்றால்

அரசு

புத்தகக்

குடும்பம்

ஈழத் தமிழிலக்கியத் துறையிலே தரமான நூல்களை வெளியிடுதலையே நமது இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ளோம். நமது வாசகரின் சௌகரியங்களை மனதில் கொண்டு புதிய திட்ட மொன்றை உருவாக்கியுள்ளோம். ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே முதன்முதலாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள இத்திட்டத்தை அறிமுகம் செய்வதில் பெருமையடைகின்றோம். அரசு வெளியீடாக இதுவரையிற் கீழ்க்காணும் ஒன்பது நூல்கள் முறையே வெளியாகியுள்ளன.

1. தோணி - வ. அ. இராசரத்தினம்
2. வாழையடி வாழை - க. செபரெத்தினம்
3. பகவத்கீதை வெண்பா - புலவர்மணி
4. இளமைப் பருவத்திலே! - எம். ஏ. ரஹ்மான்
5. மரபு - எம். ஏ. ரஹ்மான்
6. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி - இரசிகமணி
7. அண்ணல் கவிதைகள் - அண்ணல்
8. பரியாரி பரமர் - சானு
9. இலக்கிய உலகம் - வி. கந்தவனம்

அரசு வெளியீடு

231, ஆத்ருப்பள்ளத்தெரு

கொழும்பு-13

இவற்றின் மொத்த விலை ரூ. 19.55 ஆகும். பதினைந்து ரூபாய் அனுப்பி அரசு புத்தகக் குடும்ப அங்கத்தவர்களாகச் சேர்பவர்களுக்குத் தபாற் செலவின்றி இந்த ஒன்பது புத்தகங்களும் அனுப்பி வைக்கப்படும். அத்துடன், இனி வெளிவரும் அரசு வெளியீடு நூல்கள் 20% கழிவுடன் தபாற்செலவின்றி அனுப்பிவைக்கப்படும். 'இளம்பிறை' மறுபிரசுர நூல்களும், அரசு வெளியீடுத் தகவல்களும் இனாமாக அனுப்பி வைக்கப்படும். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை ஈழத்தமிழ் வாசகர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களாக!

அதை நான் மறுப்பேனோ? என் தம்பி பெற்ற செல்வம் யான் பெற்ற செல்வமல்லவோ? தந்தை பணியிட, தாய்பணிக்க அப்பணியை நிறைவேற்றும் என்பாக்கியமே பாக்கியம்” என்று மகிழ்ந்தான்.

அவன் முகம் அப்போது எப்படி ஆயிற்று?

“ஓப்பதே முன்பு பின்னவ் வாசகம் உணரக் கேட்ட

அப்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்ற தம்மா”

எடுத்த இடங்களிலெல்லாம் தாமரையை இராமனின் முகத்துக்கு உவமை கூறிவிட்டார் கம்பர். தாய் பணியை நிறைவேற்ற நிற்கும் இராமனின் மலர்ந்த முகவிலாசத்துக்கும் அந்தத் தாமரை மலரையா உவமை காட்டிக் கூறல் வேண்டும்? ஆயிரம் மடங்கு மலர்ந்த அக் களிப்பு முகமும் வெறும் தாமரை தானோ அப்படி உவமை கூறினால் அவன் கம்பனல்லவே.

மூன்றாம் முகத்துக்குத் தாமரை ஓப்பதே. ஆனால், அவ்வாசகம் கேட்டபோது, ‘அப்பொழு தலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்ற தம்மா’ என்று கூறுபவன்தான் கம்பன். ‘நும்பணி மறுப்பேனோ?’ என்றுகூறுவிப்பவன்தான் கம்பன். இராமனைப் ‘பெருந்தகை’ என்று முன்னே கூறியதை இங்கே மீண்டும் வலியுறுத்தி யுள்ளார் கம்பர்.

கற்புக் கரசியைக் கவர்ந்த இராவணனைக்கொன்று அவனைச் சிறை மீட்கக் கடும்போர் தொடங்கி விட்டது. அரக்கர் பெரும் படையெங்கே? வானரப்படையெங்கே? சிவபெருமானிடம் தவவலியால் நெடிய நாளும், கொடிய வாளும் பெற்றவன் வீரன் இராவணேஸ்வரன். திக்கு யானைகளை மார்புறப் பொருது அவற்றின் கொம்புகள் உழுது அவை முறிந்த மார்பினன் அவன். இறைவனின் வெள்ளி மலையை அசைத்த வீரன் அவன். முன்று உலகங்களையுங் கடந்து நின்றது அவன் அரசு. தாமரை யடியும், கொடியிடையும், மலர்க்கரமுமுடைய தேவநங்கையர் அரக்கர் பெண்களைக் குளிப்பாட்டச் செய்தான் அவன். அரக்கர் சோலையை அமரர் காக்க அரசு செலுத்தினான். அத்தகைய வீரனின் உயிர்குடிக்க எப்பொழுது, எப்பொழுது என்று துடிக்கின்றது இராமனின் பாணம்.

முதலாட் போரிலே பொருது வெறுங் கையனாய்ப் போர்க்களத்தில் நிற்கிறான் இராவணன். சானகி ஒரு கணங் கூடப் பொறேன் என்று தவித்து அனுமனிடம் கூறியிருக்கிறான். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை யார் நழுவிடுவார்கள்? ஒரே பாணம் விடவேண்டியதுதான். சரிந்தான் இராவணன். போர் முடிந்து விடும். ஆனால், இராமன் கை பாணத்திற் போகவில்லை. “இராவணை, நீ, வெறுங் கையனாய் நிற்கின்றாய். இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வா” வென்று கூறுகின்றான்.

“ஆனை யாவுனக் கமைந்தன மாருதம் அறைந்த
பூனை யாயின கண்டனை இன்றுபோய்ப் போர்க்கு

நாளை வாவென நல்கினனா கிளங் கழுகின்
வாளை தாவுறு கோசலை நாடுடை வள்ளல்'

தாடகை முன் அம்பு விடாது தயங்கிய பொழுது 'பெருந்தகை' என்று கூறிய கம்பன், இப்பொழுது இராமனை 'வள்ளல்' என்று குறிப்பிடுகின்றான். எதைக் கொடுத்தான் இராமன்? பொன்னை வாரி வாரி இறைத்தானா? பொருள்களை இரவலர்க்குக் கொடுத்தானா? இராமன் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஏனைய மானிடர் எதிரிக்குக் கொடுக்காததைக் கொடுத்தான். இராவணனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளித்தான். அதற்காகவே, கம்பர் 'நாளை வாவென நல்கினன்' என்ற அடியில் 'நல்கினன்' என்ற சொல்லைப் பதித்துள்ளார். அதனையும் அடியின் ஈற்றில் வரும் 'வள்ளல்' என்ற சொல்லையும் பொருத்தி நோக்குக. 'வள்ளல்' என வாழ் நிறையக் கூறுங் கம்பரின் இன்பம் தான் என்னே! 'கோசல நாடுடை வள்ளல்' என்ற அடையில் இன்னொரு குறிப்பையும் கம்பர் பொதித்துள்ளார். இராமனைக் காடாளச் செய்த தற்காக மன்னனைக் கோசலை கடிந்தாலுள்ளார். கைகேயியைக் கடிந்தாலுள்ளார். பரதனைக் கடிந்தாலுள்ளார். அவர்களிடம் என்றும் மாறா அன்பு காட்டினார். அத்தகைய பெருங்குணக் குன்று கோசலை. அந்தக் கோசலை பிறந்த கோசலநாட்டுக் குணமாகத் தான் இராமனின் வள்ளான்மையைக் கம்பர் கூறியுள்ளார்.

இராமன் 'பெருந்தகை' 'வள்ளல்' என்பதை இராமாயணம் முழுவதுங் காட்டியுள்ளார் கம்பர். அதுவே கம்பராமாயண சாரம்.

தசரதனின் புத்திர சோகமும், பிரிவாற்றாத இராமனின் தாபமும், சீதையின் கண்ணீரும் தொல்காப்பியர் கூறிய அழகை என்னும் மெய்ப்பாட்டைக் காட்டுகின்றது. மிதிலைக் காட்சியும், அந்நேக நடைக்கும் புனல் விளையாட்டும் பொழில் விளையாட்டும் உவகைச் சுவைக்கு அணியாய் நிற்கின்றன. இலக்குவன் வீராவேசம், பரதன் தாயைக் கடிதல், பரதன் வருகையைக் கண்ட குகனின் சீற்றம் என்பனவும், இவைபோல்வனவும் வெகுளிச் சுவையின் சிகரமாகின்றன. திக்கு யானைகளின் கொம்பை மார்பில் ஏற்றி, தேவர்களை ஏவல் கொண்டு, வெள்ளி மலையை அசைத்த இராவணன் சிங்காதனத் திருக்கும் போது பெருமிதம் நாதஞ் செய்கின்றது. சித்திர கூடக் காட்சியும், கோதாவரி தீரமும் உவகை மாத்திரமன்றி மருட்கையையுந் தருகின்றது. ஏனைய சுவைகள் ஆங்காங்கே இவற்றுடன் பின்னி இராமனின் வீரத்தை மேம்படுத்துகின்றன.

காவியங்களில் வரவேண்டுமென இலக்கணம் சொல்லும் காட்சிகளுக்கும் இராமாயணத்திற் குறைவில்லை. அயோத்தி மாநகரின் திண்ணைகளிலே அந்தணர்களோடு பேசலாம். அங்கு சர்ளரங்களிலே பூக்கும் தாமரைகளாகிய மடவாரின் முகத்தைக் கண்டு இன்புறலாம். மிதிலாபுரியிலே 'மாசுறு பிறவிபோல வருவது போவதாகி' என ஆடும் ஊசல்களில் நகைக்கும் மங்கையரோடு குலவலாம்.

இலங்கை மாநகரில் நடக்கும் ஆடல் பாடல்கள் எங்களுக்கொரு தனிவிருந்தாகும்.

ஜாதி

சீர்வதேசிய வியாபாரம் நடக்கும் ஒரு ஜவுளிக் கடைக்குத் தென் அமெரிக்க நாடொன்றைச் சேர்ந்த சர்வாதிகாரி வந்தார். “நான் அடங்காதவர்களையும் அடக்கியாள்பவன்” என்று தமது பெருமைகளை விரித்துரைத்தார்.

பின்னர், ஆங்கில நாட்டைச் சேர்ந்த ஓர் இராசதந்திரி வந்தார். “நான் சரிந்தவற்றை நிமிர்த்தியும், நிமிர்ந்தவற்றைச் சரித்தும் விஷயங்களை ‘சேப்’ செய்து, என் நாட்டிற்குப் புகழ்ச்சும் பாதித்துக் கொடுப்பவன்” என்று தனது சிறப்பை எடுத்துரைத்தான்.

கடைசியாக இலங்கை அரசியல் வாதி வந்தார். “என் பேச்சுத் திறத்தாலே எதையும் நம்பச் செய்து விடுவேன். சிறிய எறும்புப் புற்றைக் கூட பெரிய மலையென நம்பச் செய்வேன்” என்று சுயபுராணம் பாடினார்.

அப்பொழுது பெண்களின் பிரேஸியர்கள் அடுக்கப்பட்டிருக்கும் அலமாரியிலிருந்து இலேசான சிரிப்பொலி வெளிவந்தது. டம்பப் பை அவற்றை விளித்து, “ஏன் சிரிக்கின்றீர்கள்?” என வினவியது. “எங்களுக்குள் தான் சர்வாதிகாரி இராசதந்திரி-அரசியல்வாதி என்ற ஜாதிகள் இருப்பதாக நினைத்திருந்தோம். இந்தச் சாதிகள் மனித வர்க்கத்திலும் இருப்பதை இன்று தான் அறிந்தோம். அதனால் சிரிக்கின்றோம்” என்று அவை ஏககாலத்தில் பதிலளித்தன.

—மக்கு மாலா.

“பனிக்கு மாளிகைத் தலந்தொறும் இடந்தொறும் பசுந்தேன் றுளிக்குங் கற்பகத் தண்ணறுஞ் சோலைக டோறு மளிக்குந் தேறலுண் டாடுநர் பாடுந ராகிக் களிக்கின் றூரலாற் கவல்கின்ற ரொருவரைக் காணேன்”

என அனுமன் கூறிய இலங்கையில் எங்கள் இன்பமே இன்பம். தெருக்கூட்டும் தேவமாதரும், சோலைகாக்குந் தேவரும், நாம் கண்ணயர இன்னிசை யாழ் வாசிக்கும் அரம்பையரும், விண்முட்டுங் கோபுரங்களும் கொடிகளும் எமது இன்பப் பொருள்கள்? சோலைகளிலும் மாடிகளிலும் தூய மது மாந்தித்தினைக்கலாம். கற்பகச் சோலைகளிற் புகுந்து கையிலே கிள்ளை வந்து விளையாடும் கன்னியரோடு ஆடலாம். அது தெவிட்டினை கோதாவரி ஆற்று மணலிலே, பச்சறுகு மெத்தையிலே, ஒதுங்கும் அன்னங்களையும் அசையும் மதயானைகளையும் கண்டு இன்புறலாம். பசித்தாற் குகனிடத்திலே தேனும் மீனும் வாங்கி யுண்டு, வெள்ளி ஓடத்திலே, கங்கைக் கரையிலே உலாவலாம். தென்றல் வீசும். நிலவு தருமத்தின் வதனம் போலப் பால் சொரியும். வேனிற் குயில் விருந்து தரும். முல்லை மல்லிகை முகையவிழ்ந்து மணம் கொடுக்கும். ஆகா! இவை எல்லாம் வாழ்வில் நாம் காண வகையின.

அறமே இழையாய் அழகே மணிகளாய் அமைந்ததுவே இராமாயண மாலையாம்.

ஒவ்வொரு குடும்பப் பெண்ணும்

விரும்பி வாங்குவது

It's better with -
'SHIPSCO'
Pure Creamery
BUTTER

KMJ

ஷிப்ச்கோ பட்டரே!

அவர்களுக்கு முழு ஆடை நிறைந்த, அவுஸ்ரேலியா
வேண்ணெய்யின் மகத்துவந் தெரியும்.

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:

ஷிப்பிங் சப்ளை கம்பேனி லிமிடெட்

25, டாம் வீதி, கொழும்பு-12

டெலிபோன்: 3169 & 5868

தந்தி: SHIPSUPPLY

இலக்கிய ரசீகர் குழுவினர் நடாத
தீய அசில இலங்கைச் சிறு கதைப்
போட்டியிலே முதலாவது பரிசில்
பெறும் சிரத்தை என்னுள் சிறு
கதையை எழுதியவர் சத்தியன்.
மட்டக்களப்புப் பகுதியிலே பிறந்த
அவர், அங்கு பயிலப்படும் பேச்சு
நடையில் இக்கதையைச் சுவைபட
எழுதியுள்ளார்.

சிரத்தை

-சத்தியன்-

கூடப்புல 'சைக்கில்' மணி அடிக்குது. எண்டமகன் கொஞ்ச
நாளாக்காயிதம் வரக்காட்டல்ல. அவனுக்குக் கொழும்புல
கிளாக்கு வேல. அது மிச்சம் பெரிய கயிற்றமான வேலயாம்
எண்டு போனமுற காயிதம் போட்டிருந்தான். பாவம், இண்
டைக்குத்தானூரிக்கும் எழுதியிரிக்கான். கடப்படிக்கு நடக்கன்.
'பீயோன்' "கெதியா வாகா" எண்டு கிணத்தடிவபுள்ளய உட்
டுத்து வந்தவன் ம திரி அவசரப்படுறான். அவன் ஊர்முழுக்க
எல்லுவா காயிதம் குடுக்கோணும்? காயிதம் எண்ட அண்ணர்
அனுப்பினதாம். பெரிய புதுனமா இரிக்கி.

பக்கத்து ஊட்டுக்கந்தையா வாத்தியார்ர பொண்டில் நல்
லாப்படிச்சவன். அவள் தான் காயிதம் எல்லாம் வாசிச்சிசொல்ற.
அண்ணன் இண்டைக்கு என்னமனம் வச்சி இந்தக் காயிதத்த
எழுதி இரிக்காரோ தெரியா! எனக்கு ரெண்டுமுணு தலமயிரும்
நரச்சிப் பொயித்து. நான் சின்னப்புள்ளயா இரிக்கக்குள்ள என்ன
பள்ளிக்குக் கூட்டிப் போறத்துக்கு வாத்தியார் வருவாங்க. அப்
பன், "எண்ட பொம்புளப்புள்ள படிக்கத் தேளுவல்ல" எண்டு
சொல்லுவாரு. அண்ணன் மட்டும் தான் பள்ளிக்குப் போற!

வந்த காயிதத்த கைக்குள்ள பொத்திற்று கந்தையா வாத்தி
யார்ர பொண்டிலுட்டப் போறன். கடிநாய் ஒண்டு வளத்து
வச்சிரிக்கார் வாத்தியார். அதுக்காமெண்டி கடப்புல நிண்டு
"புள்ளே பாக்கியம்" எண்டு வாத்தியார்ர பொண்டிலக் கூப்பிடு
றன். "என்ன சந்தணக்க" எண்டுத்து வளவுக்க கூட்டிப் போறான்.

பொட்டையிற்றக் காயிதத்த வாசிக்கக் குடுக்கன். அந்தப்
பொட்ட வாசிக்குது. தமிழலதான் வாசிக்குது. எனக்கு அது
ஒள்ளும்படும் வெளங்குதில்ல.

"இத ஒள்ளம் வெளக்கமாச் சொல்லு புள்ள".

"என்னைண்டா சந்தணக்க. கொழும்புலவேலசெயிற உண்ட
மகன் நடராசா ஆரோ ஒரு பொட்டயோட கூடித்துத்திரியிறு
ளும் எண்டு உண்ட சின்னத்தம்பி அண்ணன் எழுதி இரிக்கார்."

"அதெப்பிடிப் புள்ள புளியந்தீவீல இரிக்கிற அண்ணனுக்கு
கொழும்புல நடக்கிற புதுனம் தெரியிற?"

“அவரு போன கிழம கொழும்புக்குப் போனதாம். நடராசா வோட வேலசெயிற பொடியன் ஒருவன் நடராசா பொட்டை யோட திரிஞ்சத்தக் காட்டுனாம்.”

எனக்குப் பத்தி எழும்புது சோவம்.

“இந்த தோஷங்கெட்டவனுக்குக் காரதீவுல பொண் இல் லாமயா கொழும்புக்குப் போயிரிக்கான். எந்த வேசையோட திரியிறுனோ?” ஊரார் ஊடெண்டும் பாராம கொம்புறன்.

“வேற என்ன புள்ள எழுதி இரிக்காரு.”

“அவருக்கு அது பெரிய வெக்கமா இரிக்காம். அவன அப் பிடி உடப்படாதாம். குடும்பத்துக்கே கெட்டபேராப் பொயித் திருமாம். அவர் மகனும் எஸ். எஸ் ஸி. பாஸ் பண்ணி இரிக்கா ளாம். அவன அப்பிடி உட்டா இனியாகுதல் நாம உறவா இரிக்கிறல்லயா எண்டும், எல்லாத்துக்கும் அவரு வாரூராம் எண்டும் எழுதி இரிக்கார்.”

“அந்த மனிசன் இவளவு நல்ல மனதோட இரிக்கக் குள்ள நாசமத்துப் போவான் செஞ்ச வேலையப்பாரன்.” பெத்த புள் ளய இப்பிடித் திட்டப்படா எண்டுதான் வயது; போன ஆக்கள் சொல்லுங்க. எண்டாலும் இந்த தப்பிலி வேல செஞ்சா எந்தத் தாய் எண்டாலும் ஏசாம உடுவாளா?

அப்பனையும் அம்மையையும் திண்டன் நான். நடராசா பொறந் தோண்ணே அவய அப்பனத் திண்டுத்தன். அவருக்கு என்னோட நல்ல விருப்பம். வேற பொண்டுகளக் கண்ணையும் பார்க்க மாட்டான் மனிசன்! நான் கேக்கிற தெல்லாம் வேண் டித் தருவாரு. எனக்கு ஒண்டும் குறைய உடமாட்டாரு.

அண்ணன் இருந்தாரெண்டு, அவர் என்னத்த வெட்டிக் கிழிச்ச? புளியந்தீவாள் ஒருத்தியக் கட்டித்து இரிக்காரு. பொண் டாட்டியக் கண்ட புறகு இஞ்சாலப்பக்கம தல வச்சிச் படுக்கிறது மில்ல. அவருக்குக் காசிக்குக்குறைச்சல் இல்ல. அவரு தேத்தாத் தீவில் வாத்தியார். பொண்டாட்டியும் வாத்திதான். எண்டா லும் உடப்பிறப்பா இருந்தபடியா எல்லுவா ஆத்திரப்பட்டு மருமகண்ட தப்பிலித்தனத்த எழுதி இரிக்காரு!

நான் வெட்டுக்குத்துக்காலத்தில வட்டைக்கபோவன். கந்து தொவைக்கப் போற பொண்டுகளோட தான் நான் போற, அவனுகளும் என்னப் போல புரிஷன் செத்தவனுகள் தான். விட்ட விடியங் காட்டில கூதல் கொடுக்க கொடுக எழும்பித் துப் போவன். நடராசா பால்குடிக்கிற புள்ளயா இரிக்கக்குள்ள அவன பக்கத்து ஊட்டுப் பாரி அக்கயிற்ற உட்டுத்துப் போவன். பாரி அக்கைக்கும் அவனப்போல ஒரு பொடியன் இரிக்கான். ரெண்டு பேரையும் பாரியக்க பாத்துக்கொள்ளும்.

கந்து தொவைக்கிற நேரம் கால் எல்லாம் முள்ளுக்குத் துறமாதிரி நோகும். எருமமாடு செய்யிற வேலைய பொண்டுகள் செஞ்சா என்ன மாதிரி இரிக்கும்? கம்பால நெல் அடிக்கிற படியா பூப்போல இரிக்கிற கைத்தோல் எல்லாம் உரியும். மாப்போல

இரிக்கிற சதிரத்த வெயில் கருக்கும்! அந்நேரத்தில் எல்லாம் இவர நெனச்சி குழறுவவரும். குழறித்தான் என்ன பலன்? வட்டைக்க போறத்தாலதான் நானும் புள்ளயும் சோறு தின்ற! வட்டைக்கபோகாத நேரத்தில் அவல் இடிப்பன்.

ஒரு நாள் நான் வளஞ்ச வட்டைக்க போகக்குள்ள மொதலாம் குறிச்சியில இரிக்கிற பொன்னன் என்னப் பாத்து பல்லக் காட்டுணன். நான் என்ன வேசையாடுறவளா அவனப்பாத்துச் சிரிக்க? பையத் தலையக் குனிஞ்சித்துப் பொயித்தன்.

நான் ஒள்ளம் வடிவுதான். நடராசாட அப்பன் எண்ட உதடு பயத்தங்கினிர சொண்டு மாதிரி நல்ல செகப்பா இரிக்காம் எண்டு சொல்லுவாரு. நான் உரமாத்தான் வெத்தில பாக்கும் சப்புற! அம்ம எனக்கு நல்லா மூக்குப்புடிச்சி இரிக்காவாம். எண்ட மூக்கு நல்ல கூராம் எண்டு சொல்லி தலையத் தடவி உடுவாரு. எண்ட தலமயிர் நல்ல சுருட்ட - இரூல் சுருண்ட மாதிரி! எண்டமுகம் பாவப்பழம் மாதிரி இரிக்காம் எண்டு கொஞ்சி சொத்தையக் கடிப்பாரு. எனக்கு வெக்கமா இரிக்கும்! எண்ட கண் ஒள்ளம் பெரிநிதான். கொழந்தப் புள்ளயா வெள யாடித்திரியக் குள்ள என்டோட சண்ட புடிக்கிற புள்ளயள் 'முட்டக்கண்ணி' எண்டு ஏசுவாளுகள். அத அப்பனுட்டச் சொன்ன ஓடனே பெரியகண் தான் பொம்பிளையுக்கு வடிவு எண்டு சொல்லுவாரு.

நடராசாவப் பொறமுந்தி இவரு பசுலியிலயும் வந்து எண்ட கையப்புடிச்சி இழுப்பாரு. "இதென்ன பட்டப் பகலையிலயுமா?" கைய உதறி உடுவன். அந்நேரமெல்லாம் இந்த ஆள் சாகப் போகுதெண்டு ஆருகண்ட? அதநெனைக்க கொழறுவதான் வரப் பாக்குது. அந்த ஆளுக்கு வஞ்சம், குது தெரியா. அந்தச்சதி ரத்தையும் மண் திண்டுத்தே!

பொன்னன் சிலநேரம் ஊட்டுப் பக்கமும் வருவான். எனக்குப் பயம் வரும். நான் பாரி அக்கையிர ஊட்ட ஓடிருவன்.

ஒரு நாள் பொன்னன் என்னப்பாக்கிறத்தையும், கண்ணடிக்கிறத்தையும் கந்தையாவாத்தியாருட்டச் சொன்னன். அவரு "ஏன் பெட்டபின்ன அவன் விரும்பினுக் கட்டிக்கவன்." எண்டு சொன்னார்.

மரத்தால உழுந்தவன மாடுவெட்டுற கணக்காத்தான் இரிந் திச்சி எனக்கு. "வேணும் ஐயா. கண்ணகத்தா யறிய புரிஷன் வேணும். எண்ட புள்ளய நான் பாடுபட்டு வளத்துக்குவன்." வாத்தியார் மறுகா அதப்பத்திப் பேசல்ல. நான் வேற ஆருக் கும் வாண்டு செத்த இவருக்கு ரெண்டகம் செய்யிறதா?

நடராசா ஒள்ளப்பம் பெருத்துறறன். அவ்வளவுக்கு அவன வளத்துறறனே எண்டு பெரிய சந்தோஷம். பாரி அக்கயிர பொடியன் பள்ளிக்குப் போகத் தொடங்க இவனும் பள்ளிக்குப் போகத் தொடங்கிறறன். அவன் பள்ளில நல்ல கெட்டிக்கார னும் எண்டு கந்தையா வாத்தியார் சொல்லுவாரு.

முக்கிய அறிவித்தல்

உங்களுக்கோ அல்லது உங்கள் உறவினருக்கோ

துன்பமோ, துயரமோ, துக்கமோ, கரச்சலோ, கஷ்டமோ, கண்டுபிடிக்க முடியாத நோய்களோ, காதல்விவகாரமோ, விவாக இடையூறோ, குடும்ப சச்சரவோ, உத்தியோக பிரச்சினையோ, எதிரிகளின் தொல்லையோ

எதுவானாலென்ன

தேவ அருளினாலும், மந்திர பலத்தினாலும், ஞான சக்தியினாலும், நிறைவேற்றித் தர முடியும்.

இரகசியங்கள் வெளியிடப்படமாட்டாது.

எழுதுங்கள் அல்லது நேரில் சந்தியுங்கள்:

மகா மாந்திரிக கலாநிதி

பி. எம். திசாநாயக்க

103, ஸ்ரீசங்கராஜ மாவத்தை,

மருதானை — கொழும்பு.

கடிதங்கள் கம்பளை விலாசத்திற்கே எழுதப்படவேண்டும்.

ஞாயிறும், திங்களும் இருக்கும் விலாசம்:

அருத என்ணைய் தொழிலகம்,

கம்பளை.

போன்: 454

இளம்பிறை

- இளம்பிறைக்குச் சந்தா சேர்ந்த நேயர்களுக்குப் பற்றுச் சீட்டுகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.
- சந்தாவுக்கான இளம்பிறைப் பிரதிகளும் அனுப்பப்பட்டுள்ளன.
- தபாலிலே தவறியிருப்பின் நமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவும்.
- சந்தா விடயமாக நம்முடன் தொடர்பு கொள்ளும் பொழுது, தயவு செய்து சந்தா எண்ணைக் குறிப்பிடவும்.
- இளம்பிறை ஜூன் இதழிலிருந்து அரையாண்டுச் சந்தா ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

நிர்வாகி,
இளம்பிறை,
ஆதிருப்பள்ளித்தெரு,
(231, Wolfendhal Street.)
கொழும்பு-13.

நடராசா அஞ்சாம் வகுப்பு பாஸ் பண்ணின உடனே, “நான் அவனக்கொண்டு உப்போடப்பள்ளில் சேத்து உடுறன். காசிகட்டத் தேளுவல்ல நல்லா ‘இங்கிலீஸ் படிக்கலாம்’ எண்டு கந்தையா வாத்தியார் சொல்லி. நடராசவுக்கு ஊசேத்தி கூட்டித்துப் பொயித்தாரு. என்ன செய்யிற? கந்தையா வாத்தியார் சொல்றத்தக் கேக்கத்தானே வேணும். நம்மட நன்மைக்குத் தானே சொல்லாரு. அந்த மனிசனட புண்ணியத்தில எல்லுவா ஒள்ளம் மாணம் மரியாதையா இரிக்கிற!

இப்பிடி யெல்லாம் கயிற்றப்பட்டு வளத்து..... அண்ணன்ட காயித்தக் கண்ட பொறகு ஆக்குன சோத்தையும் தின்ன மனம் வருகுதில்ல. எண்ட சீவியத்தில் இவர் செத்தத்துக்கும் இவ்வளவு யோசின யோசிக்கல்ல. இந்தத் தெறிப்பான் எங்கையும் போய் உழுந்திரப் படாதெண்டு கண்ணயம்மாளுட்ட எத்தின நேத்திக் கடன் வச்சிரிக்கன். அதுக்குள்ள இவண்ட கூத்தப்பாரன்!

பாரியக்க சொல்லும் பொட்ட கொழும்புல வேசைகளும் தாசிகளும் ஒரு கொள்ளப்பேர் இரிக்காளுகளாம். அதோட கந்தோர் வளியும் கடவளியும் பொட்டடைகள் கொள்ளயா வேல செய்யிரளுகளாம். அவளுகள் பெரிய வம்புகளாம்! பலசாதியும் கலந்த ஊராமே அது! அதுல இவன் எந்தச் சாதியில் கொண்டு உழுந்துற்றானே தெரியா. ஒள்ளம் இழப்பான சாதி எண்டா காரதிவல நான்குடி இரிக்கையும் தேளுவல்ல!

நடராசா சம்பளம் எடுக்கத் தொடங்கின புறகு ஒள்ளம் ஆறுதல் எனக்கு. இப்பநான் வெட்டைக்க போறல்ல. தம்பியப் போல கிளாக்கு மார்ர தாய்மார் எல்லாம் குமருகளப் போல இரிக்காளுகளாம். “நான் உளைக்கக்குள்ள நீ பாடு படப்படா” எண்டு அவன் கட்டள!

கொஞ்ச நாளா காயிதமும் போடாதவன் இனி காசெங்க அனுப்பப் போறான்? மாமனாரப்போல அவனுக்கும் பொண்டாட்டி தான் தஞ்சம். அம்ம எங்க தெரியப் போகுது. பொண்டாட்டி மயக்கிப் போடுவாள்.

பழயகுருடி கதவத்திறடி எண்டு இனி வட்டைக்க போகோணும். அவல் இடிக்க உலக்க தூக்கோணும். புள்ளய பெத்து வளத்தும் புண்ணிய மில்ல!

யோசிச்சி யோசிச்சி இரிக்க நல்லா பொழுது பட்டுப்போகுது. வெளக்கக் கொளுத்தி வைக்கன். இந்த ஊட்டப் பாக்கவே எனக்கு வகுறுபத்துது. நிலகட்டச்சவர் அப்பிடியே வச்ச வச்ச மாத்திரி புகபுடிச்சிக் கறுத்துப் போய்க் கெடக்கு. இவர் இருந்தா என்னவடிவா இதப்பூசி வெள்ளையும் அடிச்சி உடுவாரு. பொண்ணப் பொறந்தவன் நான் ஒருத்தி என்ன செய்யிற? நடராசாட்டயும் நல்ல ஒரு ஊடுகட்டோணுண்டா மனே எண்டு சொல்லி இரிக்கன். ஒளைக்கத்தொடங்கி ரெண்டு மூணு சம்பளம் இப்ப தான் எடுத்திரிக்கான். போன முறையும் ஊடுகட்டுற விஷயத் தக் கவலிக்கத்தான் வேணு மெண்டு, காயிதம் போட்டிருந்தான். அதுக்குப் பொறகு காயிதமே எழுதச் காணல்ல. பையப் பைய காயிதங்களும் காசும் அனுப்புறத்த நிப்பாட்டிப் போட்டுரு

வான இரிக்கும். இனி அவனுக்கு என்னத்துக்கு அம்ம? ஒரு பொட்டக் குஞ்சாலும் பெத்திரிக்க எண்ட காலடில கெடப் பாளே!

அண்ணன் இவ்வளவு நாளும் காயிதம் எழுதாதவரு இண்டைக்கு எவ்வளவு ஆத்திரமா காயிதம் எழுதி இரிக்காரு. எப்பிடி எண்டான்ன அவர்ர ரெத்தம் கொதியாமலா இரிக்கும்! இவன் கொழும்புல பொட்டயோட திரிஞ்சுத்த கண்ணுல கண்டு தான் இரிக்காரு அண்ணன்.

அண்டைக்கி யோசிச்சி யோசிச்சி தலைக்காலயும் இடிக்கத் தொடங்கிதது. அண்டு ராவு ஒரு கொள்ளக் கூடாத கனவெல்லாம் கண்டன்!

வெள்ளாப்புல வட்டைக்கபோற ஊத்துக்கு எனக்கு முழிப்பு வரும். அண்டைக்கும் அந்நேரத்தில எழும்பி தேயில வச்சுக் குடிக்கன். அதுக்கு முந்தின நாள் மத்தியானமும் ராவும் சோறு சுறி எல்லாம் அப்பிடி அப்பிடியே கெடக்கு 'இந்த நாய் போடப் போகட்டும். இவ்வளவு நாளும் இவருதான உளைச்சிக்கொண்டு தந்த?' சோத்தத்தின்றன்.

பொண்ணைப் புறந்தவன் நான். கைமுனைக்கு அங்கால தெரியா. கல்முனையில யாப்பாணத்தாண்ட கடைக்கு சில வேள அவல் கொண்டுபோவன். இயினைக்கி இரிக்கிற புளியத்தீவும் தெரியா. எப்பிடி நான் கொழும்புக்குப் போய் நடராசாவப் புடிக்கிற?

கடப்பல்ல மாடுவராம சாத்தி வச்சிருந்த பனை ஓல உழுந்து சத்தம் கேக்குது. மாரிக்க கெழங்குபுடிக்கட்டும் என்று போட்ட 'மையோரி'யத்தின்ன மாடுகீடு வந்திரிக்காக்கும் எண்டுத்து கடப் பலடிக்குப் போறன். எண்ட கண்ணயே எனக்கு நம்ப ஓண்ணும இரிக்கி!

எண்ட மகன் தான் வாறான்!

'காரதீவில பொண் கெடையாம ஆரோடயோ திரியிற ஒனக்கு இஞ்சஎன்ன அலுவல்லு?' கேப்பமா எண்டுதான் பாத்தன். அவண்ட குஞ்சி மீசையயும் கிரிச்ச மொகத்தையும் கண்ட ஓடனே எண்ட மனம் எழுகிப் போகுது, அதோட எளந்தாரிப் புள்ளயள் வந்த உடனே அப்பிடிக் கேக்கலாமா?

"என்ன மனே காயிதம் ஒண்டும் போடாம வந்திற்று?"

"ஒரு அவசரமான காரியத்தில் ஓடித்திரிஞ்சபடியா காயிதம் போட நேரமில்லாமப் பொயித்தம்மா."

"சோறு திண்டுத்து வந்தயாமனே?"

"ஓ நான் மட்டக்களப்புல சாப்பிட்டுத்துத் தான் வந்த நீ அவதிப்படாத." சொல்லித்து கையில கொண்டு வந்த 'சூக்கே சுப் பெட்டியோட ஊட்டுக்க போய் காச்சட்டயக் களத்திப் போட்டு, சாறன உடுத்துத்து வந்து அவய அப்பன் இரிக்கிற காலத்தில செஞ்சி போட்ட சாய்மானக் கதிரையில படுக்கான்!

"அப்பிடி என்ன அவசரம் மனே ஒனக்கு?" நெஞ்சிக்க சரியான கோபத்த வச்சிற்று ஆறுதலாத தான் கேக்கன். எச்சக்க

மாக் கதச்சா என்னத்தையும் குடிச்சிச் செத்தாலும் செத்துப் பொயித்திருவான். இந்தக்காலத்துப் புள்ளயள் இப்பிடித்தானே அநியாயமாச் சாகுதுகள் எண்டு வாத்தியார் 'பேப்பர்' வாசிச்சிச் சொல்ற நெனப்பு?

“எனக்கு இனி கல்முனையில தான் அம்மா வேல. இந்த மாறு தல் எடுக்கத்தான் அங்க இஞ்ச எண்டு ஓடித் திரிஞ்சத்தில நேர மில்லாமப் பொயித்து. ஒரு மாதிரியா வேலயமுடிச்சித்தன். கொழும்புல சீவிக்கிற பெரிய செலவு. அங்க சீவிச்சி ஊடு கீடு கட்ட ஒண்ணு எண்டு தான் மாறுதல் எடுத்திற்று வந்த”

நடராசா சொன்ன உடனே எனக்கு பெரிய ஆச்சரியமாப் பொயித்து!

அந்தக்கிழட்டு மனிசன் எண்ட புள்ள எவளோடயோ கூடித்துத்திரியிரூமம். எண்டு எழுதி இருந்தென்ன இவன் இப்பிடிச் சொல்ற என்ன?

“கைமுனையிலயும் அந்த வேலதானூடா மனே” ஒள்ளம் எரக் கத்தோட தான் கேக்கன்

“ஓம் அம்மா அந்த கிளார்க்கு வேலதான்.”

“இதென்னடா மனே உண்ட அம்மாச்சி காயிதம் போட்டிருந் தென்ன, நீ கொழும்புல ஆரோ ஒரு பொட்டையோட கூடித் துத் திரியுறயாமெண்டு, நீ இப்பிடிச்சொல்ற என்ன? நான் உனக்கு ஓர ஏச்சா ஏசித்து இரிக்கன். அது மெய்தானூடாமனே?” எண்ட நெஞ்சுக்க டுக்கு டுக்கெண்டு அடிக்குது!

“என்னம்மா அம்மாச்சி காயிதம் போட்டதா? நான் ஆரு பொட்டை யோட கூடித்துத் திரியிறன்? இது என்ன பச்சப் பொய்! அப்பிடி உனக்கு வஞ்சகம் செய்வனூ அம்மா நான்? நீ அத நம்புறயாகா?” சொல்லித்து என்ன பாக்கான் நடராசா. அவண்ட கண் நெருப்பேறி மொகம் செவக்குது! அவன் அப்பிடிச் செய்யக்கூடிய ஆளுமில்லத்தான்.

“அப்ப ஏன் மனே இந்த மனுசன் இப்பிடி எழுதி இரிக்காரு?”

“போன கிழம அம்மாச்சி கொழும்புக்கு வந்தாரு. ஒரு நாளும் எண்ட முகத்தப்பாராதவரு என்னப் பாத்து நல்லாக் கதச்சாரு. நானும் சந்தோஷமாத்தான் கதச்சன். அவர் மூத்த மகள் எஸ். எஸ். ஸி. பாஸ் பண்ணி இரிக்காளாம். இனி அவளப்படிப்பிக் கிறல்லயாம். ஆரோ கேட்டு வாறாங்களாம். அதெல்லாம் விருப் மில்லயாம்! வைக்கல்ல வெளஞ்சத்த வைக்கல்ல தான் கட்டோணு மாம் எண்டு கத மேல போச்சி. நாங்க கஷ்டப்படுற நேரம் நாயெண்டும் கவனிக்கல்ல. இப்பதானூ தேவப்படுறம் எண்டு எண்ணித்து, ‘வைக்கல்ல வெளஞ்சத்த சாக்குடையும் கட்டலாம் அம்மாச்சி’ எண்டன் அவர முகம் காஞ்சி கறுத்துப்போச்சி.” அண்ணன் எழுதி இரிக்கிற மெய் எண்டா ஏன் நடராச கைமுனைக்கு மாறி வரப் போறன்?

“அந்தக் கோபத்தில தானூ இரிக்கும் வினையகாறன் இப்பிடிக்காயிதம் போட்டிரிக்கான் மனே.” சொல்லித்து எண்ட புள்ளைக்குக் கோப்பி போடப் போறன். எண்ட புள்ளயயும், என்னயயும் பிரிக்கப்பாத்தானே இந்த இடி உழுவான்!

அஜீரணத்தால் அவஸ்தைப்
படுகிறீர்களா?

யானை பீடியை

உபயோகியுங்கள்.

★ உடனே குணம் தெரியும் ★

பீடி உலகிலேயே

தனக்கென ஒரு

தனி இடத்தை

வகுத்துக்கொண்டது

யானை பீடி

புகழ் வாய்ந்தது.

இலங்கையில்
தயாரிக்கப்படுவது.

(உள் நாட்டுக்

கைத்தொழிலுக்கு)

ஊக்கமும் ஆக்கமும்

அளியுங்கள்.

யானை பீடி

என்று

கேட்டுவாங்குங்கள்.

யானைபீடி எங்கும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர்கள்:

யானை பீடி கம்பெனி

62. மெசஞ்சர் வீதி,

கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 7651.

மௌலானை அபுல் கலாம் ஆஸாத்

வழி

—சீ. ராஜகோபாலாச்சாரி

அராய்ச்சியாளர் பலர் அடுக்கடுக்காகத் தோற்றுவிட்ட போதிலும், பரிபூரண உண்மை யாகிய மலையுச்சிகளை ஏறும் உன்னத அவாவும், ஆன்மீக விசாரப் பொருள்களுங் கைவிடப் படமாட்டாது. அநாதி உண்மையைக் கிரகித்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்கிற மனித அறிவுச் சக்தியின் ஊக்கம், ஒவ்வொரு தோல்வியிலுங் கூட உயிர்க்கின்றது. தோல்வியை ஏற்று, கடவுளைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றுத் தெரியாது என்ற கொள்கையுடன் திருப்தியுறுதல், மனித மனோநிலையின் ஒரு பகுதியன்று.

அநாதியைப் பற்றி இந்த ஆய்வுப் பயணத்திலே, மானிட மதிப்பீடுகளின் தன்மையையுடைய நம்மைப் பிறழ்வழிக்கு இடும் பாதகமாக அமைந்துள்ளது. பக்திசால் ஆண்களும், பெண்களும் துயரின் போதும், தாங்கொண்ணாக் கிலேசத்தின் போதும் வாழ்க்கை முழுவதும் கௌரவித்து அஞ்சலிசெய்த உருவத்திற்கு எதிராகத் தீவிரமாகக் கிளர்த்தெழுதலை நாம் அடிக்கடி பார்க்கின்றோம். அவர்தம் முன்னைய நம்பிக்கையின் இறுக்கம் அதனையே மறுத்துரைக்கும் மூரட்டுத் தனமாக மாறிவிடுகின்றது. இது விளங்கத் தக்கது. கோபாவசத்தினனான ஒரு மகன் தன் தந்தைக்கு எதிராகக் கொள்ளும் மனோபாவம், கடவுளிடம் மனிதனுக்குள்ள தொடர்பிலே மீண்டுங் கையாளப்படுகின்றது. தோற்றத்திற்குரியவராக இருக்க வேண்டிய தந்தை மறைபொருளாக இருப்பதினால், அக்கோபம் தீவிர மறுப்பாகவும், முழுமையான பொருள்முதல் வாதமாகவும் உருவந் தாங்குகின்றது.

தொலோமிய (Ptolemaic) வானநூலார், பூமியை மையமாகி, விண் கோள்கள் அதைச் சுற்றுவதாகக் கற்பித்தனர். அவர்களுக்கு பூமியின் மையமே வெளிப்படையான மிக்க அடிப்படை உண்மையாயிற்று. இதே மாதிரி, மனிதன் தன் சுய திருப்தியைச் சுற்றியே பொருள்களை மதிப்பிடுகின்றான்; அதுவே செய்யத் தகுந்த சரியான கிரியையாகவும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுகின்றது. பொருட் பிரபஞ்சத்தின் அநந்தத்தைப் பற்றிய தற்கால அறிவுகள் சகலவும் இருந்துங்கூட, மனிதனுடைய புலனீழ்ப்புறத் திருப்தியுமே அவன்தன் எல்லா மதிப்பீடுகளினதும் மையமாகத் தொடர்ந்திருக்கின்றது. இக்கிரகத்திலுள்ள எண்ணற்ற உயி

ரினங்களுள் ஒன்றின் இன்பப் பிரதிபலிப்புக்களையோ, எதிர்ப் பிரதிபலிப்புக்களையோ கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியோ, அதன் அமைப்பைப் பற்றியோ தீர்ப்பளித்தல் எவ்வாறு விஞ்ஞான ரீதியற்றது என்னும் வழுவை ஓர் ஈசாப்புக் கதைக்குள் அடக்குதல் மிகவுஞ் சலபமாக இருந்திருக்கும். 'கணிதத் தவறின்மை'—இவ்வாறான சொற்றொடரை நாம் உண்டாக்க முடியுமானால்—யிலிருந்து இது மிகுதியும் வழி பிறழ்வதாகும். மதிப்பீட்டின் அளவில் பூமியிலுள்ள சகல சீவராசிகள்கூடக் கொண்டு வரப்படுவதுங் கிடையாது. மனிதன்—மனிதன் மட்டுமே - கடவுளுக்கு மேலான நடுவகை அமர்கின்றான். பூமியிலுள்ள உயிரினங்களுள், நியாயமானவன் என்றழைக்கப்படுவதற்கு அவனே மிகக்குறைந்த தகுதியுடையவன். அதிருஷ்டவசமாக, மனிதனுடைய அறிவுச் சக்தி, தன் சொந்தத் தவறையே பார்க்குந் திறமையுள்ளது. உண்மையை முகிலிடும் அதீத உணர்ச்சிகளிருந்த போதிலும், தன்மையே தவறின் மையமாகக் கொண்டமையை அது காண்கின்றது. நிறங்களைப் பகிர்ந்தளித்து எண்களை விளக்குவதும், எண்களைப் பதினாறு அவுன்சுகளே கொண்ட இறத்தல்களில் நிறுப்பதும் தவறாக இருப்பதைப்போன்றே, மானிட உணர்ச்சிகளிலேயே 'நீதி' பற்றிய நமது கருத்து நிறுவப்பட்டுள்ளது என்பதையும், அதனைப் பிரயோகித்துப் பிரபஞ்சத்தையும் அதன் பண்புகளையுஞ் சோதனை செய்தல் தவறென்பதையும், இயற்கைப் பலவீனமாக அமைந்துள்ள ஆணவத்துடனும், உய்த்துணர்கின்றோம்.

அத்தகைய செயற்கிரமத்திலுள்ள வழுவின் மிக வெளிப்படையான எடுத்துக்காட்டினை எடுப்பதாயின், சனப்பழக்கமற்ற விலங்குகள் வாழும் காடுகளையும், குறுங்காடுகளையும் அவற்றிற்கு மறுத்து, அவற்றைக் கழனியாக்குதல் நியாயமானதா? புலிகளுக்கும், சிறுத்தைகளுக்கும், யானைகளுக்கும் இது நியாயமாக அமையுமா? நமது தொலைநோக்காடிகள் மட்டுமே அறிந்துள்ள ஒரு ப்ரபஞ்சத்திலே கூட, நாம் விளங்கிக் கொள்ளும் அந்த நீதியானது மனித மையங் கொண்டதுவே. அது சரியான மையத்தைக் கொண்டதாகவோ, மதிப்பீட்டின் செயற் கிரமத்தை நியாயமாகக் கொண்டதாகவோ அமையவில்லை.

மனித அறிவாற்றலின் பாத்திரப் பங்கினை, அதன் சுய கண்ணோட்டத்தில், நாம் எதிர்க்கவில்லை. பார்க்க விழைந்தது முழுவதும், தன்னை மையமாகக் கொண்ட பார்வையிலேமும் மாரீசத் தோற்றங்களைக் கொண்டு, உண்மையையும் பொய்யையும் அனுமானித்தல் தவறென்பதுவே. தரும்த்தின் அடித்தளத்திலே தான் மானிட வாழ்க்கை நிச்சயமாக நிறுவப்படல் வேண்டும். ஆனால், மனிதனின் உலகிற்கும், அதன் சட்டங்களுக்கும், ஒழுக்க விதிகளுக்கும் அப்பாலும் அப்பாலும் வியாபித்துள்ள எல்லா உண்மைகளின் உயரத்தை அளப்பதற்கான ஓர் ஏணியை நம் மால் உருவாக்க முடியாது. உண்மை யென்பது முடிவுக்கேற்ற கெரள்கையேர், பயனீட்டுக்கொள்கையோ அன்று. அது முற்றிலும் வேறுபட்ட சங்கதி. கணித விவகாரங்கள் எவ்வாறு தரும் வாதத்திற்கு அப்பாற்பட இருக்கின்றனவோ, அவ்வாறே உண்மையும் மனிதனுடைய குறிப்பிட்ட பிரதிபலிப்புகளுக்கு அப்பாற்படச் சுயேச்சையாகவுள்ளது. ★

Just as the mind grows with

EDUCATION

so does the body needs good

FOOD

AND IF THERE IS ONE
PLACE WHERE RICH FOOD
IS A SPECIALITY.....
YOU CAN BE SURE IT IS

PILAWOOS

117, KEYZER STREET, COLOMBO-11.

Phone: 5402

“...இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் சாஸ்திர—இதிஹாச நூல்களில் மிக்க புலமை பெற்றவர்களுடைய தொகுதியிலே முதல்ஸ்தானம் பெற்று நிற்பவர்களுள் ஒருவர் அபுல் கலாம் “ஆஸாத்” அவர்கள். இது அனைவரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம். இவ்வளவு மதாசாரப் புலமையும் புகழும் பெற்ற போதிலும், அது அபுல்கலாம் அவர்களுடைய பொதுச் சமுதாய ஒப்புரவைக் கொஞ்சமும் பாதிக்கவில்லை. இஸ்லாமியப் பண்பாடு வேறு, ஜாதியப் பட்சபாதம் வேறு—என்பதற்கு அபுல்கலாம் அவர்கள் ஒரு சிறந்த உபதேசியும் சான்றுமாவார்கள்.

விஸ்தார அறிவும் மிக நுட்பமான மதியும் பெற்றவர். இது னுடன் நகைச்சுவை நன்றாக அறிந்தவர். பிற மதங்களைப் பற்றி ஆழமாசச் சோதித்து ஞானம் பெற்றவர். இந்திய அரசு பரம்பரைக்குச் சிறந்த பூஷணமாக என்றும் குறையாத புகழைப் பெற்ற அக்பருடைய மஜலிஸா வத்தையும் ஆழ்ந்த ஞானத்தையும் இந்தக் காலத்தில் எந்த முஸ்லிமாவது படைத்திருக்கிறாரா என்று பார்த்தால் அபுல்கலாம் அவர்கள் படைத்திருக்கிறார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். நேரில் அனுபவ முறையில் அறிந்து சொல்லுகிறேன்.”

—இவ்வாறு மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத் தைப் பற்றி 1944-ம் ஆண்டில் எழுதிய சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார், 1958-இல் மௌலானா காலமானவுடன் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்பட்ட தொகுப்பு நூலில் ‘தொலோமிய வழி’ என்னும்

மிக ஆழமும் அர்த்த புஷ்டியுமிக்க கட்டுரை யொன்றினை எழுதியுள்ளார். இறுக்கமான மொழி நடையில், ஆன்மீக தத்துவ விசாரணை செய்யும் அக்கட்டுரையின் மொழி பெயர்ப்பே இப்பூவில் மணந்தருகின்றது. பாரத ரத்தினம் ராஜகோபாலாச்சாரியாரை ‘ராஜாஜி’ என்ற மூன்றெழுத்துக்களில் இந்தியாவும் ஈழமும் நன்கு அறியும். இவர்கூர்த்தமதி

படைத்த அரசியல்வாதி; ராஜதந்திரி. இந்தியாவின் ‘கவர்னர் ஜெனரல்’ பதவி வகித்த ஒரே இந்தியர். தற்காலச் சாணக்கியர் என்றழைக்கப்படுபவர். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் மௌலானாவுடன் சேர்ந்து பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். பிரிவினை சரியா, பிழையா என்பதைக் கடவுளிலே சாற்றுவதாக இவரின் கட்டுரை அமைந்துள்ளது. ராஜாஜி சிறந்த கதாசிரியருமாவார்.

மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத் தொடரில் மூன்று பாரத ரத்தினங்களின் எழுத்தோவியங்கள் இடம் பெற்று விட்டன. அடுத்த பூவில் மௌலானாவினை சுருக்கமான வரலாற்றுத் தொடர் ஆரம்பமாகின்றது.

மௌலானு அபுல்கலாம் ஆஸாத், தமது இறுதிக் காலத்தில் 'இந்தியா விடுதலை பெறுகிறது' என்னுந் தலைப்பில் தமது சுய சரிதையை எழுதினார்கள். அந்நூலை ஓரியண்ட் லாங்மன்ஸ் நிறுவனத்தினர் வெளியிட்டுள்ளார்கள். மௌலானு - தமது சுய சரிதையின் இறுதிப் பகுதியிற் கூறும் கருத்துக்களை மொழிபெயர்த்துப் 'பிரிவினை' என்னுந் தலைப்பிற் பிரசுரிக்கின்றோம்.

பிரிவினை

—மௌலானு அபுல்கலாம் ஆஸாத்

...இவ்வாறாக இந்தியா விடுதலை பெற்றது. ஆனால், தனது ஒற்றுமையை இழந்தது. பாகிஸ்தான் என்றழைக்கப்படும் ஒரு புதிய அரசு தோன்றிற்று. பாகிஸ்தான் முஸ்லிம் லீக்கின் படைப்பு. இயல்பாகவே, இப்புது அரசிலே முஸ்லிம் லீக் கட்சியே ஆதிக்க சக்தியாயிற்று. காங்கிரசை எதிர்ப்பதற்காகவே ஆரம்பத்தில் எவ்வாறு முஸ்லிம் லீக் நிறுவப்பட்டது என்பதை நான் ஏற்கனவே விவரித்துள்ளேன். எனவே, தேசத்தின் விடுதலைக்குப் போராடியவர்கள் எவரேனும் லீக்கின் அங்கத்தவர்களல்லர். அவர்கள் எந்தத் தியாகத்தையுஞ் செய்தவர்களல்லர்; போராட்டத்தின் பயிற்சி பெற்றவர்களும்ல்லர். அவர்கள் ஓய்வுபெற்ற உத்தியோகத்தர்கள்; அல்லது, பிரிட்டிஷ் போஷகத்தினாலே பொது வாழ்விற்குக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள். இதன் பெறுபேறாக, புதிய அரசு அமைக்கப்பட்டதும், சேவை அல்லது தியாக அனுபவமற்றோர் கரங்களுக்கு அதிகாரம் வந்தது. புதிய அரசின் ஆட்சியாளர்களுட் பெரும்பாலோர் சுயநலமிகள்; சுய ஆதாயத் திற்காகப் பொது வாழ்விற்குள் வந்தவர்கள்.

புதிய அரசின் தலைவர்களுட் பெரும்பான்மையோர் ஐக்கிய மாகாணம், பீகார், பம்பாய் ஆகிய இடங்களிலிருந்து வந்தவர்கள். அநேக சந்தர்ப்பங்களில், பாகிஸ்தான் இப்பொழுது உருவாக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளின் மொழியை அவர்கள் பேசக் கூடத் தெரியாதவர்கள். இவ்வாறு, புதிய அரசின் ஆட்சியாளருக்கும் குடிமக்களுக்குமிடையே ஓர் இடைவெளி இருந்தது. தங்களைத் தாங்களே தலைவராக்கிக் கொண்ட இவர்கள், சுதந்திரமான தேர்தல்களை நடத்தினால், தங்களுட் பெரும்பான்மையோர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் மிக அரிதென அஞ்சினர். எனவே, கூடுமானவரை தேர்தலை ஒத்திவைத்து, நாட்டிலே தமது அதிகாரத்தை யுஞ் சுய செல்வ நிலையையுங் கட்டி வளர்த்தலே அவர்களுடைய நோக்கமாக அமைந்தது. பத்தாண்டுகளாகிவிட்டன. மிக அண்மையிலேதான் ஓர் அரசியலமைப்புத் தயாரிக்கப்பட்டது. இதுகூட இறுதியானதாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில், அவ்வப்போது அதில் மேலும் மாற்றங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்ற பிரேரணைகள் வருகின்றன. புதிய அரசியலமைப்பின் கீழ் எப்பொழுது, எவ்வாறு முதல் தேர்தல்கள் நடைபெறும் என்பது ஒருவருக்குத் தெரியாது.*

* பாகிஸ்தான் தோன்றி பதினெட்டு ஆண்டுகள் கழித்தே முதலாவது தேர்தல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இத்தேர்தல்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சனநாயக அமைப்பிலேயே நடைபெற்றன.

பாகிஸ்தான் படைக்கப்பட்டதின் ஒரேயொரு பெறுபெறு, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே முஸ்லிம்களுடைய நிலையைப் பல வளைப்படுத்தியமைதான். இந்தியாவிலே தங்கியுள்ள நாலரைக் கோடி முஸ்லிம்களுடைய நிலை பலவீனப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. மறு பக்கத்தில், பாகிஸ்தானில் வலிமையும் ஆற்றலுமுள்ள அரசாங்கம் அமைக்கப்பட முடியும் என்பதற்கான அறிகுறியை இது வரையிற் காணும். முஸ்லிம் சமூகத்தின் கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமே பிரச்சினையை ஒருவர் நியாயபூர்வமாகப் பார்த்தாலுங்கூட, பாகிஸ்தான் அவர்களுக்குத் துரதிருஷ்டமானது, துன்ப விளைவுகளைக் கொண்டது என்பதை எவராலாவது மறுக்கமுடியுமா? உண்மையில், அதைப்பற்றி அதிகம் அதிகமாகச் சிந்திக்கும்பொழுது, பாகிஸ்தான் படைக்கப்பட்டமை எந்தவொரு பிரச்சினையையுந் தீர்க்கவில்லை என்று நான் அதிகம் அதிகமாக நம்புகின்றேன். இந்தியாவில் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையிலுள்ள உறவுகள் தீர்க்க இயலாத வேறுபாட்டில் மாட்டப்பட்டமையால், பிரிவினைக்கு எதிரான மாற்றுத் திட்டம் இருக்கவில்லை என்று ஒருவர் வாதிடக்கூடும். முஸ்லிம் லீக் ஆதரவாளர்களுள் அநேகர் இந்த அபிப்பிராயத்தையே கொண்டிருந்தனர். பிரிவினைக்குப் பின்னர் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அநேகரும் இச்சாயலி லமைந்த அபிப்பிராயத்தையே கொண்டிருந்தனர். பிரிவினைக்குப் பின்னர், ஜவஹர்லாலுடனும் சர்தார் பட்டேலுடனும் இப்பிரச்சினை குறித்து நான் சர்ச்சை செய்தபொழுதெல்லாம், தமது முடிவுக்கு ஆதரவாக இந்த விவாதத்தையே அவர்கள் தந்தார்கள். இருப்பினும், இப்பிரச்சினையைக் குறித்து நாம் ஆறுதலாக யோசிக்கும்பொழுது, அவர்கள் பிரச்சினையை ஆராய்ந்தமை சரியானதன்று என்பதைக் காண்போம். மந்திரிசபைத் தூது வந்த பொழுது, நான் தயாரித்ததும், தூதினர் பெரும்பாலும் ஒப்புக் கொண்டதுமான திட்டம், ஒவ்வொரு கண்ணோட்டத்திலும் மிகக் சிறப்பான தீர்வு என்றே நான் நம்புகின்றேன். நாம் உறுதியாக இருந்து, பிரிவினையை ஏற்க மறுத்திருப்போமேயானால், அதிகம் பத்திரமான-பிரகாசமான எதிர்காலம் நமக்காகக் காத்திருக்கலாமென்பதை நான் உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

பாகிஸ்தானின் படைப்பு இனப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவில்லை; ஆனால், அதனை மேலும் வலுவானதாகவும் கெடுத்தியானதாகவும் ஆக்கிவிட்டது என்பதை எவராலாவது மறுக்க முடியுமா? இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையிலிருந்த பகைமையே பிரிவினைக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது. பாகிஸ்தானின் படைப்பு அதற்கு நிரந்தரமான சட்டபூர்வமான ஓர் உருவங்கொடுத்து, தீர்வுகாணும் வழியை அதிக சிக்கலாக்கியுள்ளது. இதிலுள்ள துயர் நிறைந்த அம்சம் யாதெனில், ஒன்றையொன்று பகைமையுடனும் அச்சத்துடனும் நோக்கும் இரு அரசுகளாக இந்தியத் துணைக் கண்டம் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுதான். தன்னை இந்தியா சமாதானமாக வாழவிடாது; எப்பொழுதாவது சந்தர்ப்பங்கிடைக்கும்பொழுது தன்னை அது அழித்துவிடுமென்று பாகிஸ்தான் நம்புகின்றது. அவ்வாறே, பாகிஸ்தானுக்கு எப்பொழுதாவது சந்தர்ப்பங்கிடைக்கும்பொழுது, அது தனக்கு எதிரான நடவடிக்கையில் இறங்கிக் தன்னைத் தாக்கக்கூடும் என்று இந்தியா நினைக்கின்றது.* இதன் விளைவாக, இரண்டு அரசுகளுடைய

* 1965-ம் ஆண்டு, ஏப்ரல் மாதம் பாகிஸ்தான் இந்தியாவில் கட்சு எல்லைப்பிராந்தியத்தைத் தாக்கியுள்ளமை இங்கு நோக்கத்தக்கது.

பாதுகாப்புச் செலவும் அதிகரித்துள்ளது. யுத்தத்தின் பின்னர், ஒன்றுபட்ட இந்தியா பாதுகாப்பிற்காக நூறு கோடி ரூபாய் களையே செலவுசெய்தது. பாதுகாப்புப் படையின் முப்பிரிவுகளுக்கும் நூறுகோடி போதுமானதென வேவெல் பிரபு கூடக்கருதினர். பின்னர், பிரிவினை வந்தது. பிரிக்கப்படாத காலத்துப் படையின் நான்கிலொரு பகுதி பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றது. இவ்வாறு நடந்தும், இந்தியா தனது பாதுகாப்புப் படையினர் நிர்வகிப்பதற்காக இரு நூறுகோடிக்கும் அதிகமாக செலவுசெய்ய வேண்டியுள்ளது. இந்திய அரசாங்கத்தின் வரி வருமானத்திற்கிட்டத்தட்ட மூன்றிலொரு பங்கு பாதுகாப்புச் செலவை ஈடுசெய்யப் போகின்றது. பாகிஸ்தானின் நிலை இதனைப் பார்க்கிலும் மோசமானது. இந்தியாவின் காற்பங்கு நிலப்பரப்பும், படையும் பெற்ற அது, ஐக்கிய அமெரிக்காவிடமிருந்து பெறும் உதவியைத் தவிர்த்து, தனது வரி வருமானத்திலிருந்து குறைந்தது நூறு கோடியைச் செலவு செய்கின்றது. நாம் ஆற அமர சிந்திப்போமேயானால், இவை எவ்வளவு பெரிய தேசிய விரயத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது என்பதை உணரலாம். இந்த நிதியைப் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குப் பயன்படுத்த முடியுமானால், நாட்டின் வளர்ச்சி முன்னேற்றத்தைப் பெருமளவிலே துரிதகதிப் படுத்தமுடியும்.

திருவாளர் ஜின்னாவும், அவர்தம் வழி நடந்தவர்களும், பூகோள அமைப்பு, தங்கள் கு எதிராக இருந்தது என்பதை உணர்ந்தவர்களாகத் தோன்றவில்லை. ஒன்றுபட்ட இந்தியாவில் முஸ்லிம் மக்கள் பரவி வாழ்ந்த விதம், ஒரே உறுப்பிலமைந்த ஒரு தனி அரசு அமைப்பதை அசாத்தியமாக்கியது. முஸ்லிம் பெரும்பான்மைப் பகுதிகள் வடமேற்கிலும், வடகிழக்கிலும் இருந்தன. இவ்விரு பிராந்தியங்களும் எந்தவொரு முனையிலுஞ் சந்திக்கவில்லை. இவ்விரு பகுதிகளிலும் வாழும் மக்கள் மதம் ஒன்றினைத் தவிர, மற்றைய எல்லா வகையிலும் ஒருவருக் கொருவர் முற்றிலும் மாறுபட்டவர். பூகோளரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும், மொழி ரீதியாகவும், கலாசார ரீதியாகவும் வேறுபட்டவர்களை மத உறவு ஒன்றே பிணைக்கும் என்று மக்களை நினைக்கத் தூண்டுவது மாபெரும் மோசடிகளுள் ஒன்றாகும். இனம், மொழி, பொருளாதாரம், அரசியல் எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட, ஒரே சமுதாயத்தை அமைக்க இஸ்லாம் முயன்றது என்பது உண்மை. ஆனால், முதற் சில தசாப்தங்களுக்குப் பின்னரோ, முதல் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரோ, முஸ்லிம் நாடுகளை யெல்லாம், இஸ்லாம் மட்டுமே என்ற அடிப்படையில் ஓர் அரசாக ஐக்கியப்படுத்த இஸ்லாத்தால் இயலாது போயிற்று என்பதை வரலாறு நிரூபித்துள்ளது.

சென்ற காலத்திலும் இதுவே நிலை; இன்றைக்கும் இதுவே நிலை. கிழக்கு, மேற்குப் பாகிஸ்தான் பகுதிகள் தமது வேற்றுமைகளைச் சமரசஞ் செய்து கொண்டு ஒரே தேசிய இனமாகு மென்று ஒருவரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. மேற்குப் பாகிஸ்தானுக்குள்ளேயே சிந்து, பஞ்சாப், எல்லைப்புறம் ஆகிய மூன்று மாகாணங்களும் உள்ளாக்குள் இசைவற்று, வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்கும், நலன்களுக்குமாகப் பாடுபடுகின்றன. இருந்தபோதிலும், அச்சை வார்த்தாகிவிட்டது. புதிய பாகிஸ்தான் அரசு பிரத்தியட்சமாக அமைந்துவிட்டது. இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய

இரண்டினதும் நலனைக்கருதி, ஒன்றுடனொன்று நடப்புவை வளர்த்து, செயலில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். வேறெவ்விதக்கிரியை வழியும் தொல்லையையும், துன்பத்தையும், துயரையும் அதிகப் படுத்தவே வழி வகுக்கும். நடந்தேறியது தவிர்க்க முடியாதது என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். அதேயளவு மற்றையோர் நடந்தேறியது தவறானது, அதனைத் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்று உறுதியாக நம்புகிறார்கள். எந்த மதிப்பீடு சரியானது என்பதை நாம் இன்று கூறமுடியாது. பிரிவினையை ஏற்றுக்கொண்டதின் மூலம் நாம் அறிவுடைமையுடனும் சரியான வழியிலும் செயற்பட்டுள்ளோமா என்பதை வரலாறு மட்டுமே தீர்மானிக்கும். ★

பிரானிகள் வாழ்விலே!

பசுவும் காக்கும்

நமது வீட்டுப் பசுமாடு மர நிழலில் அமர்ந்து அசைபோடுகிறது. சில காகங்கள் அதன் முதுகில் அங்குமிங்கும் நடந்து திரிகின்றன. ஒரு காகம் பசுவின் தலையில் நின்று அதன் கண்ணடியைத் தன் சொண்டால் தொகுக்கிறது. காதிலும் முகத்திலும் கூட மாறி மாறிக்கொத்துகின்றது.

சாதுவான பசுவாக இருந்தாலும் சரி, பொல்லாத முரட்டுப் பசுவாக இருந்தாலும் சரி, காகங்கள் செய்யும் இந்தச் சேட்டைகளை அது பொருட்படுத்தாது தன்பாட்டில் அசையாமல் கிடக்கிறது. பசு நினைத்தால் நீளமான சவுக் அப்போன்ற தனது வாவினால் காகங்களை அடித்து விரட்டலாம். தன் தலையினாலும் கூட விரட்டியடிக்கலாம். ஆனால், அது அப்படிச் செய்யாது வாளா விருக்கிறது. காகங்களின் சேட்டைகளைப் பசு விரும்புவதே அதற்குக் காரணம்.

பசுவின் உடம்பில் பல உண்ணிகள் ஒட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றன. உண்ணி ஒரு சின்னஞ்சிறு பிராணி. அரிசி மணியளவு தான் இருக்கும். வாயருகில் உள்ள இடுக்கிகளின் உதவியால் அது பசுவின் உடலில் கடித்துக் கொண்டு இருக்கும்.

அது தோலினுள் தொளைத்துச் சென்று இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் குடிக்கும் அப்போது பசவுக்குத் தாங்க முடியாத அரிப்பு உண்டாகும்.

பசு உடம்பைக் காலால் சொறியும். மரங்களிலும் சுவர்களிலும் போய்த் தேய்தேயென்று தேய்க்கும். என்றாலும் இந்த உண்ணிகள் அசைந்து கொடுக்காமல் அதன் தேகத்தை இரும்புப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொள்கின்றன. பசுவின் இரத்தத்தைக் குடித்து விரைவில் பருத்துக்கொழுத்தும் விடுகின்றன, இந்த உண்ணிகள்.

பசுவின் தோலிற் புகுந்து துன்பம் விளைக்கும் இந்த உண்ணிகளைத்தான் காகங்கள் கொத்திக் கொத்தித் தின்கின்றன. அவை உண்ணிகளைக் கொத்தி உண்ணும்போது பசவுக்கு நல்ல இதமாக இருக்கும். எனவே தான் அது காகங்களை விரட்டுவதில்லை. பசு காகத்தை நண்பனாகக் கொண்டு தனது துன்பத்தைப் போக்கிக்கொள்கிறது. அதே வேளையில் காகங்களுக்குப் போதிய அளவு உண்ணிகள் கிடைத்து நல்ல விருந்தாக அமைகிறது. எனவே பசுவும் காகமும் எப்போது பார்த்தாலும் இணைபிரியா நண்பர்களாக இருக்கின்றன.

—அன்ரனி பெர்னாண்டோ

குறும்பா நயம்

மஹாகவியின் குறும்பாக்கள் பற்றிய நயங்கள் வாசகரிடமிருந்து அமோகமாக வருகின்றன. மகிழ்ச்சி. எண்பதுக்கு மேற்பட்ட நயங்கள் கிடைத்தன. சில நயங்கள் மிக நீளமானதாகவும், சில நயங்கள் ஜி. ஸி. ஈ. பரீட்சைக்கு எழுதும் விடைத் தாள்களைப் போன்றும் இருக்கின்றன. குறும்பாவின்கள் மூச்சினை விளக்கவல்லதாகவும் பல நயங்கள் அமைந்திருந்தன. அவற்றுள் மிகச் சிறந்த ஒன்றைத் தெரிவு செய்வது கடினமாகவிருந்தது. எனவே, சிறந்த இரண்டு குறும்பா நயங்களுக்கு முதற் பரிசைப் பங்கிட்டளிக்கத் தீர்மானித்தோம். தலைக்கு ரூ. 5/-ம், ஐந்து ரூபா பெறுமதியுள்ள புத்தகங்களும் பரிசாக அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. குறும்பா நயத்திற்கு மொத்தம் ரூபா 10/- பெற்றவர்கள் முறையே: (1) இ. மெய்யழகன், நாவற்குடா, காத்தான் குடி. (2) 'கிண்ணியூர்க்கிழார்', கிண்ணியா. இப் 'பூ'வில் ஆறு குறும்பாக்கள் பிரசுரமாகின்றன. அவற்றிற்கான நயங்களை வரவேற்கின்றோம்.

பரிசில் பெற்ற நயங்கள் வருமாறு:

நயம் (1)

தென்றலிலே மன்றல் வரும் சோலை.

தேனை அளி தேடும். இளம் காலை.

அன்றில் ஒன்று தன்பேடோடு

அணையும். ஒரு மூலையிலே

சென்றான்... காலைக்கடனே வேலை?

இந்தக் குறும்பாவின் முதல் நான்கு அடிகளிலும் ஒரு சுந்தர உலகம் விரிகின்றது. அழகான

சோலை. மலர் பூத்துக் குலுங்குகின்றது. அந்தச் சோலையைத் தழுவி வீசும் தென்றலிலே மன்றல் வரும். மன்றலுக்கு நறுமணம், மங்கலம், பண்வகைகளுள் ஒன்று எனப் பல அர்த்தங்கள் உள. மூன்று அர்த்தங்களையும் ஒன்று சேர்த்தே அச்சோல் மிளர்கின்றது. மங்கலமான நறுமணத்தை இன்னிசையுடன் அள்ளிவருந் தென்றல் உலவும் அற்புதச் சோலை அது! தேனை அளி தேடிவருஞ் சோலை. முதலாவது அடியில் இரண்டாவது சொல்லாக வரும் மன்றல் என்ற சொல்லைப் போலவே, இரண்டாவது அடியில் இரண்டாவது சொல்லாக அளி வருகின்றது. அளி என்றால் சாதாரணமாக வண்டு. அளிக்குப் பதிலாக வண்டு என்று கவிஞர் போட்டிருக்கலாம். ஆனால், அளிதான் மிகவும் பொருத்தமான சொல். அளிக்குப் பாணம் என்றும் அர்த்தமுண்டல்லவா? மன்மத பாணந்தொடுத்து. காதலின் பத்திலே தேன் சேர்க்கப் பண்ணிசைத்து வரும் கோலமிகுவண்டினைத்தானே அளி நமக்கு அறிமுகப் படுத்துகின்றது? இதைத் தொடர்ந்து இளங்காலை என்னுஞ் சொற்றொடர் அழகுற அமைகின்றது. இளங்காலையிலே, அன்றலர்ந்த பல வண்ணமலர்கள் அளியின் காதலைப் பெறத் துடிக்கின்றன. சோலையின் அழகுச் சித்திரத்தை மேலுஞ் சிறப்பிக்கின்றார் மஹாகவி. "அன்றில் ஒன்று தன்பேடோடு அணையும்" அன்றில் என்பது கிரௌஞ்சப்புள். வடமொழி இலக்கியத்தில் தெய்வீகக் காதலின் உயர்ந்த உருவகமாக அப்புள்ளின் பெயர் மகிமைபெற்றது. அன்றில் தன்பேடையுடன் அச்சோலையிலே கூடுகின்றது என்றால், தெய்வீகக் காதல் தோன்றவல்ல தேவ

லோகப் பூம்பொழில் நிகர்த்த சோலையாகவே இருக்கும். அஃது அன்றலர்ந்த ட்லர் களும், பரிமள கந்தமும், சிந்தும் மதுவும், அதையுண்ணச் சிந்துபாடும் வண்டுகளும், காதலின்பத்திலே மூழ்கியிருக்கும் அன்றில்களும் கொண்டதான எழில்மிகு சோலை நம் மனத்திரையிலே விரிகின்றது. இச்சோலையின் மூலைக்கு ஒருவன் வருகின்றான். கனவுக் காதலில் ஈடுபட்டு, இரவிலே பல தடைகளினூற் சொல்லிய வண்ணம் காதலியை அவன்சந்திக்கவில்லை. இரவெல்லாம் இமைமுடாது வழிமேல் விழிவைத்து மனம் நொந்த காதலியைச் சாந்தப் படுத்துவதற்காக, அவன் இளங்காலை நேரத்திலேயே அச்சோலையின் மூலைக்கு ஓடிவருகின்றான். எவ்வளவு அழகான காதற் காட்சி! வால்மீகியும், காளிகாஸனும், கம்பனும் பாரதியும் அளித்த கவிதை இன்பத்திற்கு நிகர்த்த இன்பத்திலே மஹாகவி முதல் நான்கு அடிகளிலும் நம்மை ஆழ்த்துகின்றார். இந்த இன்பத்திலே நாம் நம்மை மறந்திருக்கும்பொழுது, ஐந்தாவது அடியிலே, மஹாகவி குறும்பாவின் முத்திரையைப் பதித்து, மகா குறும்பு செய்துவிட்டார். அவன் மூலைக்குச் சென்றது 'கொல்லைக்கு இருப்பதற்கு!' 'காலைக் கடனோ வேலை?' என்ற இறுதி அடியினால், நாம் குறும்புக் குன்றில் இடறி விழுகின்றோம்; மஹாகவி குறும்பர்கோனாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றார்.

இயற்கையோடு இயையப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தவர்கள் தமிழர்கள். சங்ககால இலக்கியங்களாக நமக்குக் கிடைத்துள்ள அக-புறப் பாடல்கள் இவற்றிற்குச் சான்று. வண்டின் இன்பத்தைக் குலைக்க விரும்பாமல் தன் தேர் மணியின் நாகைப் பிணைத்து வீடு திரும்பிய

காதலன், மூல்லைக்குத் தேர் கொடுத்த பாரி, மயிலுக்குப் போர்வை யளித்த பேகன் என்று இயற்கை எழிலில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்த ஆயிரக்கணக்கான சங்ககாலச் சான்றோரைப் பற்றிய நினைவு வருகின்றது. இன்று, தமிழன், போலி நாகரிகத்தின் வசப்பட்டு, இயற்கையில் எழிலைச் சுவைக்காது, தன் நயமாகவே வாழும் நாயினும் கடைகெட்ட போக்கைச் சாடும் இந்தக் குறும்பாவே நான் மிகவும் இரசித்தது. குறும்பாவுக்குச் சித்திரர் தீட்டியவரும் மஹாகவிதானா? இன்னொரு ஓவியரானால், குறும்பாவின் முழு அர்த்தத்தையும் இவ்வாறு தரிசித்திருக்க முடியாது.

—இ. மெய்யழகன்

நயம் (2)

படம் பார்க்கச் சென்றமர்ந்தான் சாலி.

பக்கத்தில் வீற்றிருந்தான் நீலி.

உடம்பெடுத்த நற்பயனும்

உள்ளங்கள் மாறிப் புக்கு

இடம்பிடித்தார்.. பாங்கினரார் வேலி!

ஈழத்துக் கவிஞர்கள் வரிசையில் மஹாகவி முன்னணியில் நிற்பவர். முறையாகக் கவிதை இயற்றும் அவர். குறும்பா வரிசையிலே புதிய ஒரு போக்கினை அறிமுகப் படுத்துகின்றார். அமைப்புப் புதியது; சுவையும் புதியது. நகைச் சுவையின் மூலம், நாம் வாழ்ஞ் சமுதாயத்திலே காணப்படும் ஊழல்களைச் சாடுவதற்கு நயமான கற்பனை தேவை. அது மஹாகவிக்கு நிரம்பவும் உண்டு. சாதாரணச் சொற்களுக்குப் புது மெருகு ஏற்றி, நம் சமூகத்திலே புரையோடிக் கிடக்கும் ஆபாசத்தைக் குத்திச் காட்டும் முகமாக இடம்பெற்றவைதாம், 'பூமாதைக் காணவந்தார் சாமா' என்று தொடங்கும் குறும்பாவும் 'படம் பார்க்கச் சென்ற மர்ந்தான் சாலி' என்ற குறும்

பாஷம். இரண்டாவது, நயத்தில் ஓர் படி உயர்ந்து நிற்கின்றது.

படம் பார்க்கச் சென்றமர்ந்தான் சாலி. பக்கத்தில் வீற்றிருந்தாள் நீலி. சாலி, நீலிக்குப் பக்கத்திற் சென்றமர்ந்தமை தற்செயலான காரியமா? அதற்குக் கவிஞர் விடை தரவில்லை. கொழும்பு போன்ற பட்டணத்துப் படமாளிகைக்குச் சென்றவர்களுக்கு உண்மை நன்றாகத் தெரியும்.

பெண்ணின் பெயர் நீலி. கடையெதுகைக்காக மட்டும்தான் அப்பெயரைக் கவிஞர் தேர்ந்தெடுத்ததாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. 'நீலி' நீலாம்பிகை என்ற நீண்ட பெயரின் எடுப்பான சுருக்கமாக இருக்கலாம். போலியாக நடித்துப் பிறரை நம்பச் செய்ய வடிக்கும் கண்ணீரை, 'நீலிக் கண்ணீர்' என்கிறோம். அத்தகைய குணம் உள்ளவளை 'நீலி' என்றழைக்கலாம். 'பெண்மை' இருப்பதாக நம்பச் செய்து ஆடவரை வலை வீசிப் பிடிக்கும் ஒரு தூர்த்தைக்கும் நீலி என்னும் பெயர் பொருந்தும். 'நீலி' என்னும் பெயரிலேயே—இரண்டு எழுத்துக்களிலேயே—ஒரு பெண்ணுடைய பூரண ஓவியந் தீட்டப்பட்டு விட்டது.

'உடம்பெடுத்த நற்பயனா'கத்தான் 'உரசல்' இன்பம் நடைபெறுகின்றது. காமம், உடலின் தசை வேட்கைகளிலே பிறக்கின்றது என்று நிலைத்து விட்ட தத்துவத்தை மஹாகவி மிக லாவகமாகக் கையாளுகின்றார். 'இடம் பிடித்தார்' என்ற சொற்றொடருக்கு அர்த்தந் தேடுகின்றேன். சாலி, உள்ளம் மாறி, நீலியின் உள்ளத்திலே இடம்பிடித்தாரா? உள்ளத்தில் பிடித்து, அதேசமயம் இருவரும் தாய்காதலை விரும்புவர்களாக இருந்திருந்தால்,பதி

பரிசு ரூபாய் 10/-

குறும்பா நயம்

இப்பூவின் அடுத்த பக்கத்திற் பிரசுரமாகியிருக்கும் ஆறு குறும்பாக்களுள் நீங்கள் ரசித்த குறும்பாவின் நயத்தை எழுதிப் பரிசு ரூபாய் பத்தைப் பெறுங்கள்.

குறும்பா நயம்

மே / பா இளம்பிறை 231, ஆதிருப்பள்ளித்தெரு, கொழும்பு-13.

வுத் திருமணக் கந்தோரில் அன்றே நின்றுருப்பார்கள்? ஆனால், அவ்வாறு நடைபெறவில்லை, சாலி, வேலி பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்! அப்படியாயின், படமாளிகையில் சாலி எந்த இடத்தைப் பிடித்தார்? விரசமாக இருக்கின்றதா? தினமும், பாடமாளிகைகளில் நடைபெறும் இந்த 'இடம் பிடிக்கும்' விரசத்தையே கவிஞர் இந்தச் சொற்றொடரால் இடித்துக் காட்டுகின்றார்.

'வேலி பாய்தல்' என்பது யாழ்ப்பாணத்துப்பழகு தமிழ்ச் சொற்றொடர். கற்பே பெண்மைபின் வேலி. சாலி, வேலி பாய்ந்து நீலியின் 'இடத்'தைப் பிடிக்கிறபடியால், நீலி கற்பு வேலியைத் தாண்டிய நீலியாகவே வாழுகின்றார்.

குறும்பாவை வாசித்தவுடன், சிரிப்பு வருகின்றது. ஆழ்ந்து சிந்தித்தவுடன் போலி சினிமா நாகரிகத்தாற் பரவிவரும் கயமையை நினைத்து வருந்துகின்றோம். சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் நல்விருந்தாக அமையும் இந்தக் குறும்பாவே சென்ற பூவிற்கு விரசமான எல்லாக் குறும்பாக்களிலும் நயக்கத் தக்கது.

சூறும்பா

தோசை சுட்டுச் சுட்டு வைத்தாள் பேதை.
தொடர்ந்து கதைத் துண்டிருந்தான் மேதை
ஆசை உரை யாடலிலே!
ஆயினும், பின்னர் கிடந்தோர்
மாசம் உழன்றான்... வயிற்று வாதை.

தொலைபேசி யிற் பேசிப் பேசித்
தொந்தரவுக் குள்ளானான் காசி.
மலரை மணந் தான்! எனினும்
வாழ்கின்றான்... மீண்டும் அதே
தொலை பேசியிற் பேசிப் பேசி.

*

கூடொன்றைக் காட்டுகிறாள் பாட்டு,
“கூறுங்கள் என்ன” எனக் கேட்டு!
“கூடு,” என்றான். கூடி, “இது
கூறுவதற் கெத்தனை நாட்
பாடு!” என்றாள், கன்னத்திற் போட்டு.

*

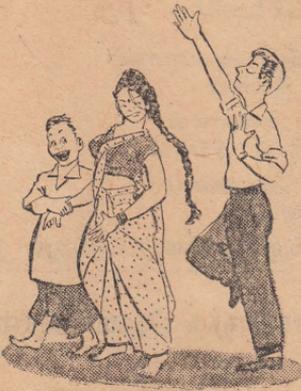

நல்லையர் நெக்குருகி நைந்தார்.
 நம்பெருமான், “வா!” என்று வந்தார்.
 “நில்லையா!” என்றடியார்
 நேரேபோய்த் தம்மனைவி
 செல்லம்மா சேலையுள் மறைந்தார்.

*

கோதை என்பாள் ஓர் குறும்புக் காரி.
 கொட்டகை வந்தாள். உடுப்போ சாரி
 மாது தலை மீது நின்றாள்!
 மக்கள் கண்டு செப்புகின்றார்:
 “ஏதும் ஐயம் இல்லை; உவள் நாரி.”

*

“தற்கொலைக்கும் நான் தயங்கேன்!” என்றான்.
 “சம்மதத்தைத் தா!” என்று நின்றான்.
 நிற்க, ஒரு குள்ளன் இடை
 பற்றி அந்தப் பாவையினைக்
 கற்க, இதழ்கள் திறந்தான், வென்றான்.

*

மஹாகவி

அசலும் நகலும்

இப்பகுதி ஏராளமான வாசகர்களைக் கவர்ந்துள்ளது. தினந்தினம் தமக்குத் தெரிந்த தகவல்களை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தகவல்கள் சரிதானா வென்பதை ஆராய்வதிலே எமது நேரம் வீணாகிறது. எனவே, இனி அனுப்புபவர்கள் ஆதாரமான தகவல் என்பது உறுதிப்படுத்தும் தஸ்தாவேஜுகளை இணைத்து அனுப்புதல் வேண்டும்.

பாரதியாரின் பாடலையே வாழ்த்தாக அமைத்து மணமங்கள மலர்ப்பா என்னும் தலைப்பில் ஓர் அன்பர் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார் என்ற தகவலைச் சாய்ந்தமருது ஏ. பீர்முகம்மது அறிவிக்கின்றார்.

பாரதி பாடல்

1. பாயுமொளி நீயெனக்கு பார்க்கும் விழி நானுனக்கு தோயும்மது நீயெனக்கு தும்பியடி நானுனக்கு
2. வீணையடி நீயெனக்கு மேவும் விரல் நானுனக்கு பூணும்வடம் நீயெனக்கு புதுவயிரம் நானுனக்கு
3. வானமழை நீயெனக்கு வண்ணமயில் நானுனக்கு பானமடி நீயெனக்கு பாண்டமடி நானுனக்கு

போலிப் பாடல்

பாயுமொளி நீயாய் பார்க்கும் விழி அவளாய் தோயுமது அவளாய் தும்பியது நீயாய் வீணையது நீயாய் மேவும் விரல் அவளாய் பூணும் வடம் அவளாய் புதுவயிரம் நீயாய் வானமழை நீயாய் வண்ணமயில் அவளாய் வாழ்க வாழ்க என வழுத்துவேன்.

—செய்கு முகம்மது அப்துல் றசாக்

எறும்பின் சிந்தனை

தோடம்பழம் உருண்டையானது என்பதை நாள் அரை மணி நேரத்திற்குட் கண்டு பிடித்து விட்டேன். மனிதன் பூமி உருண்டை என்பதைக் கண்டு பிடிக்கப் பல்லாயிரம் வருடமாயிற்று. இப்பொழுது அதிலுள் சந்தேகம் வந்துவிட்டதாம். மனிதர் வீண்சந்தேகப் பிரானிகள்; மடையர்கள்.

மனிதனின் அவஸ்தை: பக்கம் 98

காலியாகவிருந்த பிரதமர் ஆசனம்

இலங்கைப் பாராளுமன்ற சபையிற் பிரதமர் அமருவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ஆசனம் 4½ ஆண்டுகளாகக் காலியாகவே இருந்தது. 1960 மார்ச் தேர்தலில் வெற்றியடைந்த திரு டட்லி சேனநாயக்கா அமர்ந்தார். ஜூலை தேர்தலில் ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. 4½ ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீண்டும் டட்லி பிரதமராகும்வரை அது காலியாகவே இருந்தது. இடைக்காலத்திற் பிரதமர் பதவி வகித்தவர் சேனேட்ட ராஜபடியால் சனப்பிரதிநிதிகள் சபையிலுள்ள அல்வாசனத்தில் அவர் அமரவில்லை.

நேயர் கடிதம்:

‘தான்தோன்றிக் கவிராயர்’

‘அசலும் நகலும்’ சுவையான பகுதி. இலக்கிய ஆர்வங்கொண்டோர் இப்பகுதியை நன்கு சுவைப்பர் என்பது திண்ணம். தரமாகவும் நாகுக்காகவும் தகவல்களை வெளியிடுகின்றீர்கள். ‘தான் தோன்றி’யின் கவிதைகளில் எது லோகநாதனுடையது, எது போலியினுடையது என்று எவ்வாறு இனங்கண்டுகொள்வது எனத் திண்டாடுகின்றோம்.

—நா. ராஜேஸ்வரன், தெல்லிப்பழை.

சுமார் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ‘தான்தோன்றிக் கவிராயர்’ ஒரு கவியரங்கத்திலே பாடுவதைக் கேட்டேன். நடித்துக் கொண்டே பாடக் கூடியவர் என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. அவர் வாழ்ச்சுகையிலும் நடித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பது இப்பொழுதுதான் தெரியவந்தது.

—ஆர். நேசமணி, நீர்கொழும்பு.

‘அசலும் நகலும்’ என்ற பகுதியைக் கண்டேன். அதில் போலிக் கவிஞருக்குச் சவுக்கடி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

—எஸ். எம். பிலோமினா, மாதகல்.

வி. லோகநாதன் அவர்களின் எழுத்தாற்றலையும் பண்பையும் அறிவேன். அவர் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர். ‘தான்தோன்றிக் கவிராயர்’ என்னும் பெயர் அவருடையதுதான் எனப் படித்தும் ஆச்சரியமடைந்தேன். இத்தனைநாள் எனக்கு இந்தத் தகவல்கள் தெரியாது. இப்படியான தகவல்களை வெளியிடுவதற்கு நன்றி.

—சி. வி. சோதிநாதன், வெள்ளவத்தை.

உண்மையான தான்தோன்றிக் கவிராயர் இந்தியா சென்றுவிட்டதாகக் கூறியுள்ளீர்கள். என் நண்பர் இத்தகவல் உண்மைதானா என அறிய விரும்புகிறார். கவிராயரின் இந்திய முகவரியைத் தருவீர்களா?

—இ. கந்தசுவாமி, பஸ்ஸர.

○ வி. லோகநாதன், 135, வடக்குத் தெரு, தஞ்சாவூர்.

ஒருவரின் எழுத்தை இன்னொருவர் திருடுவதையும், பிரபல எழுத்தாளரின் பெயரைக்கூறி ஆள் மாறாட்டன் செய்வதையுமே இதுவரை கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போதுதான் ஒருவரின் புனைபெயரில் இன்னொருவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிகின்றேன்.

---சி. நவரத்தினராசா, திருக்கோணமலை.

‘அசலும் நகலும்’ பகுதி என்னைக் கவர்ந்துவிட்டது. அசலையும் நகலையும் சுட்டிக் காட்டும்போது சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கலாம். ஆனால், இந்தியாவிலும், ஈழத்திலும் தனித்தனியே வாழும் இரு முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களை இணைத்து ஆள்மாறாட்டம் செய்ய வந்தவர், இந்திய எழுத்தாளர் ஒருவரின் புனைபெயரில் வாழ்கிறார் என்ற தகவலை அறிந்து சிரிப்பதா, அழுவதா எனத் தெரியவில்லை. தகவலை அனுப்பிய தாமோதரம் பிள்ளைக்கு என் பாராட்டுகள்.

---எம். நூஹு லெப்பை, அக்கரைப்பற்று.

உங்களுக்குத் தேவையான

- மெய்கண்டான் திருக்குறட் கலன்டர்கள்
- மெய்கண்டான் தமிழ் - ஆங்கில - சிங்கள
டயறிகள்
- பலவர்ணப் படங்கள்
- தமிழ்-சிங்கள-ஆங்கில அச்சு எழுத்துக்கள்
- போட்டோ புளக்குகள்
- பிளாஸ்டிக் பெண்கள் அழகுப் பைகள்
(Ladies Hand Bags)
- பிளாஸ்டிக் மனிப் பேஸ்கள்
- பிளாஸ்டிக் திறப்பு பேஸ்கள் (Key Purses)
- பிளாஸ்டிக் புத்தகக் கவர்கள்

இன்னும் பலவிதமான பிளாஸ்டிக்
உபகரணங்கள் எம்மிடம்
கிடைக்கும்

விபரங்களுக்கு:—

“மெய்கண்டான்”

161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11
போன்: 79141

கிளை:

10, ஸ்ரான்லி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம். போன்: 236

நோக்க

மட்டக்களப்புத் தமிழகம்:

கொண்டோடி சுப்பர்

[வித்துவான், பண்டித சீ. வீ. கந்தையா எழுதி, ஈழகேசரிப்பொன்னையா நிலைவு வெளியீட்டு மன்றம் வெளியிட்டுள்ள மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் நூலைக் கொண்டோடி சுப்பர் நோக்குகின்றார். அது அவருடைய கருத்தாகும். பிறருடைய கருத்தையும் அறிய வாசகர் விரும்புவர். இது பற்றி நூலாசிரியருடைய அபிப்பிராயத்தையும், ஏனைய அறிஞர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் வரவேற்கின்றோம். 'இளம்பிறை' நடு நிலைமை தவறாது அவற்றைப் பிரசுரிக்கும்.]

மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் பத்து ரூபா விலையில் விற்பனைக்கு வந்துள்ள நூலை நோக்கிற்கு எடுக்கும்பொழுது, செலாவணியிலுள்ள கதையொன்று ஞாபகத்திலெழுகின்றது. கலியாணத் தரகரொருவர் பெண்ணைப்பற்றிப் பலவாறு புகழலானார். “நிறத்திலே தங்கச் சிலை; அழகிலே கோலமயில். குணத்திலே ஒப்பாருமிக்காருமில்லர். குறைந்தது இரண்டு இலட்சங்களாவது சீதனமாகக் கொண்டு வருவார். ஏக புத்திரியாகையால் கூட்டியுந் தருவார்கள். இவ்வளவு பணமிருந்தும் வீட்டு வேலைகளைப் பம்பரமாகச் செய்வார். சமையலில் நளபாகந்தோற்றுப் போகும். சினக்கவோ, அழவோ அவளுக்குத் தெரியாது. எதையுஞ் சிரித்துக் கொண்டு பொறுப்பார். குலத்தின் உயர்வையும், குடும்பத்தின் மேன்மையையும் நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்.....” என்று அடுக்கிக் கொண்டே போன தரகர், சற்றே தரித்து, “ஆனால்.....” என்று இழுக்கத் தொடங்கினார். “ஆனால்..... என்ன தரகர்?” என்று மாப்

பிள்ளை வீட்டார் ஆவலுடன் கேட்டார்கள். “இல்லை. ஒன்று மில்லை... பெண்ணை எல்லோரும் ஊரிலே அலியென்றுதான்..... அதைப்பார்த்தால் இவ்வளவு காசு வருமோ?” என்று தரகர் விளக்கினாராம்!

இதேபோல, மட்டக்களப்புத் தமிழகம் நல்ல தாளில், அழகிய முறையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. கவர்ச்சியான பல படங்களை வழுவுமுப்புத் தாளில் அச்சிட்டுச் சேர்த்திருக்கின்றார்கள். நூலாசிரியரின் முழுப் பக்கப்படம் (5" X 4") நன்றாக உள்ளது. உறுதியான அட்டை; கெட்டியான கலிக்கோ பையிண்டு; பக்கக் குறிப்பு நாடர் அத்தனையும் பொலிவு சேர்க்கின்றன. சில வேளைகளிலே தலையணையாகவும் பயன்படத் தக்கதாகச் சுமார் அறுநூறு பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. “நூலாசிரியரை வென்ற உரையாசிரியர்” என்று புகழ்பெற்றார் மட்டக்களப்பு வித்துவான் பூபாலப்பிள்ளை அவர்கள். நூலாசிரியரை வென்ற பதிப்பாசிரியராகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொண்டார் குரும்பசிட்டி மு. சபாரத்தினம் அவர்

கள். திருமகள் அழுத்தகத்தினர் எப்பொழுதும் நூல்களை அழகாக அச்சிடுபவர்கள். இருப்பினும், மட்டக்களப்புத் தமிழகம் முதன்மைபெற்று விளங்குகின்றது. இத்தனையையும் கூறிக்கொண்டு, கலியாணத் தரகரின் பாணியில், ஆனால் என்று இழுத்துக்கொண்டு பேரவை நிறுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தமேற்படுகின்றது.

ஈழகேசரிப் பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம் இதுவரையிலும் தரமான நூல்களையே வெளியிட்டது. தமிழ்ப் புரவலர் ஈழகேசரிப் பொன்னையாக் கமக்காரரின் புகழும் ஒங்கிற்று. ஆனால், அந்தப் புகழ்க்கு ஊறுசெய்து, நீங்காத கறையாக மட்டக்களப்புத் தமிழகம் நிலைபெற்றுவிட்டது. “வெளியீட்டு மன்றம் இதுவரையிற் கிழக்கிலங்கை நூலாசிரியர் எவருடைய நூலையேனும் வெளியிடவில்லை. இது பாரபட்சமான நடத்தை என்று சிலர் குறைகூறுகின்றார்கள். இதனை நிவிர்த்திசெய்வான்வேண்டியே, மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தை வெளியிட்டோம்” என்கிற கருத்தை, மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற வெளியீட்டு விழாவிற் சிலர் தெரிவித்தார்கள். கிழக்கிலங்கையில் வித்துவான் கந்தையா ஒருவர்தான் தமிழறிந்தவர் என்று வெளியீட்டு மன்றத்தினர் நினைப்பார்களேயானால் அது தவறானதாகும். காக்கா பிடித்தற் கலையை நுண்கலையாகப் பயின்றமையும், பிரசாரப்பக்கத் துணையை வைத்திருக்கின்றதன்மையும் தமிழறிவின் அளவுகோல்களாக மாட்டா.

எடுத்தமடக்கில் இந்நூல் நல்லாசிரியர் பலரின் கட்டுரைகளைத் திருட்டுத் தனமாகக் கொண்டுள்ளது என்பது தெற்றத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

மூல நூலாசிரியர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளை, அதே உருவங்களில் இந்நூலிலே தந்திருந்தாலாவது, வித்துவான் கந்தையாதாம் ஒரு தொகுப்பாசிரியர் என்று தமது பெயரைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். சுவாமி விபுலானந்தர், புலவர்மணி ஏ. பெரிய தம்பிப்பிள்ளை, கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன், வித்துவான் F. X. C. நடராசா ஆகியோர் காலந்தோறும் எழுதிய கட்டுரைகள் அல்லது நூல் முகவுரைகளைக் கூட்டியும், மாற்றியும், நீட்டியும், அடியொற்றியும் எழுதியவற்றை “எனது சொந்தச் சரக்கு” என்று கொக்கரித்துப் பெருமை பேசும் இத்தகைய பெரியதோர் இலக்கிய மோசடி இதுவரையில் ஈழத்தில் நடைபெற்றதில்லை. இத்திருட்டு, நல்லாசிரியர் எழுதியவற்றைவகை தெரியாது திரித்துத்தரும் பகுதிகளிலே மிக அம்மணமாகத் தெரிகின்றது.

யாழ் நூலின் பகுதிகள் சிலவும், மதங்க குளாமணியின் பகுதிகள் சிலவும் சுவாமி விபுலானந்தரின் எழுத்துக்களாகும். அவற்றைத் தாம் சுயமாக எழுதியதாக வித்துவான் கந்தையா வாசகரை மயக்குதல் மிகவும் முறைகேடானது.

நூலின் ஏழாவது இயலில் இடம்பெறும் புலவர் பரம்பரை இன்றொரு திருட்டுச் சொத்தாகும். புலவர்மணி ஏ. பெரிய தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னரேயே இந்தப் புலவர் பரம்பரையைத் ‘தினகரன்’ வாயிலாக அறிமுகப்படுத்திவிட்டார். புலவர்மணியின் மேற்படி கட்டுரைகளிற் காணப்படும் அதே வாக்கியங்கள் இந்நூலிலும் காணப்படுகின்றன. புலவர்மணியின் கட்டுரைத்தொடரில் இடம்பெறாத ஒரு புலவர் இந்நூலிலே விசேட

இடத்தைப் பெறுகின்றார். இவர் புலவர் வினாசித்தம்பி ஆவர். இவரை ஒரு புலவராக மட்டக்களப்பு மக்கள்தானும் அறிந்திலர். புலவர் பெருமக்கள் பரம்பரையிலே பிறந்து வந்ததாகத் தமது 'குலப்' பெருமையை உயர்த்தும் முகமாக, நூலாசிரியர் தமது தந்தையைச் சற்றி இப்படி இதிகாசப் புனைந்துரைகளை இயற்றியுள்ளார். இந்தப் புனைந்துரைகளை இயற்றுவதிலே செலவிட்ட நேரத்தை, நூலாசிரியர் புனை கதைகள் எழுதப் பயன்படுத்தி யிருப்பாரேயானால், "பண்டித வர்க்கத்தினரும் சிறுகதைகள் (சு. வே. மன்னிப்பாராக) எழுதுகின்றார்கள்" என்று பெருமைப்படுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கலாம்.

நூலின் மூன்றாம் இயலில் இடம்பெறும் 'நாட்டுக் கூத்துகள்' பற்றிய கட்டுரை, கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அலங்கார ரூபன் நாடகப் பதிப்பு முகவுரையில் எழுதியதைக் கொண்டதாகவே அமைந்துள்ளது. மேற்படி விரிவுரையாளர் பதிப்பித்த மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்கள் பதிப்பில் எழுதிய முகவுரையை 'உணர்ச்சிக் கவிநலம்' என்றும் இரண்டாவது இயலிற்சுட்டியும் எட்டியுங் கையாண்டுள்ளார்.

1952 - ஆம் ஆண்டளவிலே, தினகரனில் வித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்கள் நாட்டுப் பாடல்கள் பற்றியும், மட்டக்களப்புத்தமிழ் பற்றியுங் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அதே யாண்டில், மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை வெளியீட்டில் மட்டக்களப்புத் தமிழ் பற்றி விரித்து எழுதினார். இவற்றை வித்துவான் கந்தையா இரண்டாம், ஐந்தாம் இயல்களிற் கையாண்டுள்ளார்.

இங்கு நாம் எடுத்துக்காட்டிய நால்வரைப் பற்றியும் வெவ்வேறுவிதங்களிலே தமது முன்னுரையிற் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த முன்னுரை 'மழுப்பல்' நமது மேற் கூறிய குறிப்புகளுக்கு அகச் சான்றாகவே அமைகின்றது. நூலாசிரியரின் முசவுரையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது இன்னொன்றையும் ஈண்டு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமுடைத்து. 'இலங்கைத் தமிழ் விழா மலரிலே மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் பெயரால் வெளிவந்த கட்டுரைதான் இந்நூலுக்கு அமைந்த திடமான அடிப்படையாகும்' என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஈழத்து நல்லாசிரியர்கள் நால்வரடைய கருத்துக்களையும் எழுத்துக்களையுந் திரித்துத் தமதாக்கப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டதாக சமர்த்தாகப்புழமும் நூலாசிரியர், நூலுக்குத் திடமான அடிப்படையாக அமைந்த மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் கட்டுரையைத் தாமே சுயமாக எழுதியதாக இன்னொரு பொய்யையுங் கூசாமற் கூறுகின்றார். கட்டுரை வித்துவான் பண்டிதர் வீ. சீ. கந்தையாவின் பெயரிற் பிரசுரிக்கப்பட்டமை என்னவோ உண்மை. ஆனால், இக்கட்டுரை தமிழ் விழாச்சார்பில் மட்டக்களப்பிற் பணிபுரிந்த குழுவினரின் கூட்டு முயற்சி என்கிற உண்மை எல்லோருக்குந் தெரியும். இது பற்றிய உண்மையான வரலாற்றினைப் புலவர்மணி ஏ. பெரிய தம்பிப் பிள்ளை, வித்துவான் F. X. C. நடராசா, திருவாளர்கள். வி. ரி. ஞானசூரியம், க. கணபதிப்பிள்ளை. ஆ. தெ. மூர்த்தி ஆகியோரிடங்கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ளலாம். இவர்கள் இன்றும் நம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். சமகால நிகழ்ச்சிகளைக்கூட இவ்

வாறு நூலாசிரியர் திரித்திருக்கின்றார். இத்தகைய பித்தலாட்டங்களினால் புலவர் - எழுத்தாளர் பரம்பரைக்கே நீங்காத களங்கத்தை ஏற்றிவிட்டார்.

இவ்வாறு, மட்டக்களப்புத் தமிழகம் ஆசிரியர்கள் பலருடைய கருத்துக்களையும், ஆராய்ச்சிகளையும் தழுவிவதாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய ஒரு தொகுப்பு நூலை, "இது முழுவதும் எனது சொந்தச் சரக்கு; நான் இங்கிலாந்துக்குக் கலாநிதிப்பட்டம் பெறச் செல்வதற்கிடையில் அச்சிட்டுத்தர வேண்டும்" என்று ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவுவெளியீட்டு மன்றத்தினரை ஏமாற்றி, பெரும் பணத்தை வீணாக இந்த நூலிலே முடங்கச் செய்துவிட்டார். இந்தப் பணத்தை வெளியீட்டு மன்றத்தினர் வேறு தரமான நூல்களை வெளியிடப் பயன்படுத்தியிருப்பார்களே யானால் ஈழத் தமிழகம் பெரிதும் பயனெய்தியிருக்குமென்பது திண்ணம். மட்டக்களப்புத் தமிழகம் என்னும் நூலில், அதனை ஆக்கியோனாக அறிவிக்கப்படுகின்ற வித்துவான் பண்டித வி. சி. கந்தையாவின் பங்கு, திரித்துக் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களும், நூல் அமைந்துள்ள வசனநடையுமாம். இத்தத் 'திரு'த்தொண்டிலே கூட எத்தனை எழுத்துப் பிழைகளும், சொற்பிழைகளும் (இவை அச்சுப் பிழைகளல்ல) பொருட்பிழைகளும் மலிந்து காணப்படுகின்றன! நூலாசிரியர் விட்டுள்ள பல பிழைகளுட் சிலவற்றை இங்கு பக்கங்கள் குறித்துச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

பிழைகள்	பக்கம்
புளியந்தீவு	3
மருத வயல்கள்	3
குளக்கோடன்	7
சேவரக்கால்	9

வெங்கலவட்டி	9
மருதம் சான்று	9
களை பிடுங்கல்	11
களைபிடுங்குவதில்லை	45
பொழுது போக்கு.....	
கொம்பு விளையாட்டு	12
பழமை	13
முருகன் வழிபாடே	
பெருவழக்காயுள்ளது	14
கண்ணகி வழிபாடு மிகுந்த	
இத் தமிழகத்தில்...	193
அமிர் சுகழி	14
மட்டக்களப்புக்	
கோட்டை டச்சுக்கார	
ரால் 1684இல் முடிக்கப்	
பெற்றது.	17
கப்புகரை, கிணட்டை...	
சிங்களச் சொல்	119
கனகரெத்தினம்	20
அரசியலறிவர்	21
ஒரு கண்ணகி வரலாற்று	
நூல்	24
மருங்கை - பக்கத்தார்	95
அரி-நெருக்கமின்மை-	
புறப்பாட்டு	100
வள்ளுவப்பயன்	101
குத்துவேலை... குற்றுவேலை	102
நுங்கும் குறுணியும்	102
கங்களவு-கண்கழுவும்	
உயரம்	107
மடி சோரம்பல்	107
அரிக்குமில-அரிக்கன் சட்டி	111
அத்தக் கூலி-நாட்கூலி	114
ஓத்தாப்பு-தாழ்வார வீடு	117
ஒள்ளுப்பம்-ஒட்பம் என்ற	
பழஞ் சொல்லின் திரிபு	120
கக்கம்-ஓக்கலை	120
கட்டாடியார்-பூசாரி	120
கட்டாது-முடியாது	121
கரு - முள்	122
கவடா - சிங்களச் சொல்	123
கணட்டு - சிங்களச் சொல்	125
கிறு - கறு	125
குளு - கூச்சம்,	
பழக்கப்படாத	126
கொம்புதல் - ஏசுதல்	128
கோணி-குணமுடையவன்	128
சூம்புதல் - மெலிதல்	130
செத்தை - வேலி, சுவர்	139
சேவரக்கால் - சேமக்கலக்	

காந் பீடம்	131
தண்டயல்-வலைஞர்	
தலைவன்	131
திருகாணி	132
நாளுணி - நாராயணன்	135
படிக்கம் - படிக்கம் என்பதி	
விருந்து பிறந்தது	137
படுவான் வானீறு	137
புளக்கம்	139
முசுப்பு - இளைப்பு	143
முளிவிசளம் - விழா	
விசேடம்	143
வடுவா - வடுவுள்ளவன்	145
வல்லுகம்	145
விசளம் - விசேடம்	
என்பதின் திரிபு	146
வில்-குளம்	147
பழைய மந்திரி	159
கற்பூரம்	350
காஞ்சுரை	353
திருகோணமலை	398
அன்னியன்	400, 405
அமெரிக்க நாடு	450
அர்ச்சியஸ்டவர்	452
அர்ச். மிக்கேல்	
தமிழ்ப்பாடசாலை	453
மட்டக்களப்பு முதலாவது	
அச்சியந்திர சாலை	
1916 இல்...	454

மேலே தரப்பட்டவற்றிற்
 றுள்ள தவறுகளை நூலாசிரியர்
 வித்துவான், பண்டிதர் வி. சீ.
 கந்தையா B. O. L. அறிவாரா?
 அல்லது, தாம் எழுதியவை சரி
 யானவை என்பதைத் தக்க

ஆதாரத்துடன் நிறுவுவாரா?
 என்ன பதில் தரப்போகின்றார்?
 இந்தக் கேள்விகளை கேட்க
 நமக்கு உரித்துண்டு. ஏனெனில்,
 மட்டக்களப்புத்தமிழகத்துடன்
 தொடர்பு கொள்ளாது ஏனைய
 பகுதிகளில் வாழுந் தமிழர்கள்
 நூலாசிரியரின் தவறுகளையே
 மெய்யென ஏற்றுக்கொள்ளவுங்
 கூடும். இந்த அணுப்புதல் நேர்
 மையான வரலாற்று ஆய்வுக்கு
 ஊறுசெய்யவல்லது.

மொத்தத்தில், இதனை
 ஆராய்ச்சி வரலாற்று நூலென்
 கிற மருட்சியில் நூலாசிரியர்
 தமது வயதிற் பதினைந்தினை
 வீணாக்கிவிட்டார். இந்நூலை அச்
 சிடுவதின் மூலம் ஈழகேசரிப்
 பொன்னையா நினைவு வெளி
 யீட்டு மன்றம் பெருந்தொகை
 யான பணத்தைப் பாழாக்கி
 விட்டது. இதனைப் பத்து ரூபாய்
 கொடுத்து வாங்கியவர்கள்
 பண நட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல,
 நேர விரயத்திற்கும் ஆளாகி
 விட்டார்கள். புகையிரதப் பிர
 யாணத்தின் போது 'கல்கி'யின்
 நாவல்களைத் தலையணைகளாக
 உபயோகித்துச் சயனித்துப் பழ
 கியவர்களுக்கு மட்டும் இந்த
 ஈழத்துத் தமிழ் நூல் பயன்
 படலாம், இதனைப் பத்து ரூபா
 கொடுத்து வாங்கத் தயாராக
 இருந்தால்!

நூல். மாவிட்டபுரத் திருத்தல வரலாறு.
 ஆசிரியர்: சு. து. ஷண்முகநாதக்குருக்கர்.
 வெளியீடு: குரும்பிட்டி சன்மார்க்க சபை.

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி
 கோயில் மிகவும் புராதனமா
 னது. புராதன விடயங்களைத்
 தற்காலமக்கள் ஆராய்ந்து அறி
 தல்வேண்டும். இந்த நல்லநோக்
 கத்தின் அடிப்படையில் ஆதி
 யோடந்தமான சரித்திர வர
 லாற்று உண்மைகளுடன் இந்

நூல் எழுதப் பட்டிருப்பதையிட்டுத் தமிழ் உலகம் மகிழ்ச்சியடையும் என்பதற்கு சந்தேகமின்று.

நூல் செம்மையுற எழுதப் பட்டிருக்கிறது. சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகத்தில் அச்சேற்றப்படும் எல்லா நூலும் தேசம் ஒளியும் பெற்று வெளிவரும் என்பதில் ஐயமின்று.

நூலாசிரியரும் தமது நூலைப் பல பாகங்களாக வகுத்துக் கொண்டு பழைமை வாய்ந்த வரலாறுகளையும் புதுமையான செய்திகளையும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் நல்ல தமிழில் எழுதியுள்ளார். ஆராய்ச்சிக்கண்கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்த நூலில் தற்காலக் கொள்கைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆகவே, இந்நூலில் ஐதீகங்களும் புதிய ஆராய்ச்சிகளும் எடுத்தாளப்பட்டிருப்பது அறிஞர்க்கு உறுதுணையாகும்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களும் வேறு பலரும் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார்கள்.

பண்டிதமணி அணிந்துரை வழங்கியுள்ளாரென்றால் அதுவே நூலுக்குப் பெருமதிப்பாகும்.

இவ்வகைப் புராண இதிகாச சம்பந்தமான தலங்களிற் நற்சேவைபுரியும் குருக்கள்மார்கள் தங்கள் நித்திய நைவேத்திய கடமைகளுடன் தலங்களின் வரலாறுகளையும் எழுதி வெளியிடுதல் நற்பணியாகும். இந்த நற்பணிக்கு முன்னோடியாக சண்முகநாதக் குருக்கள் விளங்குகின்றார்கள். கலை - இலக்கியத்துறைகளில் இவர் காட்டிவரும் ஆர்வத்தையும், செய்துவருஞ்சேவைகளையும் ஈழம் நன்கறியும்.

நூலின் பிற்சேர்க்கையாகத் தலத்தின் பேரால் எழுந்த பல பிரபந்தங்களை யுஞ்சேர்த்து இந்த அருமருந்தன்ன நூலை நிறைவேற்றியுள்ளார். குருக்கள் அவர்களின் சமயத்தொண்டும் மேலும் மேலும் வளர்வதாக. தமிழும் வளர்ச்சியடைவதாக!
—F. X. C.

குருமோகன்

ஞாபகார்த்த

பாலர் பாடல்கள்

அன்பளிப்பு:

தீருமதி இ. வள்ளிநாயகி

சின்னத்தம்பி வளவு, காங்கேசன்துறை.

திருமதி இராமலிங்கம் வள்ளிநாயகி, ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களுள் விசேடமாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர். 'குறமகள்' என்னும் புனைபெயருள் ஒளிந்து, சிறந்த பல சிறுகதைகளை சிருஷ்டித்துள்ளவர்.

இராமலிங்கம் தம்பதிகளைத் தன் புன்நகையாலும், குறுஞ்செயலாலும், மழலைப் பேச்சாலும் இல்லற வாழ்வை இன்பத்திலாழ்த்திய செல்வமகன் குருமோகனாவார். குடும்பத்திற்கு ஒரே

ஆண் மகன். மூன்று வயது. ஒருநாள் இத்தம்பதிகளின் வாழ்
 விற் திடீரென இடிவிழுந்தது. விதியின் சதிக்கு அச்செல்வமகன்
 பலியானான்; காலனின் இருப்பிடம் ஏகினான்.

செல்வ மகனை இழந்த நிலையிலும் இராமலிங்கம் தம்பதி
 களின் உள்ளத்தில் இலக்கியத்தின் பாலுள்ள பற்றும் அன்பும்
 அற்றுப் போகவில்லை. அதீத உணர்ச்சியின்பால் தம் உள்ளத்
 தைக் காவு கொடுக்கும் பெண்ணினத்தின் தன்மையையும்
 வெற்றிகொண்டு, செல்வ மகனின் ஞாபகார்த்தமாகப் பாலர்க்
 கான பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டமை அவரது இலக்
 கிய உள்ளத்திற்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது.

குருமோகனின் ஞாபகார்த்தமாக ஈழத்துக் கவிஞர் ஒன்பது
 பேரின் சுவையான பாலர் பாடல்களைத் தொகுத்து, ஈழத்துக்
 குழந்தைச் செல்வங்களுக்கு இலவசமாகக் 'குறமகள்' வழங்கி
 யுள்ளார்.

'குரு' வெனும் மகனே! குலந்தழை விக்கக்
 குஞ்சென வந்தோய்! மறைந் தாய்நீ
 அரியவுன் நினைவுக் கறிகுறி யாக
 அறிஞர் சொல் மாலை படைக்கின் றேன்.

என்று 'நினைவு' என்ற பாடலிற் கூறியுள்ளார்.

பத்தாவது பாடலாக ச. து. சு. யோகி அவர்களின் 'ஆசை'
 என்னும் பாடல் இடம்பெறுகின்றது. அப்பாடலில் உள்ளது
 போல் 'குருமோகன்' போன்ற செல்வ மகனொருவன் மீண்டும்
 'குறமகள்' வீட்டினிலே விளையாட அருள்புரிய இறைவனை
 இறைஞ்சுகிறோம்.

.....
 காட்டா தனவெல்லாங்
 காட்டி யெமைப்பிரிந்தாய்
 மீட்டுமெங்கள் வீட்டினிலே
 விளையாட வாராயோ'

—ரகு.

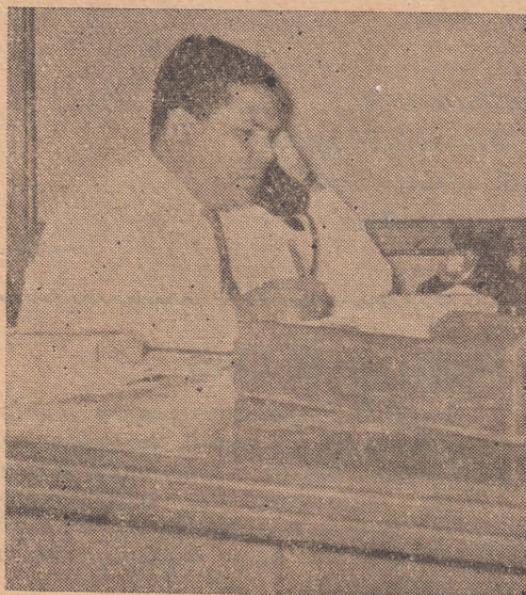

சிவப்பும் மாடும்

மாடு சிவப்புக் கொடியைக் கண்டு
 மிரளுகின்றது. அதனால், மாடு சிவப்பு
 நிறத்தைக் கண்டு பயப்படுகின்றது
 என்று சாதாரணமாக எல்லோரும்
 நினைக்கின்றார்கள். இது தவறு. உண்மை என்னவென்றால், மனி
 தனுடைய கண்களுக்குத் தெரிவதுபோன்று, மாட்டினுடைய
 கண்களில் நிறபேதங்கள் தெரிவதேயில்லை.

இன்று, எல்லா நாடுகளிலும் ஏதோ ஒரு வழியில் அரசாங்கம் கல்வியிலே தலையிடுகின்றது. சில நாடுகளிலே இந்தத் தலையீடு அரசாங்கத்தின் ஏகபோகமாக அமைந்துள்ளது. வேறு சில நாடுகளில் 'அதிக மக்களின் அதிக திருப்திக்காக' அரசாங்கம் தலையிடுகின்றது. ஓர் அரசாங்கம் தன் நாட்டுக் கல்வியில் எவ்வாறு தலையிடினும், அதைச் சட்டபூர்வமானதாகவுஞ் செய்து கொள்ளுகின்றது. ஆனால், பண்டைக் காலத்தில் கல்விக் கருமம் சட்டவரம்பிற்கு உட்படுத்தப்படாத, அரசாங்கத் தலையீடுகளில்லாத செயற்கிரியையாக இருந்துவந்தது. அத்தகைய ஓர் ஏற்பாடு அந்தக் காலத்திற்கு உகந்ததாகவும் இருந்திருக்கலாம். கல்வியேக்க சக்தியுள்ள செயற்கிரிகையாகையினால், காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப அதில் மாறுதல்கள் ஏற்படுவதில் விடப்பில்லை.

பண்டைய ஈழத்தில், தொழிற் கல்வியும் அதன் பயிற்சியும் சமுதாயத்தின் ஓர் அங்கமாக அமைந்த சாதி ஏற்பாட்டிற் கலந்திருந்தது. அதனைத் தன் சந்ததியினருக்குப் புகட்டுதல் சாதியின் கடமையாகவும் இருந்தது. அன்றைய சாதி அமைப்பில் வேலையில்லாப் பிரச்சினை தோன்றவில்லை. நிலையான நிலப்பரப்பும், வளர்ந்துவரும் சனப் பெருக்கமும் என்ற தற்கால நிலைகளங்களை விடுவோம். அன்றைய அமைப்பில், ஒருவன் ஒரு சாதியிற் பிறக்கும்பொழுதே, அவன் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக மேற்கொள்ளவேண்டிய ஒரு குலத்தொழிலுங் கூடவே பிறந்துவிடுகின்றது. அன்றைய சமுதாய அமைப்பில் இது பொருத்தமானதாகவும், இசைவானதாகவும், பயனுள்ளதாகவுந் தோன்றியதில் விடப்பில்லை. இத்தகைய கல்வி அமைப்புச் சேமமானதாகவும், அன்றைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யத் தக்கனவாகவுந் தோன்

ஈழத்துக்

கல்வி

வளர்ச்சி

கலாநிதி ஆனந்த குருகே

'இளம்பிறை'யின்
நிருவாக ஆசிரியருக்கு
அளித்த பேட்டியிலே
தெரிவித்த
கருத்துக்கள்.

றின. இத்தகைய பண்டைய கல்வி அமைப்பு ஈழத்திற்கு மட்டுமே உரித்தானதாகுமெனக் கொள்ளுதலுந் தவறானதாகும்.

மகாவம்சம் வரையறை செய்யும் காலத்துடனேதான், இலங்கையின் சரித்திர காலந் தொடங்குகின்றது என்று வைத்துக் கொண்டால், இத்தகைய கல்வி அமைப்பு விஜயனுடைய காலத்திலே தோன்றிவிட்டதெனலாம். பாண்டு புத்திரியுடன், பதினெட்டு வகைச் சாதித் தொழில்களை மேற்கொண்ட ஆயிரங்குடும்பங்கள் இங்கு வந்து குடியேறியதாக அறியக் கிடக்கின்றது.

பண்டைய கல்விப் பயிற்சி, சாதித் தொழிலைப் பயின்று ஒரு சீவனோபாயந் தேடுதலுடன் மட்டும் நின்றுவிட்டது என்று கருதத் தேவையில்லை. பலர் பாரம்பரியக் கதைகளிலும், நாட்டுப் பாடல்களிலும், கூத்துகளிலும் பயிற்சி பெற்றார்கள். இவற்றை அவர்கள் ஓய்வுநேர வித்தியா விருத்தியாகவும், நுண்கலை வித்தியா விருத்தியாகவும் மேற்கொண்டிருக்கலாம்.

இத்தகைய பயிற்சிகள்—இவற்றுள் நுண்கலைப் பயிற்சிகளும், போர்ப் பயிற்சிகளும் அடங்கும்—குருகுல முறையிற் பயிலப்பட்டன. கற்றுத் தேர்ந்த குரு, வித்தையின் மலையுச்சியாக விளங்கினார். அவருக்குப் பரம பக்தியுடன் கீழ்ப்படிந்து, அவர்தம் கவனத்தை ஈர்ந்து, அவருடைய பிரீதியைச் சம்பாதித்து, அவருக்குத் தெரிந்த வித்தைகள் அனைத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தவனே மலையுச்சியை அடைந்தவனாவான். இந்தப் பயணம் கடினமானது. பலரால் உச்சியை அடைய முடிவதில்லை. விடாமுயற்சியும், சலியா ஊக்கமும், குரு விசுவாசமும், தீட்சண்ய புத்தியும் உள்ள ஒருவனே குருவுக்குத் தெரிந்த வித்தைகளைத்தையுங் கற்றுத்தேறி மலையுச்சியை அடைந்தான். குருவந் தனக்குத் தெரிந்த சகல வித்தைகளையுந் தேர்ந்தெடுத்த ஒரேயொரு மாணாக்கனுக்கு ஓதும் சிந்தையுடையவராகவும் இருந்தார். குருவின் நம்பிக்கை முழுவதையும் எந்தவொரு மாணாக்கனாலுஞ் சம்பாதிக்க முடியாது போனால், அரிய வித்தைகள் குருவுடன் மரணித்தன.

இவையனைத்தும் அரசாங்கத்தின் நிருவாகத் தலையீட்டின்றி, தன்னிச்சையான கருமங்களாகவே நிகழ்ந்தன. இருப்பினும், ஓர் அரசின் ஆதரவோ, உதாசினமோ குறிப்பிட்ட ஒரு கலைகளைத்தோங்குவதற்கோ குன்றிப்போவதற்கோ ஏதுவாக அமைந்தது என்பதும் நினைவிலிருத்தத் தக்கதாகும். மனிதன் சக சீவனத்தில் நம்பிக்கை வைத்து சமுதாயத்திலே கூட்டாக வாழும் சமூகப் பிராணியாக வாழ்வதற்காகச் சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ற சட்டங்களை அரசுகள் இயற்றி, அவற்றை அமுலாக்கின. இஃது ஒரு நாணயத்தின் ஒரு பக்கமே. மறு பக்கத்தில், மதங்கள் மக்களை நன்னெறியப்படுத்துதலைத் தமது தலையாய கடமையாகக் கொண்டிருந்தன. எனவே மத நிறுவனங்கள் கல்வி அபிவிருத்தியிலே தமது பங்கினைச் செவ்வனே செய்தன. திருந்திய மனங்களிலே மதங்களின் தத்துவங்களை வளர்த்தல் காரிய சாத்தியமானது என்பதை அனுபவ வாயிலாகக் கண்டனர். மத நம்பிக்கைகள் மக்களை நல் வழிப்படுத்துவதுடனும், அவர்களிடம் பக்தியை ஏற்படுத்துவதுடனும் நின்றுவிடவில்லை. அவை மனிதனின் இரசனையை வளர்க்கத்தக்க கலாசாரச் சூழ்நிலையையும் ஏற்படுத்தின. கலாசார - இலக்கியப்

போக்குகள் சுயம்புவானவையல்ல. அவை பல்வேறு உள்நாட்டு-வெளிநாட்டு நிகழ்ச்சிகளாற் பாதிக்கப்பட்டன. வல்லரசுகளின் செல்வாக்கு இப்போக்குகளை மிகவும் பாதித்தன. மௌரிய-குப்த-பல்லவ-விஜயநகரப்பேரரசுகளின் செல்வாக்கு ஈழத்தின்கலை-இலக்கியப் போக்குகளைப் பாதித்தமை இதனாலென்க. எனவே, பண்டைய காலத்தில் கல்வி தன்னிச்சையான செயற்கிரியையாக இருந்தபோதிலும், அதன் போக்கினை வேறு நிறுவனங்களோ-நிகழ்ச்சிகளோ பாதித்தன என்பது பெறப்படும்.

ஈழத்துக் கல்வி முறையிலே அரசாங்கம் எவ்வாறு தலையிட்டது என்கிற விசாரணை சுவையும் பயனுமுடைத்து. சட்டபூர்வமான தலையீடு அண்மைக் காலத்தியதாகவே அமைகின்றது.

ஐரோப்பியருடன் ஏற்பட்ட வியாபாரத் தொடர்பும், அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அவர்களுடைய இறைமாட்சி ஆதிக்கமும் நமது கல்விப் போக்கினைப் பெரிதும் மாற்றின. 1505 இல் புயல்விதியால் போர்த்துக்கீசர் இங்கு வந்தனர். இக்காலத்தில் ஐரோப்பாவில் கல்வியின் மறுமலர்ச்சி இயக்கந் தோன்றிவிட்டது. புதிய போக்கும், புதியனவற்றைக் கண்டறிய வேண்டுமென்ற எழுச்சியும் மேலோங்கி நின்றன. இருப்பினும், போர்த்துக்கீசர் கத்தோலிக்க மதத்துடன் இங்கு வந்தனர். எனவே, கத்தோலிக்க மத பிரசாரகர்கள் கல்வியிலே அக்கறை காட்டுதல் இயல்பாயிற்று. இச்சந்தர்ப்பத்திலே பிறிதொன்றினையும் இங்கு ஞாபகப்படுத்துதல் நன்று. மத நிறுவனங்கள் கல்வி-வைத்திய வசதிகளைக் கவனித்தல் என்பது மேற்கு நாட்டினராலும், கிறித்துவ மிசனரியினரினாலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது என்னுந் தவறான அபிப்பிராயமொன்று நிலவுகின்றது. கிறித்து சகாப்தத்திற்கு முன்னரே, பௌத்த-சமண மதங்கள் இத்தகைய சேவைகளை முன்னின்று இயற்றின என்கிற வரலாற்று உண்மையை நாம் மறந்துவிடலாகாது. தமிழ் வளர்ப்பதற்குச் சங்கங்கள் இருந்தன என்கிற ஐதீகம் பௌத்த மதச் செல்வாக்கினாலேற்பட்டது என்று கொள்ள இடமுண்டு.

போர்த்துக்கீசர் ஆட்சி காலத்தில், நிலங்களைப் பதிவு செய்யுந் தோம்புமுறை வந்தது. கிராமத்திலுள்ள கல்வி கற்ற ஒருவரைத் தெரிவுசெய்து, தோம்பு, 'கற்றிக்கீசம்' ஆகியவற்றைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டன. 'கற்றிக்கீசம்' என்பதில் மதச் சார்பான கல்வியும் அடங்கும். இதுவே பாடசாலைக்கான வித்தாகவும் அமைந்தது. கிறித்தவர்கள் சட்டம்பு அல்லது சட்டம்பியாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். இன்றும் ஆசிரியர்கள் சட்டம்பி என அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ஓல்லாந்தர் ஆட்சி 1658-இல் இங்கு நிலைபெறலாயிற்று. போர்த்துக்கீசர் கத்தோலிக்கர்; ஓல்லாந்தர் புரட்டசுதாந்து மதத்தவர். இதனால் போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த கத்தோலிக்கர்களால் நாட்டின் கல்வியிலே தலையிட முடியவில்லை. அந்த ஊரிமை அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டது. இருப்பினும், ஓல்லாந்தரும் மதக் கல்வியிலும், மத பிரசாரத்திலும் பெரிதும் ஈடுபாடு காட்டினர். உயர்தரக் கல்வி பெற்ற உள்ளூர்க் குருமார்களைத் தயார் செய்வதற்காகக் கலாசாலைகள் ஏற்பட்டன. உபாத்திமார் என்போர் கல்வியை விருத்தி செய்

தலை மேற்கொண்டனர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட தோம்புகள் அக்காலத்தில் அரசாங்க கருமங்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தவர்களை எவ்வாறு பயிற்றுவித்தார்களென்பதற்குச் சான்று பகருகின்றன.

1802-இல் இலங்கை பிரித்தானிய குடியேற்ற நாடாயிற்று. 1815-இல் கண்டி தனது சுதந்திரத்தை இழக்க, தீவுமுழுவதும் அவர்களுடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டது இத்துடன், எல்லாப் பகுதிகளையும் நேரடி நிர்வாகத்தின் கீழ்க் கொண்டுவருவதற்காகக் கற்பாதைகள் அமைப்பதில் ஆங்கிலேயர் பேரார்வங் காட்டினர். இதனால், போக்குவரத்து வசதிகள் மட்டுமன்றி, கல்விப் போக்கும் மாறுவதாயிற்று. ஒல்லாந்தர் சிறிய கிராமியப் பாடசாலைகளை மறு பிரசாரத்திற்கு உபயோகித்தனர். ஆனால், இதனால் 1500 பவுண்கள் செலவாகுகின்றது என்பதை அறிந்த ஆங்கிலேய அரசாங்கம், அத்தகைய பாடசாலைகளை ஆதரிக்க மறுத்தது. இதனால் மதச் செல்வாக்குக் குறைந்ததினால் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியும், ஆங்கிலக் கல்விபெறும் அசிரத்தை ஓங்கியமையும் ஆங்கில அரசாங்கத்தை இவ்விஷயத்தைப் புனராலோசனை செய்யத் தூண்டின. முதலில், அரசாங்கம் தானே பாடசாலைகள் நடத்த முற்படாமல், புரட்டசுதாந்து இயக்கத் தலைவர்களிடம் கல்விப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு நில வசதியும், பணமும், பிற வசதிகளையும் கொடுத்து தவியது. ஆனால், காலப்போக்கில், அரசியல் அமைப்புகளில் மாறுதல்கள் கோல்புருக் சீர்திருத்தத்துடன் ஆரம்பிக்கவே, சட்டபூர்வமாக அரசாங்கம் கல்விக்கொள்கைகளிலே தலையிடுதல் என்பது தவிர்க்கமுடியாததாகி விட்டது.

1841-ஆம் ஆண்டில் ஸ்ருவட் மக்கன்லி என்னுந் தேசாதிபதி மத்திய பாடசாலைகள் ஆணைக் குழுவை நிறுவினார். இத்துடன் இலங்கையின் கல்விக்கொள்கையில் அரசாங்கம் பூரணமாகத் தலையிடத் தொடங்கிவிட்டது எனலாம். தீவில் வளர்ந்து வரும் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும், மக்களுடைய தேவைகளுக்கு ஏற்பவும், சிறந்த கல்வி அளிப்பது அரசாங்கத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளுள் ஒன்று என்பதும் நிலைபெறலாயிற்று.

முதன் முதலாகக் கல்வி சம்பந்தமாகச் சட்டசபையில் நிறைவேற்றப் பட்ட சட்டம், 1884-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறிய 33-எண் சட்டமாகும். இதனை விரிவுபடுத்தும் வகையில் 1906-இல் நகர பாடசாலைகள் சட்டம் எண் 5-ம், 1907-இல் கிராமப் பாடசாலைகள் சட்டம் எண் 8-ம் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்தச் சட்டங்கள் பலவாக இருந்தமையினால், பல குழப்பங்களேற்பட்டன. இந்தக் குழப்பநிலைகளைப் போக்கும் முகமாக, 1920-ஆம் ஆண்டில் கல்விச் சட்டம் எண் 1 சட்டசபையில் நிறைவேற்றப் பட்டது. இது முக்கியமான ஒரு சட்டமாகும். முந்திய சட்டங்களைப்போலல்லாமல், இஃது எல்லா இலங்கைக்கும் அமுலாயிற்று. அத்துடன், இது கல்விச் சபைக்கும், கல்வித் திணைக்களத்திற்கும் சட்டபூர்வமான அந்தஸ்துக் கொடுத்தது. ஆரம்பப்பாடசாலைகள் சம்பந்தமாக வித்தியாபதிக்கு உதவி செய்வதற்கு மாவட்ட சபைகளும் நிறுவப்பட்டன. ஆசிரியர்கள், பாடசாலைகள் சம்பந்தமான எல்லா விடயங்களையும் செயல்முறையில் நிர்

வகிக்கக்கூடிய ஒரு 'சட்டத்தொகுதி' இயற்றும் அதிகாரமும் கல்விச் சபைக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தில் நிருவாக விதிகள் மட்டுமன்றி, அரசாங்கத்தின் சமயக் கல்வி பற்றிய கொள்கையும் இணைக்கப்பட்டது. அரசாங்கப்பாடசாலைகளின் பாடவிதானத்தில் சமயக்கல்வி இடம்பெறவில்லை. உதவி நன் கொடை பெறும் பாடசாலைகளில் எந்தவொரு மாணுக்கனும் குறிப்பிட்ட ஒரு சமயப்பாடத்தைக் கற்கவோ, சமய அனுட்டானத்தை அனுட்டிக்கவோ வற்புறுத்தப்படலாகாது என்கிற 'மனச்சாட்சி விதி'யும் இடம் பெற்றது. இத்தச் சட்டத்தின் மிக முக்கியமானது 13-வது சரத்து எனலாம். அது வருமாறு:

உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள் அதிற் சேர அனுமதிக்கோரி விண்ணப்பிக்கும் எவருக்கும், அவருடையதோ அல்லது அவருடைய பெற்றோருடையதோ மத-இன-குல - சாதி - மொழி வேறுபாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டு அனுமதி மறுக்கலாகாது

1927-ம் ஆண்டில் கல்விச்சபைக்கு 'சட்டத்தொகுப்புக'ளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. காலத்திற்குக் காலம் அவற்றிலே மாற்றங்கள் ஏற்படவே, 1929-ம் ஆண்டில், மூன்று வெவ்வேறு சட்டத் தொகுப்புகள் நடைமுறையிலிருந்தன. முதலாவது, அரசாங்கப் பாடசாலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதாகவும், இரண்டாவது, உதவி நன்கொடை பெறும் சுயபாஷை அல்லது துவிபாஷைப் பாடசாலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதாகவும், மூன்றாவது, உதவி நன்கொடைபெறும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைக் கட்டுப்படுத்தத் தக்கதாகவும் அமைந்தன.

இந்தச் சட்டத்தொகுப்புகளில் அடங்கிய பிறிதொரு பிரதான அம்சமும் உண்டு. அஃது ஆதாயநோக்கத்தைத் தடுத்தது. உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலையின் முகாமையாளரோ அல்லது சொந்தக்காரரோ சுய ஆதாயம் பெறவோ, சம்பளம் பெறவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை. நன்கொடையிலிருந்தும், கட்டணங்களிலிருந்தும் கிடைக்கும் முழு வருவாயும் கல்விச் சம்பந்தமான நோக்குகளுக்காக மட்டுமே செலவு செய்யப்படல் வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

1931-ஆம் ஆண்டில் டொனமூர்த் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. இத்திட்டத்தின் கீழ் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுய ஆட்சி கிடைத்தது. புதிய சூழலுக்கேற்பக் கல்விச் சட்டமும் மாற்றி அமைக்கப்படல் வேண்டும் என்கிற எண்ணம் வலுத்து, இதற்கான புதிய மசோதாவும் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்த மசோதா 1939-ஆம் ஆண்டில், கல்விச் சட்டம் எண் 31 என்ற பெயரில் நிறைவேற்றிற்று. இச்சட்டத்தில் 1939, 1945, 1946, 1947, 1951 1953-ஆம் ஆண்டுகளிலே பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

இச் சட்டத்தின் கீழ் ஏற்பட்ட பிரதான மாற்றங்கள் வருமாறு:

(அ) கல்விச் சபை, ஆலோசனைச் சபையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது.

(ஆ) சட்டங்கள் இயற்றும் அதிகாரம் சட்ட சபையின் நிருவாகக் குழுவுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

1947-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேறிய திருத்தச்சட்டம் எண் 26-ம் முக்கியமானது. இதன் மூலம் பரீட்சை சபை, கல்வி அரசாங்கச்சபை ஆகியன நிறுவப்படுவதற்குவசதியளிக்கப்பட்டது. அத்துடன், இரண்டு பிரதான கல்விக்கொள்கைகளை செயலாக்கவும் வழி வகுத்தது. முதலாவதாக அரசாங்க பாடசாலைகளிலும், நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளிலும் கட்டணம் வசூலிக்கும் முறை ஒழிக்கப்பட்டது. அரிவரி தொடக்கம், பல்கலைக் கழகம் ஈடுக இலவசக் கல்வி பெறும் வாய்ப்பு இதனாலேற்படலாயிற்று. இரண்டாவதாக, அரசாங்க பாடசாலைகளிலும் சமயக் கல்வியும் பாடத்திட்டத்திலே சேர்ந்தன மேலும், பெற்றோரின் மதமல்லாத வேறு மதங்களுடைய அனுட்டானங்களில் மாணக்கர் அனுமதிக்கப்படலாகாது என்ற தடையும் விதிக்கப்பட்டது.

இலவசக் கல்வித்திட்டம் 1951-ஆம் ஆண்டில் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. இவ்வாண்டில், இலவசக் கல்வித்திட்டத்தை எல்லா அரசினர், உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளிலும் அமுலாக்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆசிரியர்களுடைய முழுச் சம்பளங்களும், விஞ்ஞான கூடம், வாசிகசாலை, முதலிய வற்றைப் பராமரிக்க ஏற்படும் செலவுகளும் அரசாங்கத்தின் நன்கொடையாக அமைந்தன. இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் சேராத பாடசாலைகள் உதவி பெறாத, பிரத்தியேக பாடசாலைகளாக இயங்க அனுமதிக்கப்பட்டன. அத்துடன், இந்தப் பாடசாலைகள் வசதிக்கட்டணம் வசூலிக்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டன. மேலும், ஆங்கில மொழிமூலம் கல்வி கற்கும் முறை, சுயபாஷைகள் மூலம் கல்விகற்கும் முறைக்கு மாற்றப்படல் வேண்டும் என்று கல்வி அமைச்சர் உத்தரவு பிறப்பித்தார். கலைப்பாடங்கள் எல்லாம் 1959-ஆம் ஆண்டில் தேசிய மொழிகளே போதனா மொழிகளாக அமைந்தன. கணித - விஞ்ஞான பாடங்கள் 1968-ஆம் ஆண்டுடன் தேசிய மொழிகளின் கற்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்கப் பணத்தில் வளர்க்கப்படுங் கல்வி அரசாங்கத்தினாலேயே நிருவகிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கொள்கையைச் செயலாக்கும் முகமாக 1960லும், 1961லும் பாராளுமன்றத்தில் இரு சட்டங்கள் நிறைவேறின. பிரத்தியேக, அரசாங்க உதவி பெற்றதாகட்டணம் வசூலிக்காத பாடசாலைகளைத் தவிர்ந்த மற்றைய எல்லா உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளும் வித்தியாபதியின் முகாமையின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டன. 1961-ஆம் ஆண்டில் அத்தகைய பாடசாலைகளின் சொத்துக்கள் அரசாங்கச் சொத்துக்களாக்கப்பட்டன. கல்வித்திணைக்களம், பாடசாலை முகாமை ஆகிய இரண்டு நிருவாகம் கல்வியிலே தலை யிடும் முறை இத்தால் ஒழிக்கப்பட்டது.

உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள் முறை ஒழிக்கப்பட்டதுடன், ஐந்து வயது தொடக்கம் பதினாறு வயது ஈடுக

உள்ள மாணக்கருக்கான புதிய பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்கும் உரிமை வித்தியாபதிக்கு மட்டுமே அளிக்கப்பட்டது.

மேற் கூறப்பட்ட சட்டதிட்டங்கள் பாடசாலைக் கல்விமுறையைப் பற்றியனவாகவே அமைந்தன. 1927-ஆம் ஆண்டில், உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளிற் கடமையாற்றும் ஆசிரியருக்கான இளைப்பாற்றுச் சம்பளத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. பல மாற்றங்களுடனும் திருத்தங்களுடனும், 1953-இல் பாடசாலை ஆசிரியர்களுடைய களைப்பாற்றுச் சம்பளச் சட்டம் எண் 44 நிறைவேற்றப்பட்டு, அவ்வாண்டு டிசம்பர் மாதம் அமுலுக்கு வந்தது.

இலங்கையில் மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. 1942-ஆம் ஆண்டின் சட்டம் எண் 20-இன் மூலம் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டது. 1958-ஆம் ஆண்டின் சட்டம் எண் 45-இன் மூலம் வித்தியோதயப் பல்கலைக் கழகமும், வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக் கழகமும் நிறுவப்பட்டன. மூன்று பல்கலைக் கழகங்களும் ஒரே விதமான நிருவாக அமைப்புக்கொண்டுள்ளன அரசாங்கப் பண உதவி பெற்றுச் சுயேச்சையாக இயங்குகின்றன.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்நாட்டின் கல்விமுறை மீண்டும் புனராலோசனை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மூன்று ஆணைக்குழுக்கள் ஆலோசனை சமர்ப்பிக்கும் முகமாக நிறுவப்பட்டன. அவையாவன:

- (அ) தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு
- (ஆ) தொழில் நுட்பக் கல்வி ஆணைக்குழு.
- (இ) பல்கலைக் கழக ஆணைக்குழு

இவற்றின் சிபார்சுகளை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து,

- (1) மக்களுடைய தேசிய-கலாசார எழுச்சிகளுக்கு இசைவானதாகவும்,
- (2) நாட்டின் பொருளாதார-தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தித் தேவைகளை முன்னேற்றக் கூடியதாகவும்,
- (3) இன - மத - பொருளாதார நிலை - சமூக அந்தஸ்து ஆகிய தடைகளுக்கு அப்பாலும் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி பயிலச் சம சந்தர்ப்பங் கொடுக்கக்கூடியதாகவும்,

ஒரு தேசிய கல்வித் திட்டத்தைத் தயாரித்து வருகின்றது.

[அடுத்த பக்கத்தில் கலாநிதி ஆனந்த குருகே எழுதிய 'தேசிய கல்வித் திட்டம்' என்னுங் கட்டுரை பிரசுரமாகியுள்ளது.]

தேசீயக் கல்வித் திட்டம்

—கலாநிதி ஆனந்த குருகே

ஓரு நாட்டிற்கு ஒரு வகைக் கல்விமுறை ஏற்புடைத்தாக இருக்கலாம்; ஒரு குறிப்பிட்டகாலத்திற்கு பிறிதொரு கல்விமுறை ஏற்புடைத்தாக இருக்கலாம். இருப்பினும், அதே கல்வி முறை இன்னொரு நாட்டிற்கோ, இன்னொரு சகாப்தத்திற்கோ தகுந்ததாக அமையமாட்டாது. ஏனெனில், ஒவ்வொரு நாட்டினதும், ஒவ்வொரு தலைமுறையினதும் சமூக-பொருளாதார-கலாசார அறைகூவல்களை யேற்று, அவற்றிற்குத் தீர்வுகாணக் கல்வி விழைகின்றது. அஃது இயக்க சக்தி மிக்கச் செயற் கிரியையாகும். கல்வியின் பரிமாணமும், அதனை மாணக்கருக்குப் புகட்டும் நிருவாக அமைப்பும் எப்பொழுதும் புனருத்தாரணஞ் செய்யப்படுகின்றன. அவை நாளதுவரைக்கும் பொருத்தமானவையாக அமைக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், கல்வியின் சில குறிப்பிட்ட நோக்கங்கள் அனைத்துலகமானவை. அவை நித்தியமானவை. மனிதன் எங்கேயாவது, எப்பொழுதாவது சமுதாயத்தின் அங்கமாக வாழ்ந்த பொழுதெல்லாம், அவனுடைய நேரத்தினதும் கவனத்தினதும் பெரும் பகுதியை ஈர்ந்த சங்கதி ஒன்றுண்டு. அது, சமுதாய அமைப்பிற்கு இசைந்தொழுகவும், சுற்றுடலைப் புரிந்து அதனை வசப்படுத்தி வாழ்வுந் தன் சந்ததியைப் பயிற்றுவித்தல் என்பதாம். பழக்க வழக்கங்களையும், தடை விதிக்கப்பட்ட செயல்களையும், பாரம்பரியக் கதைகளையும், நாடோடிப் பாடல்களையும், வேட்டையாடுதல் அல்லது விவசாயஞ் செய்தல் ஆகிய தொழில்களையும் சம காலச் சமூகத்திற்குத் தேவையெனக் கொள்ளப்பட்ட மற்றுஞ் செய்திகளையும் தன்னுடைய பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிப்பதற்கு அவனை உந்திய நோக்கங்களையும் ஆசைகளையும் அவன் சேதன பூர்வமாக அறிந்திருக்கவில்லை. இருப்பினும், தற்காலப் பெற்றோரும், கல்வித் திட்டங்களை வகுப்போரும் தேசீயக் கல்வித்திட்டத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் அதே சுவட்டிலேதான், அவன் கூட, அடிப்படையிற் சிந்தித்திருக்கின்றான்.

தேசீய கல்வித் திட்டம் என்பது பரந்த சொற்றொடர். வாழ்க்கைக்கும், அதன் கடமைகளுக்கும் தன் இளைஞரைப் பயிற்றும் பொருட்டு, ஒரு நாடு கைக்கொள்ளும் முழு நிருவாகத்தை யும் அது குறிக்கும். பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றையும், அவற்றின் மூலம் போதிக்கப்படுங் கல்வியையும், நிருவாக அமைப்புகளையும் அஃது உள்ளடக்கும். எந்தத் தேசீயக் கல்வித்திட்டமும் பின்வரும் மூன்று முக்கிய குறிக்கோள்களைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கமாக அமைதல் வேண்டும்.

- (அ) தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு குழந்தையும், எவ்வித பாரபட்சங்களுக்கும் உட்படுத்தப்படாமல் அடிப்படைக் கல்வி பெறல் வேண்டும். இதன் மூலம், அதிக விளக்கத்துடனும், ஆற்றலுடனும், பிரசை என்னுந் தனது கடமையை நிறைவேற்ற,

மொழி-எண் ஆகியவற்றிலே அடிப் படைத் திறமையைப் பெறுகின்றான்.

(ஆ) ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அதனுடைய சுய ஆற்றல்களுக்கும், மனப் போக்கு களுக்குமேற்பப் பயிற்சி பெறுஞ் சந்தர்ப் பமளிக்கப்படல் வேண்டும், இதன் மூலம், நாட்டின் சமூக-பொருளாதார அபிவிருத் தியிலே தன் பங்கினை அளிக்க அவன் தயாராகுகின்றான்.

(இ) ஒவ்வொரு குழந்தையுந் தன்னுடைய மத-ஆன்மீக-கலாசார பாரம்பரியத்தை விளங்கி, அதனை உரிய முறையில் மதித் தல் வேண்டும். அத்தகைய அறிவும், மதிப் பீடும் சமுதாயத்தின் தார்மீக சேய லாபத்தை உறுதிப்படுத்துவதுடன், அவ னிடத்திலே நாட்டுப் பற்று - தேசியப் பற்று ஆகிய உணர்வுகளை வளர்க்கின்றன.

தற்கால இலங்கையின் அரசியல் - சமூக - பொருளாதார நிலை களுக்கேற்றதான தேசியக் கல்வித் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் பொழுது, இலங்கையிலுள்ள நாம்கூட, இந்த நோக்கங்களை ஏற் றுக்கொள்ளுகின்றோம். அமுலிலுள்ள கல்வித் திட்டம் எவ்வளவு தான் பிழையானதாகவும், பயனற்றதாகவும் இருந்த போதிலும் அதனை மாற்றியமைத்தல் சுலபமான காரியமன்று. மாற்றம் என்றதுமே, அது பலருக்கு வெறுப்பூட்டுவதாக அமைகின்றது என்பது ஒரு புறமிருக்க, கல்வியிலேற்படும் மாற்றங்கள் ஒரு முழுத் தலைமுறையையே சீமைப் பெருச்சாளிகளாக்குந் தன்மைத் தாக அமையலாம். இது பெரும்பாலும் அவர்களுடைய எதிர் காலத்தையும் பாதிக்கின்றது. எனவே, கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் நிதானமானதாக இருத்தல் வேண்டும். பகட்டான திடீர்மாற் றங்கள் சிபார்சு செய்யத்தக்கன அல்ல. செயல் அனுட்டானத் திற் கொண்டுவரத்தக்கன அல்ல. கல்விச் சீர்திருத்தங்கள், தேசம் முழுவதும் பங்குபற்றும் மெதுவான, திட்டமிட்ட செயற் கிரியையாக அமைதல் வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் பெற்றோர்- ஆசிரியர் - மாணுக்கர் ஆகிய தனது சுய நிலைக்களனில் நின்றே கல்விப் பிரச்சினைகளைப் பார்க்கின்றார். ஒவ்வொருவருடைய பிரதிபலிப்புகளும், அபிப்பிராயங்களும் பிரதானமானவையே. தேசம் முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து, ஐக்கியத்துடன் உழைக்க வேண்டிய பணியொன்று இருக்குமெயானால், அப்பணி, நிச்சயமா கத் தேசியக் கல்வித் திட்டத்தைத் தயாரித்தலாகத்தான் இருக்கும்.

"DUCO"-

Cellulose Lacquer

"DULUX"-

COACH FINISH

Names to Remember

When it

Comes to Paints

Chief Distributors:

ENGLISH PAINT CO.

19, CHINA STREET,

COLOMBO-11.

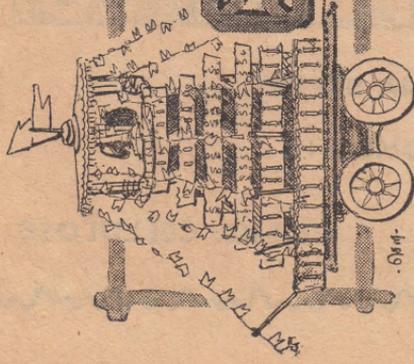
CALL: 5771

GRAMS: CELLULOSE.

டத்திலே தரிக்காது நடைபெறும் நித்திய சருமங்கள்.

'இன்று வருடம் பிறப்பு... முதன் முதலில் இந்த எண்ணந்தான் முகத்தாருக்கு ஏற்படுகின்றது, எத்தனையோ வருடப்பிறப்புகள் வந்துபோய் விட்டன. அவற்றுடன் எத்தனையோ வருடங்களும் ஓடி மறைந்து விட்டன. பார்வதிபிள்ளையைக் கல்யாணன் செய்த முதல் வருடம் வந்த வருடப்பிறப்பு; இராமேசுவர நேர்த்திக் கடனுக்குப் பிறகு சுப்பிரமணியனைப் பெற்று, முருகண்டியிலே மயிர்நீக்கக் கடன்

செய்த மறுநாள் வந்த வருடம் பிறப்பு; செளந்தரம் கல்யாணமாகி, மருகனுடன் வந்த வருடம் பிறப்பு; தகப்பனுக்குத் தலைக் கொள்ளி வைத்து, கோடி கட்டாதே கழிந்த வருடம் பிறப்பு; பார்வதிபிள்ளையாய், நாளே காடாகிக் கிடந்த வருடம் பிறப்பு; இப்படிப் பல. கால ஓட்டம் அவர்தம் உழைப்பை விழுங்கி, உடலைச் சருகாக்கிவிட்டது. முன்னர் போல சுறுசுறுப்பில்லை. நல்லெண்ணெயில். வெதுப்பிய கத்தரிக்காயுடன் மூன்று நீற்றுப்பெட்டி பிட்டுச்

.694-

சு கத்தார் என்றழைக்கப்படும் ஆறுமுகம் துயிலெழுந்து ஒரு திருக்காட்சி. தலையணையும் போர்வையும் உட்திணித்துப் பாயைப் பக்குவமா கச் சுருட்டி வைப்பது ஒரு கலை. கொட்டாவினையை மறைப்பாருளது ஷின்ரி ஊனையிட்டு, கைகளை நீட்டி மடக்கி, உடலை உலுப்பிச் சோம்பலை முறித்தால், துயிலெழு படலத்தின் ஓரம்சம் நிறைவுறும். தலைமாட்டில் நெருப்புப் பெட்டியும், தாவடிப் புகையிலைச் 'சுத்து'ம் எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கும். 'சுத்தை' நேர்த்

னக் குந்தி எழும்பச் சிரமப்படுகின்றார். இதனைப் பிள்ளைகள் அறிந்து கொள்ளாத வகையில் நடந்துகொள்ளுகின்றார். கடைக்குட்டி மகளைப் பற்றித்தான் கொஞ்சம் கவலை.

திண்ணையிற் குந்தி, கப்புடன் சாய்ந்துகொள்கின்றார்.

'அவன் பொடிச்சிதான் பாவம். தாயத்தின்னியாப் போயிட்டுது. படிப்பை முடிச்சுப் போட்டு, மூலை யிலே கிடந்து பெருமூச்சு விடுகுது. அவளை மூத்தைகள் விரும்பினதுமெண்டு மூத்தைகள் விரும்பினதுதான். வேணுமெண்டால், உதுக ளின்ரை பொம்பிளைப் பிள்ளையள் படிச்சு உத்தியோகம் பாக்கட்டும். இனையவனின்ரை பாடு பிழையில்லை. ஒரு மாதிரி ஒரு வேலையில் கொழுவி விட்டான். ஏதோ கொம்பனியிலே தான் வேலையாம். ஆன, சம்பளம் புழையில்லை. மேலுக்கு நல்லா வர லாமெண்டு மூத்தவனும் மச்சான்மா ரும் சொன்னாங்கள். அவன் கடைக் குட்டி எண்டு வீட்டோடை இருந்து சாப்பிட்டுப் பழகியவன். மூண்டு நாலு மாசம் அதுவுமில்லை. கயிற்றப் பட்டு வாழ்ந்தால் தானே பேந்து பின்னடிக்குத் தங்கடை பாடுகளைத் தாங்களே பாக்குங்கள். நல்லூ

தியாகப் பற்றவைத்தால், கால்கள் தம் இச்சையாகவே கொல்லைப் பக் கம் நடக்கத் தொடங்கும். எப்பொழுது தொடக்கம் வைகறை துயிலே மும் வழக்கத்தை வாலாய்ப்படுத்திக் கொண்டார் என்பது அவருக்கே ஞாபகமல்லாத சங்கதி.

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழ்ந்துவிட்டார். கடிகாரத்தைப் பார்க்காது, கடிகாரத்தின் விநாடி முள்ளைப் பார்க்கிலும் நுணுக்கமான நேரக் கணக்கில் இயங்குவது அவருடைய இரத்தத்திலேயே ஊறியிருக்கின்றது. கொல்லையிலே சுழிவுக் கரு மத்தை முடித்து, அடிக்கமுவி, திணை மறடிக்க முடி மரத்துலே தொங்கும் குரும்பைப் பாதியிலே கிடக்கும் உமிக்காரியிறற் பற்களைச் சுத்தஞ் செய்து, திணைக்கு மீளுவார். 'இறப்பில்' தொங்கும் வெண் சங்கிலே கதிர்காமத்து வீபூதி இருக்கும். வலக் கை விரல்களுக்குள் எடுத்து, 'சிவ... சிவா.....' என்று உச்சரிக்கும்பொழுது, நல்லூர்க்கந் தனின் உதயகாலப் பூசைமணி கேட்கும்.

இன்றும் "சிவசிவா..." என்று விபூதி பூசும்பொழுது, உதயகாலப் பூசை மணி கேட்கின்றது. கால ஓட்

சாப்பிட்டும், நாலு மரவள்ளிக்கிழங்கு கைச் சுட்டுப்பச்சை மிளகாய் சகி தம் போட்டுக் கொண்டாற்றான் காலைப்பசிமுடங்கும் என்பன இடா ரூப் பருவ நினைவுகள். பிள்ளைகளைப் படிக்கவைத்து உத்தியோகக்காரராக் கியதினால் இரண்டு பாண் துண்டு களைக் 'கொறி'க்கும் பழக்கம் முகத்தார் வீட்டிலும் பரவி விட்டது. படுத்த படுக்கையாக வைக்கும் படியாக உடம்பிற்கு அப்படி யான மிஷலை. முதுமை உணர்வு வலுக்கின்றது. சிறிது வாதக்குணம் போன்ற எண்ணமும் மேலிடுகின்றது. திடீரெ

சுகநிபுரீ
சுகநிபுரீயுள் றி மம யங்குகுரி

ரான்ரை புண்ணியத்திலே எல்லாம் தங்கடை சீவியப் பாடுகளைப் பாக்கக் கூடிய நிலைக்கு வந்துட்டுதுகள். என் ரை கெட்டித்தனம் என்ன இருக்கு? ஆண்டவன் அளந்தபடி நடக்குது...

ராஜ். மித்ரா

வீடியப்புறக் கோச்சியிலே மூத்தவன் வருவான். அவன் மறந்தாலும் அலுத்தாலும் அவன்ரை மனுஷி கமலா இஞ்சை வராமலிருக்காள். என்னெட்டைக் கைவியளம் வாங்கிறதிலே அவளுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை.....ஓம்...அதுகளின்ரை மூத்ததுக்கும் - உந்தப் புது நாயயப் போர் சட்டண்டு மனசிலே வரறேல்லை...அவள்தான் அம்சதொனிக்கு பத்து வயதுக்கு மேலை இருக்க வேணும்...என்ன பத்து? பதினெண் டுக்கு மேலை கடுக்கண்ணூற பருவம்...ஓ, இவ போயே நேற்றெண்டாப் போலை இருக்குது...ஆஹ, வருசம் அஞ்சாகுது. அவள் புண்ணியஞ் செய்தவள் எல்லாப் பாரத்தையும் என்ரை தலையிலே சுமத்திப்போட்டுப் போயிட்டாள்.

இடைவெட்டில், மனோகரன் நேற்று எழுதியிருந்த சுடிதம் முகத்தாருடைய ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. வருடப்பிறப்பன்றே கொழும்புக்குத் திருட்பிவிட வேண்டுமென்று எழுதியிருந்தான்.

‘அதுவும் சரிதான், எங்கடை வாக்கடங்கள் நெடுகச் சரிவருமே? இப்பதான் போய வேலையிலே சேர்ந்திருக்கிறான். லீவு கீவு எடுத்துப் பழுதாக்கப்பட்டாது.’

‘அப்பனே முருகா’

வீட்டின் சின்ன அறைக்கதவு திறக்கப்படுகின்றது. ‘கடைக்குட்டி’ பத்மாதான் வருகிறான்.

‘என்னதான் பேரளவிலே பெரிய பிள்ளை எண்டாலும், வீட்டிலே சின்னப்பிள்ளைதானே? சரியா, இவ பார்வதிப்பிள்ளையை உரிச்சவைச்சமாதிரி இருக்கிறார். இவளை ஒப்பேத்திப் போட்டனெண்டால், பேந்தென்ன? சிவனே எண்டு கண்ணை மூடலாம். இவனே மனோகரனை இவளினரை அண்ணலின்ரை பொடிச்சிக்குத்தான் பெடியங்களின்ரை காரியத்தை நிதானமாகச் சொல்லேலா... ஏன்?’

முதற் காரியமாகப் பத்மா வீட்டு முற்றத்தைக் கூட்டி, சாணகத்தண்ணீர் தெளித்து முடிக்கின்றார். வரு

அவள் சண்கள் கவனிக்கின்றன. மரவள்ளிக் கிழங்கு காய்ச்சிய சட்டியில் அடிப் பிடித்திருந்த பாகத்தைப் பொச்சுமட்டையால் நன்றாகச் சுரண்டிக்கொண்டே பேச்சுக் கொடுக்கின்றார்.

‘என்ன அப்பு... இண்டைக்கு காலமைக் கோச்சியில மூத்தண்ணீர் வருவாரல்லே?’

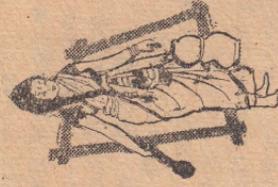
‘ஓம் பிள்ளை, சுப்பிரமணியம் வராமல் வருஷம் பிறக்குமே? என்னதான் இருந்தாலும் இவன் வருஷத்துக்கு வராமல் இருப்பானே?’

‘எப்பட்டியும் அவன் வருவான். காதுப் பிடியிலே கமலா கூட்டியந்நிடுவாள். கோச்சி இன்னும் நாவும் குழியைத் தாண்டியிருக்காது. இப்பநடக்கத்துவங்கினாலும், நேரத்தோடை ஸ்ரேஷ்டுக்குப் போயிடலாம். ஆனா, அவனுக்கு உதொண்டும் புடிக்கிறேல்லை. ‘நான் எங்கடை வீட்டுக்கு வாழ்துக்கு ஆறும் வந்து வழிகாட்டத் தேவையிலலை’ என்று எத்தனை கோசு கோவிச்சது எனக் கல்லோ தெரியும்?...’

‘புள்ளை, தேத்தண்ணீர்க்கு உலை வைக்கல்லையே?’

‘வைச்சிட்டன்’

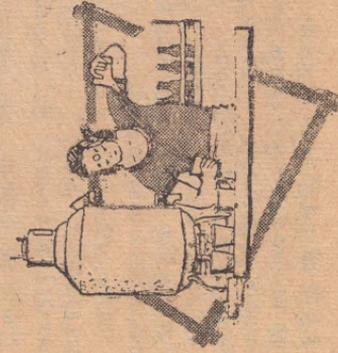
செந்தி
கந்தி
கந்தி
சுந்தியாருள்
சுந்தியாருள்

முகத்தாரின் இன்னொரு மகளான பரிமளத்தின் சணவனும் கொழும்பிலே தான் வேலை பார்க்கின்றான். பரிமளம் தைப்பொங்கலுக்குத் தந்தையின் வீட்டிற்கு வந்தவள், திரும்பிப்போகவில்லை. கணவன் சதாசிவம் நேற்றிரவு யாழ்ப்பெண்கின்தான் திரும்பியிருக்கின்றான்.

‘பாவம். அதுகளுக்கு ஆண்டவன் ஒண்டும் குறைவைக்கவில்லை. இதுக்கிடையில் முப்பதினாயிரம் கொட்டி புது மோடியிலே ஒரு வீடும் கட்டிப் போட்டுதுகள். கதைச் சாங்கத்திலே வைகாசி நாளுக்குத் தான் குடியேறுவினம் போலை கிடக்காது. பேந்தென்ன நெடுகிலும் குடியிருக்கப் போகின்றமோ? வாடகைக்குத்தான் விடுவினம். காரும் ஒண்டு வாங்கியிருக்கினமாம். அதை இன்னும்

டப் பிறப்பன்று விடிய முன்னரே, அன்றைய வழமையான கடமைகளைச் செய்துமுடிக்கும் வேட்கை. வருடப் பிறப்பன்று எல்லாக் காரியங்களையும் வீக்கனமின்றி உரிய முறைப்படி நிறைவேற்றிவிட்டால், வருடம் பூராவுமே அவ்வாறே அமையுமெல்லாம் நம்பிக்கையிலே ஊறித்தனைத் தமனம், வருடப் பிடிப்பன்று பழங்கறிகளுக்கு மதிப்பில்லை, கறிச்சட்டிகளை அடுக்களைக்கு வெளியே, இடப்பக்கமாக உள்ள செவ்விளநீர்க் கன்றடியிற் பரப்பி வைத்து, சாம்பல் தேரய்த் தெடுக்கப்படும் 'பொச்சு' மட்டையாற் தேய்த்துக் கழுவத் தொடங்குகின்றோள். திண்ணையிலே குந்தியிருந்து, சிந்தனையிலாழ்ந்திருக்கும் தந்தையை

ஊதகப டாஸககஊதக

“கொக்கா பரிமளம் இன்னும் எழும்பலல்லையே?.....உங்கடையதாரும் வலு நெஞ்செண்டுதான் வந்தவர். சரியாச் சாப்பிட்டிருக்கவும் மாட்டார்.”

ஒருநாளும் யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கொண்டுவரல்லை, அதுகளின்றை அன்புக்கும் அந்நியோன்யத்துக்கும் ஒரு சூழ்ந்தையைத்தான் ஆண்டவன் குடுக்கேல்லை. சாதகத்தில பின்னடிச்

தஞ்சமடைவோம்

ஆராரோ வந்திங் கமர்ந்தாடி ஓடியும் அலமந்து தேம்பி அழுதும் போராடி வாழ்க்கையை மெய்யாக்கிப் பொய்யாக்கிப் பூரித்தும் புழுங்கி அமிழ்ந்தும் வேரோடி நின்றபெரு வறுமைப்பிடி சிக்கி வீணாக வந்தேனெனவும் சீரோடு தின்றோர்கள் செல்வப்புழக்கொண்டு சிகரத்தில் நின்றபொழுதும் மாரோடு கொண்டசமை மரணப்பிடிதப்ப வழிகண்டு கொள்ளவிலையே ஊரோடச் சீரோட உறவேடப் பொருளோட உறங்கின்ற நாளும் வருமே நேரோடு நல்ல நினைப்போடு அறவாழ்வு நிலைகண்டு வாழ்க்கையதனில் பேரோடு வாழ்ந்த நபி பெருமானே முன்கொண்டு பெரியோனைத் தஞ்ச மடைவோம்.

சந்ததி விருத்தி எண்டுதான் இருக்கு. ஏழு வருஷத்துக்குப் புறகுதான் சதா சிலமும் தலைச்சுரைப் பிறந்தவனும், கொழும்பிலை பேர்போன டாக்கும், தரிட்டை எல்லாம் காட்டினவை. அதுகளுக்கு ஒரு குறையுமில்லை என்பது தான் சொன்னவயாம்.....

“கோப்பியை ஆற்றதுக்கிடையிலே குடியுங்கோ அப்பு” என்று பத்மா கோப்பி கிளாலை நீட்டினார்.

“என்ன புள்ள, முட்டைக்கோப்பி அடிச்சிருக்கிறாய், அத்தாரும் நீக்கி றுர் இப்ப சுப்பிரமணியமும் வந்து விடுவான்.....அவ்வரை அசாகன் முட்டைக் கள்ளனல்லவே?”

“இஞ்சை தாராளமா மூட்டை இருக்குது. புட்டுக்குப் பெரிச்சும் வைக்கலாம்”

முகத்தார் கோப்பியைக் குடிக்கின் றார்.

“மெய்ய புள்ளை கொக்கா செளந்தரம் இஞ்சை நேந்து வந் திட்டுப் போனவனல்லே? என்ன சொல்லிப்போட்டுப் போனவன்? மத்தியானச்சாப்பாட்டிற்கு வருவா ளாமோ?”

“அத்தான் நேந்துத்தான் வந்த வராம். அவரின்றை சகோதரி-உவை தான் பறங்கித் தெருவார்-மத்தி

டுப் போயிட்டான். அங்கை கடைச் சாப்பாட்டோடையித் தை வாயைக் கட்டிச் சீலிக்கினான். அந் தையும் இங்கையமாக ரெண்டு சிலவுகளைச் சமாளிக்கிறதுக்கு கந் தோர் விட்டாப்புறகு வேற வேவ யளயும் பாக்கிறதாம். அந்தந்த வய சிலை ஓடியாடிப் பிரயாசைப் பட்டு உழைச்சு சம்பாதிக்கத்தான் வேணும். அதுக்கு ஏத்த சாப்பாடு வேண்டாமோ? நல்ல வேளை.....பெட் டையன் கீழ்க்கண்டுக்கான். அந்த அளவிலே ஒரு ஆறுதல்.....வந்தவ னுக்கு ரெண்டு வேளை தன்றை கையாலை சமைச்சுக் குக்காமல் இஞ்சை ஓடியாறாளோ? பெரம்பிளைப் புள்ளையன் கரை சேருமட்டுந்தான் எங்கடை

“என்றை மடிசஞ்சையும் சால்வை யையும் எடுத்துத்தா பிள்ளை.”

“இவ்வளவு வெள்ளைத்தோடை கடைக்குப் போகப் போறியனே?”

“இல்லை, உந்த முச்சந்திமட்டும் டோயிட்டி வாறன். தச்சேலா ஏதேன் அரியது; நரியது கிடைச்சால்.....”

சாறனை உதறிக் கட்டிக்கொண்டு, ‘மடிசஞ்சை’ இடுப்பிலே சொருகி, ஏகாவடமிடச் சால்வையை எறிந்து படலையைக் கடந்தார்.

கள்...அதுக்காகக் கடையைப் பூட்டி வைக்கிறதே?”

“ஓமோம்.....எல்லாம் நம்பிக்கை யைப் பொறுத்ததுதான், பக்கபதி” என்ற முகத்தார், “கோச்சி இன்னும் வரேலலைப்போல” எனவேறு திசை யிற் கதைவதை திருப்புகின்றார்.

“நேர மாயிட்டுது ... வருஷத்துக்கு இஞ்சினை வாற சனக்கூட்டத்தோடை வாற ரயில் கொஞ்சம் முந்திப் பிந் தித்தான் வந்து சேரும். உங்கடை மற்ற மகன் குமாரசாமியும் இன் டைக்கு வாறர்போலை இருக்குது. தம்பியும் இஞ்சாலைப்பக்கம் வந்து வேகாலமாகப் போச்சது.”

நெஞ்சிலே குத்திக்கொண்டிருந்த முள், சோஜா இத்தழ்ப் படுக்கைக்குள் இனிதாக மறைகின்றது.

மதுராஜி ராஜசூயம், ஸ்ரீபாடி ஸ்ரீராமசுந்தரி

தூயபல சேவைகளாற்
றுவண்டு மெலிந்துவிட்ட
நெய்த் தொழிலாளி
நிலையதனைப் பெற்றுவிட்டேன்
என் ஏசுமான் என்னை
இழுத்தரைத்துத் தேய்க்கின்றார்
என்னினும்பான் என்னளவும்
இம்சையெனக் கொண்டதிலே
தனக்கும் பிற அயலார்க்கும்
தக்கோராய் வாழ்பவனை
எனக்குச் சுமந்துதவல்
எந்நாளும் இன்பமடா!
என்று 'தொழுப்பள்ளி'
ஏறுவாயல் தனிலே
அன்று செருப்பொன்று
அடியேன் தனைப்பார்த்து
மெல்ல நகைத்ததுவே
மேனியெலாம் புல்லரிக்கக்
கல்லாய்ச் சமைந்தேன்
கருத்திலொரு மின்னலடா...!

—பேல் காரியப்பர்

—0-0-0-0-C-0-0-0-0-0-0—
இ-12

அதே நாக்குகள் திசை திரும்பி,
அவரை மல்லாக்காகக் கிடத்திக்
கறி சுட்டபொழுது.....

“பிஞ்சிலை பழுத்தவன், தமையன்
இருக்கக் கூடியதாக, ரெண்டு குமரு
கள் வீட்டுக்குள்ளே பெருமூச்சு விட
டுக் கொண்டிருக்கக் கூடியதாக, இவ
னுக்குக் கவியாணப் பைத்தியம்.....
அதுவும் ஊர் பேர் தெரியாத வேதக்
காரிச்சியாம்...தூ, இவன்ரை படிப்பு
நாக்கு வழிக்கத்தான் உதவும். இவன்
தன்ரை படிப்பை தூக்கி எறிஞ்சு
போட்டு கக்கூசு வாளியைத் தூக்கித்
திரியட்டும்”

இத்தகைய வார்த்தைகள் மார்பு
மயிரைப் பொசுக்கி, இதயக் குலையை
வெதுப்பியெடுத்தபொழுது... குறுக்கு
இழைகளைத் தறி தலையிலே மின்சார
வேகத்தில் இணைக்கின்றன. இன்னர்
தலையிடிக்கும், காய்ச்சலுக்குங்கூட
இனிச் சருளும், தேயிலைச் சரையும்,
வெற்றிலை பாக்குப் பெட்டியும்
கொண்டோடி வந்தவர்கள் குமார
சாமியின் அவசரக் கவியாணத்தின்
பின்னர், முகத்தார் வீட்டுப் படலை
யைத் திறக்க முகஞ் சுழித்துக் கூசி
னார்கள். அப்பொழுது சுப்பிரமணி
யம் எல்லாவற்றிற்கும் ஆறுதலாக
இருந்துங்கூட, முகத்தார் இந்தப்

பாணத்துக் கிடுகு வேவியாலே சங்
கையை மறைச்சக் கொண்டு மனச்
சாட்சிக்கு விரோதமாக நடத்துக்
கொண்டே வாழ்பவருக்கு என்றை
போக்கு விளங்காது. என்றை போக்கு
எனக்கு விளங்கும்? என்று ஒருநாள்
உங்கினை சத்தம் போட்டான். இது
களிலேயும் புழையிலீ. ஓட்டி நடக்
காதவேளை என்ன சகவாசம்
எண்டுவிடைக்கொண்டுதுகள், புறம்பு
காட்டி நடக்கிற உவையனோடை
எனக்கென்ன தொடர்ச்சல் என்று
அவனும் விலகிக்கொண்டான். அவன்
ரை முண்டு பிள்ளையனும் படிப்பில்
வலு வின்றராம். எனக்கெண்டா
அதுகளைப் பார்க்க ஆசைதான். இவ
வின்றை ஆண்டுத் திவசத்துக்குத்
தான் ஒரு பொடியனைக் கூட்டியந்

ராஜ்யபாபுரக
ரகபடு மஹாசபு
சுத்பாபுரிகி தீமாயலூதி

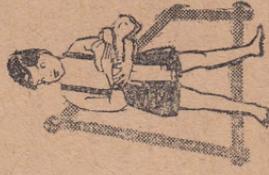
தான். அப்பப்பா எண்டு அவன் வாழைப்பழத்தோடாடை என்றை மடியைவிட்டு இறங்கவும் மாட்டான். பொங்கல் - புதுவருஷம் - தீவாளி எண்டு மூண்டு கொண்டாட்டம் வருகுது. ஒண்டுக்கும் வாறேல்லை, எப்பவாவது இருந்திட்டு ஒருநாள் தனியா வருவான். புள்ளையினரை சுகபல னைப்பற்றிச் சனப்புவான். குசினிக் கைப்பாய் தானே ஏதாவது போட்டுத் தின்னுவான், அங்க கூட்டம், இஞ்சை கூட்டம் எண்டு சொல்லு வான். உடனேயே போய்விடுவான். பேந்து விசாரித்துப் பாத்தால் அண்டைய கோச்சியிலேயே ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டான் எண்டு தெரிய வரும்.....மெய்தான். அவன்ரை போக்கு இஞ்சை ஒருத்தருக்கும் விளங்கு கல்லை. அதோடாடை அந்தப் போக் கிலை ஒருத்தருக்கும் விருப்பமுமில்லை. ஒரே மாதிரியான கோபத்தனல்திவை யனின்ரை மனங்களிலே இருக்குது. என்ன இருந்தாலும் சகோதர பாசம் எண்ட சாம்பல். அதுகளை மூடி வைச் சிருக்குது, வீட்டிலே எல்லாரும் அவ னைக் குறையாத்தான் பேசவினம். நான் மட்டுந்தான் அவன்ரை பக்கத் திலே பேசுறது. என்ன இருந்தாலும் அவனும் என்ரை மேந்தானே? இது கள் இதுகளின்ரை போக்கு, அவன்

தில்லை. ஓரவஞ்சக மலுஷன் எண்டு கூட நினைக்குதுகள். "நீங்கள் என் னத்தைத்தான் சொன்னாலும், அவ னும் என்ரை புள்ளைதான்" எண்டு சொல்லுவன். இதுகளும் பேசுத துத்தான் ஆடுகிறது. ஏதே நான் அவன் தான் என்றை புள்ளை எண்டு சொல்லிப் போட்டதைப் போலே. தாய் மனம் பித்துத்தான். இவவும் இப்ப இல்லை. என்றை மனமும் பித் துத்தான். இது ஒண்டை மட்டும் நான் குமாரசாமியைப் பற்றி மறக்க மாட்டன். இவையள் ஆயிரத்தைச் சொல்லுட்டும். சுப்பிரமணியபா இருக்கட்டும்; சவுந்தரம் பரிமள மாக இருக்கட்டும்; மனோகரன்-பத்மா வாசு இருக்கட்டும்; -முகத்தார் ஆறு முகத்தின்றை பின்னையெண்டு தான் ஊர் தேசத்திலே தெரியும்.....ஏன், சதாசிலை தங்கராசா எண்டாப் போலே என்ன? என்றை மருமகன் எண்டாத்தான் நல்ல விளம்பரமாத் தெரியும். ஆனா, கடைத் தெருவில்லை எத்தனை பேருக்கு என்னைக் குமார சாமியின்ரை அப்பெண்ணுதான் தெரியுமெண்டு இவயளுக்குத் தெரியுமே? அப்படைக்கு பூனிலை நான் தெல்லிப்பழைக்குப் போகேக்கிள்ளை ஒரு பொடியன் "நீங்கள் குமாரசா மின்ரை தகப்பனல்லவா?" எண்டு

ஷத்தைத் துவங்க வேணுமெண்டு ஆசை வந்திட்டுது."

"என்றான் உன்ரை ஆசையை யும் கெடுப்பான்"

முகத்தார் ஐயம்பின்னையுடன் கொஞ்சம் "முல்பாத்தி" பண்ணி விட்டு, அவருடனேயே கடைக்குச் சென்று, மக்கள் - பேரப்பிள்ளைகள் ஆகிய சகலருக்கும் இதமாகக்கறி- காய்கறி - பழவகைகள் வாங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்பும்பொழுது பத்துமணியாகிவிட்டது.

மாமாசக சபாபதி

விடு கலகலப்பு நினைந்து காணப் படுகின்றது. சுப்பிரமணியமும் குடும் பமும் வந்தால் சத்தத்திற்குக் குறை வில்லை. பின்னாக புத்தராடை புனைந்து காணப்படுகின்றார்கள்.

அவ்வரை போக்கு. கையிலே இருக்கிற அஞ்சு விரலும் சமமே? ஒண்டுக்கொண்டு வித்தியாசமில்லையே, வீட்டுக்குள்ளேயும் உப்புடித்தான்..... ஊருக்குள்ளே அவனுக்குத்தானே பேரும் நடப்பும்? அவன் இவ்வளவு உதவரங் கெட்டவனெண்டால் ஊரிலே உப்புடிப் பேர் இருக்குமே? இதுகளுக்குப் படிச்சும் புத்தியில்லை. இவங்களைக் குடும்பத்துக்காகப் பெத்தன். குடும்பம் தேர்போலை நடக்குது. அவனை ஊருக்காகப் பெத்தன். அவன் ரோட்டளக்கிறான் என்கிற வைச்சுக்கொள்ளும். அதுக்காக அவனை நான் மெச்சிக்க கதைக்கிறதும் இதுகளுக்குச் சில நேரம் புடிக்கிற

புலு பாம்பையகிடு பஞ்சுத

— சூயதிரஸமுளி

கேட்டுப்போட்டு, தான் குந்தியிருந்த இடத்தை எனக்குத் தாரான். அந்தப் பொடியனும் பெரிய படிப்புத் தானாகும்.

“என்ன முகத்தார்? என்ன பொடியன் எல்லாம் வந்திட்டினமோ?” ஊயம்பிள்ளை தன்னுடைய படலை யிலே நின்றபடியே குரல் கொடுக்கின்றார்.

“கோச்சி அப்பவே வந்திட்டுது, வந்திருக்கவேணும்.”

“சுப்பிரமணியம் வராமல் நிற்க மாட்டான். மனோகரனும் வாரானாமோ?”

“ஓம்...கடுதாசி போட்டிருந்தான்”

“படலையிலே நிண்டுகதைக்கிறியன்? கடைக்குப் போறதுக்கு முந்திக் கொஞ்சம் பாவிச்சிட்டுப் போகலா மெண்டால்...என்னை மனுஷியை தெரியாதே? ஆற்றையென் சாட்டிலை தான்.....” உள்நுக்கை வாரும் கோவன்....”

“இப்ப வாதக்குணமாவும் இருக்குது. ஒத்துக்கொள்ளுமில்லை.”

“இது நித்தமே முகத்தார்? ஒரு வருஷம் பெருநாளுக்குத்தானே? உங்களைத் தாரத்திலை கண்டோடனையே, உங்கனோடை தான் வரு

ஊயம்பிள்ளையோடை மினக்கட்டு நான்தான் நேரம் பிந்திட்டன்போலை கிடக்குது. சுப்பிரமணியம் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு நிறத்திலைதான் உடுப்புகள் வாங்கியிருக்கிறான்...இஞ்சை பாருங்கோவன், இவன் கடைக்குட்டி தன்னை சட்டை தான் திரமெண்டு சண்டை பிடிக்கிறதை... ஓ, பரிமளமும் சதாசிகமும் கூட முழகிட்டினம். உந்த உடுப்புகள் சரியான விலையாம். வருஷப்பிறப்புக்கு நெடுகிலும் உலவ உப்புடித்தான் எடுக்கிறவை. கோயிலுக்குப் போகப் புறப்பட்டு நிற்கின்றே போலை. நல்லூராரனை இதுகளுக்கு ஒரு பிள்ளைப் பாக்கியத்தைத் குடு....சே, கண்ணாறு பட்டிப்பபாது... பத்தர் வுக்கு உந்தச் சீலை வடிவலத்தான் கிடக்குது. சாமத்திய வீட்டுக்குள்ளே சீலையோடு பாத்ததுக்கு இப்பதான் சந்தனக்கலர் நிறத்திலை தனக்கொரு சீலை வாங்கியரவேண்டும் என்று மனோகரனுக்கு எழுதினவன். அவன் தான் வாங்கியந்திருக்க வேணும்... இன்னும் சுப்பிரமணியமும் கமலாவும், முழுக்கி முடிக்கேல்லைப் போலை... உங்கை கிழைத்தடியிலை நிக்கினம். “புள்ளை பத்தமா. இந்தக் கறி சாமான்களைக் கொண்டுபோய் குசினியிலை வை.”

“அப்பு காலேச்சாப்பாடும் இவ்வா மலே கடைக்குப் போனவர்? நீங்கள் வருவியனெண்டு முட்டையும் பெரிச்சுக் காத்திருந்து தான் மிச்சம்.”

“அவன் ஐயம்பின்னே விடேல்லை. அவனோட அப்படியே கடைக்குப் போனதும் நல்லதாப் போச்சுது. சவ்வகிவ்வு இல்லாத நல்ல இறைச்சி கிடைச்சது, சின்னதுகள் உறைப்புத் தின்னாயினம், பால்சுறி வைக்க ஈரல் கிடைச்சது. கொத்தார் இறைச்சிவகை தின்னதுவர். நல்ல லொரு பாரை கிடைச்சது. மிச்சம் பெரியலுக்கும் உதவும். கைவிய ளத்தை முடிச்சிட்டுப் போயிருந்தால் கடையிலே ஒரு மண்ணும் வாங்கியிருக்கேலாது.”

“அப்புவுக்கு இந்த வருஷப்பிறப்பு நல்ல முழுவியளத்தோட துவங்கியிருக்குது” என்று சொல்லிக் கொண்டே, பெரிய உமலைத் தூக்க முடியாமல் தூக்கிக்கொண்டு அடுக்களைப் பக்கம் போகின்றார்.

“அந்த வேட்டிதான். பெத்தப் பாவுக்கு” என்று கூறிக்கொண்டே ‘பீஸ்’ வேட்டி ஒன்றை ‘ரீப்போ’ வில் அசோகன் வைக்கின்றார். ‘சித்தப்பாவு’ அப்பாவுக்குக் கூரை

ஈரச்சீயேபுடன் கமலா பெரிய அறைக்குள் ஓடுகிறார். முற்றத்தில் கம்பிக் கொடிக்குப் பக்கத்தில் நின்று தலையைத் தவட்டிக் கொண்டிருந்த சுப்பிரமணியம், “மருத்துநீர் அந்தா கிணத்துக்கட்டிலிருக்குது. போய்க் குளிச்சிட்டு வாருங்கோ அப்பு” என்று கிறார்.

“என்ன அவசரம்? மனோகரனும் முழுகிட்டு விட்டான். எங்கை அவனைக் காணேல்லை.”

“உதுகள் ஏதோ ஜஸ்திரீம் வேணும் சீனிச் சித்தப்பா எண்டதுகள். அவன் வாங்கப் போயிட்டான் போலே கிடக்குது. அவன் ஆறுதலாகக் குளிக்கட்டும. நீங்கள் முதலிலே குளியுங்கோ, வருஷம் பிறக்கப்ப்போகுது, கும்பம் வைக்கவல்லோ வேணும்?”

“ஓமோம்.” முகத்தார் கிணற்ற டிக்குப்போகின்றார். கட்டியிருக்குஞ் சாறத்துடன் குளிப்பது அவருடைய பழக்கம். ‘சனி நீராடு’ என்று வாரத்திற்கு ஒருமுறை; ‘மூன்று பெருநள் நீராட்டம் பிரத்தியேகமாக வந்து சேரும். தலையிலே மருத்து நீரை வைத்து நன்றாகத் தப்புக்கின்றார்.

“சித்தப்பா, சித்தப்பா” என்று அசோகன் ஆர்ப்பரிக்கிறார்.

வளந்திருக்கிறார். சொந்தமாச்சம் பாரிக்கத் துவங்கிட்டால் கெஞ்சம் பூரிப்புத்தானே? நல்ல தாராளமாச் சிலவழிக்கிறார். ஓம், போய்க் கொஞ்ச மாசந்தானே? இன்னும் கொழும்புப் பழக்கங்கள் நல்லாப் புடிபடேல்லைப் போலே... குமாரசாமியை இன்னும் காணேல்லை. சிலவேளை, நல்ல நாளும் பெருநாளும் எல்லாரும் கொண்டு டாட்டடடட நீக்கேக்கிள்ளை தான் ஏன் குழப்புவான் என்றுபோட்டு நிண்டிருவாரே?

இந்த எண்ணம் ஏற்பட, காலையில் இலசாக உறுத்திய நெஞ்ச முள் ஆழமாக இறங்குகின்றது. வலிதாங்க மாட்டாது. அவஸ்தைப்படுகின்றார். அவஸ்தைப் பரிசார எத்தனத்தில் பெருமூச்சென்று நீள்கின்றது..... இயந்திர வேகத்தில் கைகள் துலாக் கயிற்றை மேலும் கீழுமாக இழுக்க, வானி வானியாகத் தண்ணீர் தலையிலேயே கொட்டப்படுகின்றது.

“நானும் நல்ல வேளைக்குத்தான் வந்திருக்கிறேன். எல்லாரும் மருத்து நீராட்டம் முடித்தாயிறுப்போலே... பத்மா இதைப் புள்ளையளுக்குப் பிரிச்சுக் குடு.”

“இது நிச்சயமாக குமாரசாமி யின்றை குரல்தான். உந்த வெண்க

போட்ட வேட்டி ஒன்று வாங்கியந் தவர்' என்பதையும் அறிவிக்கின்றான். எவ்வளவோ தடுத்தும் பரிமளம் கேட்கவில்லை. அவன் நேற்றே 'பரமால்' சோடி ஒன்று எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டான். தான் முன்னர் கொண்டு வந்த வேட்டியுடன் பெய்த தப்பாவின்றைறைய உடுப்புகளையுட்கொண்டு வந்துகொடுக்கி 'டோய், பெய்தப்பாவுக்கு' இந்த முறை நாலுபதுவேட்டி' என்று உரக்கக் கத்தினான்.

முன்று வேட்டிதானே? ஒன்று சால்வையல்லோ?' என்று முலையில் நின்று மூத்தவள் ஹம்ஸதொனி திருத்துகின்றாள்.

'வீண் சிலவு, எவ்வளவு சொன்னாலும் கேக்க மாட்டுதுகள். அதுகளுக்கு ஏதோ செய்யவேணும்மெண்ட ஆசை. வீட்டோடைய நிக்கேக்கிள்ளை உடுத்தலாததையும் மனோகரந்தான் உடுத்தக் கிழிப்பான். இப்ப அவனுமல்லோ எடுத்துத்தரத் துவங்கியிருக்கிறார். இதுகளை இனி உடுத்துக்கிழிக்கிறதற்கு சொளந்தரத்தின்றை மூத்தவள் முகுந்தன் தான் இருக்கிறான். அவனும் இந்த மார்கழியில் சீனியர் சோதினை எடுக்கப்போறனாகும்.'

லக் கடை யானையின்றை குரல், அவன்றை தான்.

தண்ணீர் காதுக்குள் புகுந்து, தன் மனக்குகை நினைவுகளுக்கு உடுவந் கொடுத்தது. மாரீச ஜாலம் நடை பெறுகின்றதோ என்றுகூட ஒருகணம்

ஏனுக்கு நேரம்

வண்டுவிழி கன்றுமொழி கிண்டு முளத்தாளே தண்டைஒளி கொண்டை ஜொலிகண்டத்தினாலே பெண்டுவென கொண்டுவே அண்டி வருவாரேயே கொண்டவிளம் பேதைமனம் குமுறு தொடர்ந்து.

மிஞ்சிடெயமுழம் ஆசையது மேதினியிற் காற்று கெஞ்சியுனை கொண்டுவிடில் கேடுவரும் ஆண்மை அஞ்சுகமே கொஞ்சிடவே ஆனதடை நீங்க தஞ்சமளி பஞ்சணைவை கஞ்சமுகத் தோடே

காதல்மது உண்டுகளி கொண்டுவிடு வோமா? பேதமினி இல்லையென்ற பேறுபெறு வோமா? மாதர்பெறு தாய்மையதின் மாட்சியடை வோமா? சாதல்வரை ஒருயிராய் சார்ந்துவிடு வோமா?

இரவுபகல் உள்நினைவு என்மனதை ஆட்டக் கரவறியா உன்னுளத்தின் காட்சியெனக் கூட்ட நரரான தாலடையும் நற்பேறு ஈட்ட இரதிமதனாய் இணைந்துவிட ஏனுனக்கு நேரம்.

—“கற்கையாளன்”

நிலைக்கின்றார். இருந்தாலும் ஆசை இழுக்கின்றது.

“அப்பு எங்கை?”

“அவர் குளிக்கிறார்..... அப்பு சின்னண்ணர் வந்திருக்கிறார்” என்று பத்மா குரல் வைக்கின்றாள்.

துளிர்க்கும் நம்பிக்கை, பச்சையின் பசுமையை உறிஞ்சு, மறைப்புத் தட்டிக்கு மேலால எட்டிப் பார்க்கின்றார்.

முற்றத்தில் குமாரசாமி சிரித்த படி நிற்கிறான். அவன் பக்கத்தில் பத்மா நின்று, அவன் கொடுத்த சரையிலிருந்து இஞ்சு விசுக்கோத்து களைப் பங்கிருகின்றாள். சுப்பிரமணியத்தின் கடைக்குட்டி, வேற்று முகத்தைக் கண்டு பயந்தமாதிரி, கதிரையின் பின்னால் மறைவதை அவன் கவனிக்கத் தவறவில்லை. அவனுடைய பயத்தைக் கவனித்த குமாரசாமி, “நானுக்கு சித்தப்பாதான், ஒருத்தருக்கு சொல்லித் தரேல்லையா?” என்று சொல்லி மீண்டுஞ் சிரிக்கின்றான்.

‘அதே சிரிப்பு, இவன்ரை சிரிப்பு ஒருநாளும் மாறாது..... என்னைப் போல அந்தச் சூட்டுடை மயிர் முன் குடும்பி வைச்சது போல நிக்கிறதும் மாறாது. என்ன தான் மனக்

“புதுக் காரொண்டு எடுத்த தெண்டு கேள்விப்பட்டன். என்ன சாதிக்காரம்?”

“எனக்கென்னடா தெரியும்?”

“காரின்ரை விலையானும் இப்ப என்ன மாதிரி ஏறிக்கிடக்குத் தெரியுமே? உங்கரலை வீட்டுப் பொடியன்-அவன்தான் ரத்தினகோபால்-காரரை வித்துப்போட்டு ‘ஸ்கூட்டர்’ வாங்கி விருக்கிறானாம்...”

“காரரை விக்கேல்லையாம்..... இசுக்கூட்டரும் வாங்கினவனாம்.”

“இப்ப ஏதும் சாமான் கிமாள் வாங்க முடியுமே? அதுதான் வித்துப் போட்டான். அவன்ரை காரரை ராசாந்தோட்ட சங்கரப்பிள்ளை தான் வாங்கினதாம்..... அவன்ரை

சுப்பாய ருதிரு

மலையக் கிணியசயரதிரு
மலையக் கிணிய

தெரிந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லுகின்றான்.

‘இவன் ஊருக்கு வாறதோ அத்தி பூத்தாப்போலை. ஆனா, ஊரிலே நடக்கிற ஊண்டையும் விடாமல் அறிஞ்சு வைச்சிருக்கிறான்’.

முகத்தார் அவ்சர அவசரமாக மூன்று நான்கு ‘பட்டை’களை ஊற்றி ‘முழு’க்கைச் சுபத்துடன் முடிக்கிறார்.

வந்துகொண்டே, “ஆனைக்கோட்டை வைத்தியரின்றை பொடிச்சியைப் பற்றிக்கேள்விப்பட்டனீயே” என்றார்.

“ஓ, மோம். கேள்விப்பட்டன். சாதி ஒரு மாதிரி எண்டு தான் இவை கூத்தாடினவை. அவன் நல்ல பொடியன். கெலகதரையிலே படிப்பிக்கிறான்.”

“ஓ... என்னவோ உப்பிடித்தான் ஒரு பேர் சொல்லுகினாம்”.

“தலைபயத்துவட்டும்பொழுது. எந்தப் பத்தாடையை அணிவது என்னும் யோசனை அவரை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுகின்றது. சிறுபிள்ளைத் தனமன்று. பெரிய பிள்ளைகளுக்கும் தன்னுடைய செயலால் மனத்தாங்கல் ஏற்படக்கூடாது என்பதில் அக்கறை.

கோவங்கள் இருந்தாலும், அவன்றை அந்தச் சிரிப்பைக் கண்டோடனை ஒருத்தருக்கும் அவனை ஏசப் பேச மனம் வராது. ஆரையும் மருட்டும். “என்ன வாறெனண்டு அறிவிக்க ஒரு போல்டு கார்டு கிடைக்காமல் போச்சது உனக்கு”, என்று முகத்தார் கடிந்து கொள்ளுகிறார்.

“எல்லாம் அவசரந்தான், அப்பு... போல்ட் கார்ட் என்னத்துக்கு? நான் தானே நேரிலே வந்திட்டனே... அது கிடக்க, பத்மா வருஷத்துக்குச் சீலை கட்டியிருக்கிறார்... குமாரசாமி பத்மாவை அந்தக் கோலத்தில் அப்பொழுதுதான் முதன் முறையாகப் பார்க்கின்றான்.

“ஓம்... இவன் மனோசரன் தன் ரை முதல் சம்பளத்திலே எடுத்துக் கொண்டந்து குடுத்திருக்கிறான். வானிக் கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டே முகத்தார் சம்பளணையில் ஈடுபடுகின்றார்.

“அத்தான் எங்கை பத்மா? காரிலே யே வந்தவர்?”

“இல்லை, ராத்திரி உத்தரதேவியிலே வந்து சேர்ந்தவர் இப்ப அக்காவோடே கோயிலுக்குப் போயிட்டார்” என்று கூறிக்கொண்டே பத்மா அடுக்களைப் பக்கம் போகின்றார்.

கல்யாணப் யாம்?”

பேச்சுக்கால் எப்பிடி

“அது குழம்பிப்போய்க் கிடக்கு தாம்.”

“நீங்கள் மாணிப்பாய்ப் பகுதியிலே இருந்து வந்த சம்பந்தத்தை யல்லோ சொல்லுறியன்? இது இங்காலை கோப்பாய்ப் பகுதியிலேயாம்...”

“அதைப் பற்றி நான் கேள்விப் பட்டேல்லை.”

தூண்டன் சாய்ந்து கொண்டு நிற்கும் மனோசரனைப் பார்த்து, “தம்பி, உங்களைக் கொம்பனியை அரசாங்கம் கெதுயா எடுக்கப் போகுதுபோலே. தென் யூ வில் ஒல்சோ பிக்கம் ஏ கவுண்மென்ட் சேர்வண்ட்...” என்கிறான்.

“அப்பிடி நடக்காது...”

“நீ இருந்து பாரன் தம்பி... அப்பு தங்கராசா அத்தானுக்கு அடுத்த மாசம் உத்தியோக உயர்வு கிடைக்கப் போகுதாம், தெரியுமே?”

“உதுகள் எனக்குத் தெரியுமே?”

“முந்தநாள் ஸ்ரேசனிலே கொண்டு விட்டேக்கிளைதான் அப்பிடி ஒரு புரமோஷன் கிடைச்சாலும் கிடைக்கும் என்று அத்தான் சொன்னவர்.” மனோசரன் தனக்குத்

புது மலர்

சிரித்த முகங் காட்டியவள் சித்திரமாய் நின்றாள்—என் கருத்தகண்ணில் கோயில் கொண்டு கலையெழிலாய் நின்றாள்.

பிறைநுதலைக் காட்டியவள் பித்தமுறச் செய்தாள்—என் நிறைமனதில் நீந்தவொரு, நீரலையைச் செய்தாள்.

கயல்விழியைக் காட்டியவள் காந்தமென நின்றாள்—என் மயக்கமது தெளிவதற்கு, மந்திரங்கள் சொன்னாள்.

கார்முலைக் காட்டியவள் கலைமகளாய் நின்றாள்—என் மார்பதனில் மணிவிளக்காய், மாறியவள் நின்றாள்.

மின்னலிடை காட்டியவள் மெய்மறக்கச் செய்தாள்—என் புன்னகையில் பூத்தவொரு புதுமலராய் நின்றாள்.

—சாராணு கையும்

அதற்கிடையில், “நீங்கள் ஏன் ஈரத் தோடை நிக்கிறீர்கள்? இதைக் கட்டுங்கோ. நீங்கள் விரும்பிக் கட்டுவீயானே, நீலக்கட்டம் போட்ட சாரன்” என்றபடி கையில் வைத்திருந்த ஒரு பார்சலை நீட்டுகின்றீர்கள்.

குசேலனின் அவல் முடிச்சை அவிழ்த்து உண்டகண்ணனின் உள்ளத்திலே கூட இவ்வளவு மகிழ்ச்சி தோன்றியிருக்க முடியாது.

விரித்து உடுக்கின்றார். சலனமெதுவுமன்றி மற்றவர்களைப் பார்க்கின்றார். மெளனம்.

“அப்புவுக்கு நல்லாத்தான் இருக்குது...” வெளியேவந்த பத்மா மௌனத்தைக் கலைக்கின்றார்.

“நீ தீண்ட ஊரலை வந்தனீயே? இரன், நும்பம் வைக்கப்போகிறேன். பொது நாளா இருக்கிறதாலை உடனேயே கைவியளம் குடுக்கலாமென்பிருக்கிறேன்.”

“இல்லை அப்பு எனக்கு உதுகளிலை அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லை என்பது தெரியுந்தானே? அதோடை, விடியக் காலமேயே காரர்க்காரனிடடைக் கைவியளம் வாங்கிட்டான்.”

முகத்தாரின் முகத்தில் மூட்டம்.

கிளாலை நீட்டுகிறார். பதிலொன்றும் பேசாமல் அதை வாங்கிக் குடித்து விட்டு, கிளாலைத் திருப்பிக் கொடுக்கின்றார்.

முற்றத்து மாங்களில், சும்பத்துக்கு மாவிலைகள் ஓடித்துக்கொண்டே, அப்ப மத்தியானச் சாப்பாட்டுக் கொண்டாலும் வாறியோ? என்று முகத்தார் கேட்கின்றார். நப்பாசையின் உள்முடிச்சு அவ்விடையில் காளத்திரியாட்டமிடுகின்றது.

“அவன்தானே அப்பு சொல்லிப் போட்டான். கூட்டாளியள விட்டுப் போட்டு வரேலாது எண்டு” என்று சுப்பிரமணியம் சொல்லுகின்றான். வழக்கத்தில் மூத்தவன் அதிகம் பேசுவதில்லை.

“அப்ப வாறன்... எல்லாருக்கும் வாறன்” என்று கூறி அவசரமாகப் படலையைத் திறக்கும் குமாரசாமி, ஒரு கணம் திரித்து “அப்ப, இண்டைக் கணம் எங்கடை நாடகம் பின்னரம் முத்தவெளியிலை நடக்கும்... நல்லா இருக்கும்... நேரம் இருந்தா வாருங்கோவன்” என்று குரல் கொடுத்துச் செல்லுகிறான்.

கவிஞன்

உள்ளத் தெழுமும் உணர்வுகளை உரிய முறையில் ஒன்றாக்கி உள்ளத் தருவி போற்ற பாய்ந்து பலரின் உணர்வை தட்டிவிடும் கொள்ளற் கரிய கருத்துக்களை கோர்வை செய்ப வன்கவிஞன் என்னத் தனையும் அதில் கிறுமை இருத்தல் போற்ற இயலாது.

திண்மை நெஞ்சு உடையவரும் திருந்தி நன்மை கள்செய்து கண்ணிய முடனே வாழ்வதற்கும் காட்டும் பாரதை எனும் வகையால் புண்ணிய கருமம் பெருகிடவும் புவியில் தருமம் தனைத்திடவும் பண்ணும் கவிஞன் பாரினிலே பயனும் வாழ்க்கை பற்றிருவான்.

கள்ளைக் குடித்து மதிமயங்கி கயமை வாழ்வு வாழ்பவர்க்கும் கொள்ளை காமம் கொலை என்னும் கொடிய பாவம் தரன்புரிந்தும்

“இவன்தான் புது நாணயமாப் புறந்தவன். ஒண்டிலும் நடவடிக் கை இல்லாதவன். டேய் புத்தகப் படிப்பு, நீ எழுதுற கதையனும் நாடகங்களும் படிபில்லை. ஆவது அறிவது அறிவல்ல; வீட்டிலே உரவது அறிவதுதான் அறிவு. ஊரோடே ஒத்து வதுமுறதுதான் படிப்பு.” - இவ்வளவு நேரமும் அமைதியாக இருந்த சப்பிரமணியம் சொல்லுகிறான்.

“அதுக்கில்லை அண்ணை. நான் அஞ்சாறு பேரோடே வந்திருக்கிறேன். ஊராங்கடை காசிலை அவங்களை இவ்வளவு தூரம் கூட்டியந்தனான். இந் ஊருக்கு அவங்கள் புதிசு. அவங்களை ஹோட்டலிலே வீட்டிட்டு நான் இஞ்சை மினக்கடுறது அவ்வளவு வடிவில்லை எண்டுதான் சொல்ல வந்தனான்... நான் அப்பவாறன், பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல் திரும்புகிறேன்.”

என்ன இருந்தாலும் மரியாதை தப்பாது. ஆர் சொன்னாலும் தலையைக் கவண்டு கொண்டான் கேப்பான். மரியாதைக்காகத்தான். ஆஹு, தான் நினைச்சதைத்தான்செய்வான்.

“சின்னண்ணை..... இஞ்சு கோப்பி கொண்டிருட்டன். குடியுங்கோ வன்.....” என்று பத்மா கோப்பி

கும்பம் வைத்து கைவிசேடம் பரிமாறப்பட்டாகிவிட்டது. விரிந்ததையிலுள்ள ‘செற்றி’க் கதிரைகளில் அமர்ந்து சுப்பிரமணியமும், சதாசிவமும் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய பேச்சு சதாகிவம் புதிதாக வாங்கியுள்ள காரைச் சுற்றிச் சுழல்கின்றது. அவர்களுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில், தூணிலே சாய்ந்தவாறு செளந்தரத்தின் சார்பாக கைவிசேட வைபவத்திற் கலந்து கொண்ட முகுந்தன் நிற்கிறான்.

‘அவன் முத்த மாமனுக்கு நல்ல மரியாதை.’

கமலா, பரிமளம், பத்மா ஆகிய மூவரும் சமையல் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். ஹம்ஸதொனியும் பெரிய மனுஷி மாதிரிக் கூடமாட வேலை செய்கின்றாள். ‘குத்தி’ப் பலகையில் இருந்து கொண்டு, அவர்களுடன் மனோகரன் தன்னுடைய கொழுப்பு அநுபவங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறான்.

கறித்தேங்காய்களை யெல்லாம் போர்த்த தேங்காய்களாக்கி, முற்றத்திலே போர்த்த தேங்காயடி நடை பெறுகின்றது. யாருடன் என்ன

எல்லையில்லாத துயர் பூண்டு

ஏனோ உலகில் வாழ்பவர்கள் நல்ல உணர்வை நாடேற்க நல்ல உணர்வு கவிஞன் கவிதைகளாம்.

அன்றும் அவர்கள் செய்த பணி அரசர் அமைவமில் மிகப் பெரிது

நன்றும் தீதும் நலமுடனே

நல்கி உலகை உய்விக்க

குன்றும் அறிவுக் குரமிட்டு

குறைகள் நீக்கி நிறைபெருக

என்றும் உழைக்கும் கவிஞர்புகழ்

இகத்தில் அழியா திருந்திடுமே.

—கிண்ணியா எம். சுஹைபு

வினையாட்டில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அசோகன் ‘குழப்பாமல் இருக்க மாட்டான். கல்விலே பட்டுத்தான் தன்னுடைய ‘கையான்’ உடைந்ததாக அவன் சாதிக்கிறான்.

புதுவருடத்துக்கு ஏனைய மக்களின் அன்பளிப்பாகக் கிடைத்த புத்தகங்களை ‘ரீப்போ’யில் இருக்கின்றன. அவற்றை முகத்தாரின் கண்கள் மேய்கின்றன.

“புள்ளை பத்மா”

அவள் சைவேலைகளை விட்டுவிட்டு வருகின்றாள்.

“உந்த உடுப்புகளை எடுத்து வை புனை. பின்னரம் ஒருக்கா முத்த வெளிக்குப் போகவேணும் நாடகம் பாக்க. போகேக்கை மூத்தண்ணர் வாங்கித்தந்த வேட்டியையும், கொத்தார் வாங்கித்தந்த சால்வையையுந்தான் போட்டுக்கொண்டு போகவேணும்...”

“ஐயோ, இளையண்ணர்தான் பாவம்.....”

“ஓம் தங்கச்சி. எளியவரைப் பிறந்தாலும், இளையவரைப் பிறக்கக் குடாது” என்று மனோகரன் அடுக்களையிலிருந்தப்படியே சொல்லுகின்றான்.

இதிலே என்ன நகைச் சுவையைக் கண்டார்களோ? அண்ணரும் அத்தராலும் விழுந்து விழுந்து கிரிக்கின்றார்கள். மனோகரன் கையில் ஒரு நெருப்புக் கொள்ளியைத் தூக்கிக்கொண்டு, அடுக்களையின் மறைவான மூலையைப் பார்த்து நகருகின்றான்.

“இப்ப தம்பியும் பெரியாக்களைப் போலே...” என்று பரிமளம் குரல் எழுப்புகின்றாள்.

“சும்மா சத்தம் போடாதை பரிமளம், இளையவன் எண்டாப்போலை நெடுகிலும் சின்னப்பொடியன் எண்ட நினைப்பே? அவனும் உழைக்கிறான்; சம்பாதிக்கிறான்” என்று மச்சான் சார்பில் கமலா பேசுகின்றாள்.

‘மனோகரன் சிகரெட் குடிக்கத்துவங்கீட்டான் போலே. ஓ, உங்கை கிறுதியாலை புகை வருகுது. வளந்தாப்பிறகு, அதுஅது, அதுகளின்றை வீருப்பம்’

“என்ன மருமகன்? சயன்ஸ் பாடங்கள்தானே? பேத்தன் மா இங்கிலை நெகல்ட பண்ணுதை”

“ஹி இஸ் குட் இன் இங்கிலிஸ். கிறடிம் எடுப்பான்” என்று சதா சிவம் முகுந்தனின் சார்பாக உத்தரவாதமளிக்கின்றான்.

“தூண் விழுந்திடப் போகுது. அந்தக் கதிரையிலே இரன்”

“அத்தான், உந்தத் தூண்டியிலே நிறுப் பார்த்தால் ஹம்ஸ்தொனி அடுப்படியிலே இருந்து வேலை செய்யிறது தெரியுதாக்கும்”

“சதாசிவம்.....வாளைக்குக் கூடப் பிந்தீட்டியள்... அசோகனுக் கொண்டாலும் முந்தலாம்”

சதாசிவத்தின் கண்கள் பரிமளத்தைத் தேடுகின்றன. வரையைப் பொத்தும்படி சுப்பிரமணியத்திற்குக் கமலா சைகை காட்டுகின்றாள்.

விருந்தை ஓரத்தில் விழுந்து கிடந்த ஓர் இஞ்சி விசுக்கோத்தை எட்டியெடுத்த முகத்தார், குழந்தையின் சபாஷத்தின் ஒருவருக்குத் தெரியாமல் தன்னுடைய தளர்ந்து போன பற்களுக்கிடையில் நகக்குகின்றார்.

யமீநின் அவஸ்தை

பூமி தட்டையானதா, உருண்டையானதா? அதைப் பாயாகச் சூட்டியெடுத்தவர் திருமாலென்ப புரணத்திற் படித்தோம். மேற்கு நாட்டினரும், பல காலமாகப் பூமி தட்டையானது என்றும்பி நம்பினார். பதினேறாம் பதிலும் நூற்றாண்டுகளிலே நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிகள் பூமி உருண்டையானது என்பதைச் சந்தேகமற்றிருத்தனவாம். எல்லாரும் பூமி உருண்டையானது என்பதை நம்பினார்.

அண்மையில், விண்வெளிப் பயணத்தின்போது, அமெரிக்க விண்வெளிப் பிரயாணிகள் எடுத்த புலகம்படங்களிலிருந்து, பூமி தட்டையானதுதான் இடுக்கலாம் எனத் தெரிவதாகச் சில விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள் மீண்டும், பூமி தட்டையா உருண்டையா என்று பழைய ஆராய்ச்சி நடைபெறுகின்றது.

இதைப்பற்றிச் சிற்றெறும்பு என்ன நினைக்கின்றீர்? விடை வேறொரு பக்கத்தில்.

கிண்ணியா ஆலிம்

இளம்பிறை பிப்ரவரிப் ‘பூ’வில் மருதமுனைப் போடியாரை அறிமுகப்படுத்தினோம். இந்தப் ‘பூ’வில் கிண்ணியா ஆலிமின் சுய சரிதை இடம்பெறுகின்றது. கிழக்கு மாகாணத்தின் வட பகுதியில்; திருகோணமலை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம் மக்கள் பெருந்தொகையினராக வாழும் கிராமம் கிண்ணியாவாகும். அப்பிராந்தியப் பேச்சின் ஒலிமுறைகளை இது நேர்த்தியாகச் சித்தரிக்கின்றது.

இல்லை, வாப்பா. குறிஞ்சாக்கேணியிலே எண்ட மூணைக்கார்க்காணி சுமமா வானம் பாத்திக் கெடக்கு. அந்தக் காலத்திலே, எங்கெட வாப்பாட வாப்பா வெச்ச நாலைஞ்சு மாங்கண்டுதான் ஒண்ணெ ரெண்டக் காச்சிக்கிட்டிடுக் கெடக்கு. இந்தக் காலத்திலே மாமரங்காணக் காய்க்க மாட்டேன் எண்டுது. என்னு செய்யிற? எல்லாம் ஆண்டெவெங் விட்டவழி தான். அதுக்குத்தான் வாப்பா, பயிர்க்கொட்ட ஓவசியரெப் பாத்து, நாலஞ்சி பிலாக் கொட்டயும், மர்ங்கொட்டயும் வாங்கி வாறன். வெச்சித் தண்ணி ஊத்திப் பாப்போங். நல்லா வந்தாக்கா வருது. இல்லாட்டி, நான் என்ன செய்யிற? நானா இதையெல்லாம் அனுபவிக்கப் போறேன்? நம்மட புள்ள குட்டியாச்சிலுங் பெரிசா வந்தா, ஆஞ்சி தின்னுங்களை எண்டுதான் நானும் நாயாத் திரியிறங். சரி வாப்பா..... உன்னை படிப்பெல்லாங் என்னு பருவம்? நீயாச்சிலும் மட்டக்கொளப்பில வாப்பா உம்மாவெப் பிரிஞ்சி போய்த் தனியாப் படிக்கிறு. எனெய்க்கிட்ட ஒரு வளிசல் பொடியன் இரிக் கிரான். அவன்ர சேதிய என்னுத்த வாப்பா செல்லிற? இப்ப அவனுக்குப் பத்து வயசாப் பெயித்து. இப்பயே அந்த வளி

சலுக்கு ஒரு நாளைக்கி ஒரு கட்டு வீடி வேணும் வாப்பா. வீடி வேண்டிக் குடுக்காட்டி, உம்மாக்காறி அடுக்குப் பாளைக்க வெச்சிருக்கிற கோழி முட்டெயளக் கடையில குடுத்துப் போட்டு வீடி வாங்கிக் குடிக்கிறுங்..... நானுங் புள்ளெ புள்ளெயெண்டு கச்சைக்க பூத்திப் பூத்திச் செல்வங் குடுத்துத்தாங் அவன் இந்த மாதிரிக் கெட்டுப் போய்க் கெடக்கிறுன்..... பள்ளிக் கெண்டாச்சிலும் போனான் எண்டாக்கா ஒரு கொறச்சலும் இல்லை ஒரு புள்ளெயாச்சிலும், பள்ளியில படிச்சி உத்தியோகம் பாக்க வேணுமே எண்டு நெனச்சி, அந்த வளிசலப் படிப்பிச்சி உடுவம் எண்டாக்கா, அந்தக் கிடாமாடு ஒரு நாள் சட்டம் பிக்கிக் கல்லால எறிஞ்சி போட்டு ஓடிவந்திறான் வாப்பா. என்ன செய்து? “ஏண்டா வாப்பா; சட்டம்பிக்கிக் கல்லால எறிஞ்சா?” எண்டு நாங் கொஞ்சம் காரசாரமாக் கதைச்சா, தூசணம் சொல்லிப்போட்டு, போனான் வாப்பா. அந்தச் சனியென் எனெக்கிப் புள்ளெயாப் பொறந்தானே? சரி வாப்பா, வஸ்ஸையும் காணல்ல. நாங் பெயித்து வாறன் வாப்பா..... வாறன்.....

— ஆலங்கேணி

மு. வே. யோகேஸ்வரன்

வளநம் மாமணி

இப்புவின் வளரும் பயிரிலே குட்டிக் கதை, சுட்டுரை, கவிதை முதலியன இடம் பெறுகின்றன. 'மாலை மயக்கம்' என்ற சுட்டுரையை எழுதிய செல்வி மு. வ. குகனேஸ்வரி வேலணையைச் சேர்ந்தவர். 'மணி மொழி' என்ற புனைபெயரில் கவிதை, சுட்டுரைகள் எழுதி வளர்ந்துவருகின்றார். வேலணை மகா வித்தியாலயத்தில் க. பொ. த. வகுப்பில் பயிலுகின்றார். 'உளவூறு' என்னுங்கவிதையை இயற்றிய எஸ். ஏ. ஆர். ஜிப்றி நிந்த ஜுரைச் சேர்ந்தவர். கவிதைத் துறையில் ஆர்வமிக்க இவர், நிந்தஜூர் அல் அஷ்றக் மகா வித்தியாலயத்தில் எஸ். எஸ். எஸ். பரீட்சைக்குத் தேர்ந்றியுள்ளார். 'பிஞ்சு மனம்' எழுதிய எம். ஐ. ஏ. முத்தலிப் கிண்ணியாவைச் சேர்ந்தவர். இவர்கிண்ணியா மகா வித்தியாலயத்தில் கல்வி பயில்கின்றார். 'விசுவாசிகளின் அன்ணையர்' தொடரும் இடம்பெறுகின்றது.

மாலை மயக்கம்

வெயிலின் உஷ்ணம் தணிகின்றது. தங்க நிறத்தில் மஞ்சட்கதிர்கள் ஜாலம் புரிகின்றன. மேற்கின் அந்திவானம் நாணச் சிவப்பை அள்ளிப் பூசியிருக்கின்றது. தென்றல் உயிர் பெற்று விசுகின்றது.

மரகத வயல்வெளிகளில் - புல்மேய்ந்த மாடுகள் அசைபோட்டுக் கொண்டு தொழுவம் நோக்கித் திரும்புகின்றன. நீலவானிற் சிறகடித்துச் சுகித்த புள்ளினம் இசை மிழற்றிக் கூடுகளை நாடித் திரும்புகின்றன.

ஆதவனின் கதிர்ச் சுகமனுபவித்த தாமரைகள் இதழ்கூப்புகின்றன. சந்திரன் வருகையை நினைத்து அல்லி மலர்கள் பொலிவு பெறுகின்றன. சிற்றில் கட்டி, சிறு பறை கொட்டி, பந்து உதைத்துப் பலவினையாட்டுக்களிலும் ஈடுபட்டிருந்த சிறுர் தத்தமது வீடு நோக்கித் திரும்புகின்றார்கள். இல்லத்தரசிகள் வீடு பெருக்கி, மனைவிளக்கு ஏற்ற மங்கலக் கோலம் புனைகிறார்கள். அவர்களின் எழில் தோற்றத்தைக் கண்டு அன்றைய உழைப்பின் களைப்பை மறக்க ஆடவர் வீடு நோக்கி விரைகின்றனர் இந்த இன்பம் நித்தியமாக இருக்கக் கூடாது என்று நினைத்தவளைப்போல இருட் கன்னி, கரும் போர்வையை எடுத்துப் போர்க்கின்றனர்... மாலை கரைகின்றது... — 'மணிமொழி'

பிஞ்சு மனம்

—எம். ஐ. ஏ. முத்தலிப்—

இரவின் கரும் போர்வைக் குள் உலகம் புதைந்து விட்ட வேளை. உடலெங்கும் புழுதிப் படை அணிவகுத்து நிற்க, அழுக்கு நிறைந்த கந்தல் உடையுடன் தாயின் முன் வந்து நின்றான் காசிம்.

“உம்மா ...உம்மா.....” சுவரோடு சாய்ந்து, சோகமே உருவாய்த் துயின்ற தாயைத் தட்டியெழுப்பினான்.

“என்னடா கண்ணு...பசியாவந்திட்டுது? எல்லாம் அந்த ஆண்டவன் தருவான் பேசாம படுத்துக்க.” தாயின் ஆணைக்கு அடிபணிந்தான். படுக்கையில் மெல்லக் கண்களை மூடினான். அவனுக்குத் தூக்கமேவரவில்லை. நெஞ்சுக்குள் ஏதோ குடைந்தது. மீண்டும் எழுந்து தாயை நோக்கி வந்தான்.

“உம்மா.....ஆண்டவன் தானேம்மா எல்லாருக்கும் சோறு கொடுக்கிறான்.....அப்ப அவனுக்கு யாரும்மா சோறு கொடுப்பாங்க?” அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தையின் இதயத்தில் உதித்த சந்தேகம்.

“அந்த ஆண்டவனுக்குப் பசிக்கவே பசிக்காது.....அவன் தான் நம்ம எல்லாருக்கும் சோறு தர்றவன்.....” என்று பதில் கூறினான் தாய்.

“அப்படினாலு நம்மளுக்கும்

சோறு தர்றவனும் ஆண்டவன் தானும்மா?”

“ஆமா.....”

“அப்ப ஏம்மா இன்றைக்குச் சோறுதரல்ல... ஆண்டவனுக்கு நம்மமேலே கோவமா?...”

“ஆமா.....நம்ம ஏதோ குற்றம் செய்திருக்கோம். அதலை தாங் நம்மளுக்கு இன்றைக்குச் சோறுதரல்ல.”

“குற்றம் செய்தவங்களுக்கு சோறு கொடுக்கிறதில்லையாம்மா?”

“ஆண்டவன்னாலு அவன் எல்லாருக்கும் கொடுப்பான். குற்றம் செய்தவங்களுக்கும் கொடுப்பான். குற்றம் செய்யாதவங்களுக்கும் கொடுப்பான். நீபோயித் தூங்கு.....போடா கண்ணு...”

“ஆண்டவனே! எங்களுக்குச் சோறுகொடு. நாங்க இனிமே குத்தமே செய்ய மாட்டோம் ஆண்டவனே எங்களுக்குச் சோறுகொடு.” பிஞ்சு உள்ளம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டே உறக்கத்தின் மயக்கத்தில் ஆழ்ந்தது.

காலைப்பொழுது புலர்ந்தது. கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டெழுந்தான் காசிம்.

“உம்மா.....உம்மா.....ஆண்டவங் சோறு தந்தானும்மா...? இரவு தான் செய்த பிரார்த

தனையின் பயனை அறிய வேண்டுமென்ற உந்துதல்.

“ஆமாண்டா கண்ணு..... இந்தா சாப்பிடு...”

“தூங்கிறப்போஆண்டவனே சோறுதான்னு கேட்டேங் உம்மா. அதனாலேதான் தந்திட்டான்...இல்லையாம்மா ?” பக்கத்து வீட்டுப் பழய சோற்றின் குளிர்ச்சியில் காசியின் தேகம்

கிளுகிளுத்தது. பொருளுணர முடியாத நன்றி உணர்வு நெஞ்சில் தேங்கி வழிந்தது.

தன் செல்வத்தின் திருப்தியில் தானே நிறைவு பெற்ற தாய்மனம், வேதனைத்திரைக்குப்பின்னால் ஒளிகாட்டும் மகிழ்வில் துள்ளியது. “படைத்தவன் பெரியவனல்லவா?.....” என்ற பிரார்த்தனை பெருமூச்சுடன் கலந்து வெளியேறியது. *

உ ள ளு று

— எஸ். ஏ. ஆர். ஜிப்தி —

திவனும் இடையும் அசையும் நடையும் தாமாகத் தவழும் விழியில் திகழும் துன்பக்குறைகாட்டும். அவலம் காட்டும் திவலைவேர்வை பளிங்காகும் அவளின் துணைவன் அகத்தின்முதல்வன் வரவின்னேறல். வாத்தியம் நீங்கும்; வாஸ்தவம் பொய்க்கும் நிலையாகி நேத்திரம் ஏங்கும்; வேதனை ஓங்கும் மலையாக. சாத்திரம் வாங்கி சாதகந் தேட உள(ம்) ஓடும். தேற்றினும் சாகும், ஏற்றிய தீபம் கனல்போடும். கோழியும் கூவிக் கூகையும் ஓயும் இரவோடும் தாளியிற் தேங்கு எண்ணெயும் வற்றித் திரிநூரும். நாளிகை யொன்று நாட்சரியாகும் சுமைகூடும் ஊழித்துணை வனின் குரல் கேட்க உளம்நாடும். நித்தியக்காதல் நிலைத்திடு மென்று நிலைதேற்றி சத்தியம் செய்யும், சாட்சியம்கூறும் ஈரிமைகள். ‘முற்றிலும் முகையாய் எற்றையும்லலை இக்கதிதான்’ முத்திரையாக நிம்மதி சொல்லும் நெடுமூச்சு. பொழுது புலரும் முகையும் மலரும் - அவளோடு வழுவில்(லா) கணவன் மாசில்(லா) கொழுநன் முகங்காண. தழுவிக்கொள்வான் தவித்துக் கேட்பான் துணையானை, ‘முழுதாய் இரவை விழிப்பாய் இமையில் வைத்தாயோ? ஒரு நாள் முடியும் வேலை மிஞ்சி வருநேரம் ‘தரு’ காலந்தான் தாமதமாயிற் ‘சிறிசு’ போல் மருளும் படியாய் ஆகிட வைத்தது உனதுள்ள உருளும் விழியில் பெருகி நிற்கும் அன்பாமோ”

வீரவாசிகளின் அன்னை

அன்னை ஜைனப் (றலி) 4.

தோப்பூர், செல்வி சேகு பழீலா

பெருமானார் அவர்களின் இல் லத்தரசிகளாக வாழப் பாக்கி யம் பெற்றவர்களுள் அன்னை ஜைனப் (றலி) அவர்களும் ஒரு வராவர். அவர்கள் இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்திலேயே அண்ணல் நபி அவர்களின் புனித போதனைகளையும், உயரிய குணங் களையும் கண்டு அத்தாய வேதத் தில் நம்பிக்கை கொண்டார்கள்.

அன்னை ஜைனப் (றலி) அவர் கள் ஏழைகளின் உபகாரி. யாரா வது ஏழை வருவதைக் கண்டால், அகமகிழ்ந்து வரவேற் பார்கள். அவர்களின் உடல் உவகையாற் பூரிக்கும். முகமோ அன்றலர்ந்த மலராகிவிடும்.

அது மட்டுமா? குழந்தைகளைப் பெறும் பாக்கியம் பெறாதவர் களாகையால், குழந்தைகளைக் கண்டால் அள்ளிக் கொஞ்சுவார் கள். எல்லாம், எதற்காக? 'நம் வீட்டிற்கு வந்து விட்டார்களே; நாம் தானம் வழங்கப் போகி றோமே?' என்ற மனமகிழ்ச்சி தான்! இப்பண்பு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் காணப்படுவன வற்றுள் ஒன்றாகும். ஈந்து கொடுக்க ஆகாரம் கிடைக்கா விடினும், காட்டும் அன்பு அவர் களின் பசிக்கொடுமையைப் போக்க வல்லதன்றோ?

இத்தகைய உயரிய பண்பு கள் படைத்த அன்னை ஜைனப்

காப்பிய வரிசையில், திரு. க. சச்சிதா னந்தன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை இப் பூவிலே இடம் பெறுகின்றது. இவருக்குக் கம்பராமாயணத்திலே எவ்வளவு திளைப்பும் புலமையும் உண்டோ, அதேயளவு திளைப்பும், புலமையும் வால் மீகி இராமாயணத்திலும் உண்டு. தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மும் மொழிகளிலும் தக்க புலமையும், பட்டங் களும் பெற்றவர். திரு. சச்சிதானந்தன் அவர்கள் இளமையிலேயே வட மொழி

யைக் குருசீட முறையாகக் கற்றவர். பண்டித பயிற்சிக் கலா சாலையிலிருந்து ஆசிரியராக வெளிவரும்போதே, மதுரைப் பண்டிதர் பரீட்சையிலும் சித்திபெற்றார். பின்னர், இலண்டன் பல் கலைக் கழகத்தின் பீ. ஏ. பட்டதாரியானார். 'டிப்ளோமா' பட்டமும் பெற்றுள்ளார். மும்மொழிப் புலமை இருந்தும், அடக்கமானவர். இவருடைய கவிதை நூலான ஆனந்தத்தேன் ஈழத்தில் வெளிவந்த சிறந்த கவிதை நூலென்று பாராட்டப் படுகின்றது. மாலைப் பதிகம், தியாகமாமலை என்பன இவர் எழுதி யுள்ள பிறநூல்களாம். அன்னபூரணி என்னும் நாவலையும் எழுதி யுள்ளார்.

(ரலி) அவர்களின் வாழ்க்கை இன்றைய இஸ்லாமியப் பெண் மணிகளுக்கு ஒரு சிறந்த முன் மாதிரியாக விளங்குகின்றது. அவர்கள் மத விஷயத்தில் மிகவும் பய பக்தியானவர்கள். எந்நேரமும் திருக் குர்ஆன் வசனங்களை உச்சரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். திருக் குர்ஆனை மனனஞ் செய்து மட்டுமன்றி, ஆயிரக்கணக்கான ஹதீதுகளையும் மனம் செய்திருந்தார்கள். இறைவணக்கத்தை இடையறாது நிறைவேற்றி வந்தார்கள்.

அன்னை ஜைனப் (றலி) அவர்களின் முதற் கணவன் ஜைத் என்பவராவார். இவர் பெருமானாரிடம் அடிமையாகவிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டதுடன், வளர்ப்புப் புத்திரராகவும் இருந்திருக்கின்றார். ஜைத் (ரலி) அவர்கள் பெருமானார் மீது கொண்ட காதலின் பேரில் தங்கள் உயிரையே அர்ப்பணம் செய்தார்கள். வாழ்நாளில் சக்கை உடலை வைத்துக் கொண்டு, சாதன இஸ்லாத்திற்காக வடித்தார். ஒரு முரட்டு அராபிக் குறைஷியினால் சொல்லொணாத துன்பத்திற்குள்ளாகியிருக்கின்றார். சகிக்க முடியாத துன்பத்துட் புழுப்போலத் துடித்த போதிலும், ஜைத் அவர்களின் அமுத வாயிலிருந்து “லாயிலாக இல்லல்லாஹு முகம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹி” என்ற இனிய வார்த்தைகளே உதிர்ந்தன. இவ்வாறு இஸ்லாத்திற்காக யாவற்றையும் சகித்தார். இத்தகைய பண்புபடைத்த ஜைத் (ரலி) அவர்களை முதற் கணவராக அன்னை ஜைனப் (ரலி) பெற்றார்கள்.

ஜைத் காலமாகியதும் விதவையாக வாழ்ந்த ஜைனப் அவர்களை அடிமையரின் மனைவியும், விவாகரத்துப் (தலாக்) பெற்றவருமாக இருந்ததாலும்,

அவர்களின் வாழ்வும் சீருஞ்சிறப்புப் பெற்றுச் சமத்துவமாக அமைய வேண்டுமென உலகிற்கு வழிகாட்டும் பொருட்டு அருமை நபியின் இல்லத்தரசியாக ஏற்கப்பட்டார்கள். இத்தகைய பேறு பெற்ற பெண்ணிடம் எவ்வாறான குணங்கள் அமையவேண்டுமோ அவ்வளவு குணங்களும் அமைந்திருந்தன. இத்தகைய சீரிய தன்மைகளுடன் இஸ்லாத்தைப் போற்றி வளர்த்தார்கள். எம்பெருமானார் அவர்களுக்குப் பின் காலஞ் சென்ற அன்னை யர்களில் முதலாவது அன்னை யர் ஜைனப் (ரலி) ஆவர். நபிபெருமானாரின் இப்பரிசுத்த மனைவி மாது சிரோ மணியின் மரணச் செய்திகேட்ட மதினாவின் ஏழைகள் யாவரும் அனலிடைப்பட்ட மெழுகாக உருகினார்கள்.

வாழ வசதிகளிருந்தும், ஏழையாகவே இருந்த ஏந்தல் நபியவர்களின் துணைவியரும் ஆடம்பர வாழ்க்கையை அறவே வெறுத்தார்கள். எனினும், மனித சுபாவம் ஆடை அணிகள் மீது மோகம் ஊட்டுவது முண்டு. அவ்வேளைகளில் நபியவர்கள் “உலகபாசங்களில் உழல்பவர்கள் உத்தம் நபிக்கு உகந்தவர்களல்லர்” என்று இதுமாகக் கடிந்து கொள்ளுவார்கள்.

விசுவாசிகளின் அன்னை யரான ஜைனப் (ரலி) போன்ற மாதரசிகள் ஒவ்வொருவரும் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புற்றவர்களாகவே காணப்பட்டனர். நாயகத்திருமேனி (ஸல்) அவர்கள் உயிருடனிருக்கையிலும், மரணித்த காலையிலும் இவ்வன்னை யர்கள் மூலம் முஸ்லிம்கள் மத அறிவுகளை அமோகமாகப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இத்தகைய உயரிய மத ஒழுக்க அறிவைக்கொண்டே நாம் ஜைனப் (ரலி) அவர்களின் கண்ணிய மேம்பாட்டை அறியலாம்.

*

புத்துணர்ச்சி பெறுக

தேக சக்தி பெற

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஈழத்தின் சிறந்த

தயாரிப்பான

பிரங்கோ சோக்ளேட்

கொடுங்கள்

குழந்தையின் அன்றாட உணவில்
கிடைக்காத அத்தனை போஷாக்கு
அம்சங்களும்; வாயில் நிரந்தரமான
இனிமைச் சுவையை நீடித்து நிற்கச்
செய்யும் அரிய ருசியும் கொண்டது.

பிரங்கோ சோக்ளேட்

குழந்தைகளின் சிறந்த நண்பன்

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்:—

S. V. பொன்னம்பலம் அன் சன்ஸ்

345, பிரதான வீதி, கொழும்பு.

தொலை பேசி: 4175

ஸ்டீம் பீடி ஸ்பெஷல்

புகைநீர்வை
உட்கும்
உயர்ந்த
பீடி

N. B. ABDUL GAFOOR
102/2, WOLFENDHAL ST., COLOMBO-13
PHONE : 4929. GRAM; GAFOORBIDI.